Sfântul ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni

(s.v. 15 septembrie / s.n. 28 septembrie)

Index

În această lună (septembrie), ziua a cincisprezecea - Pomenirea celui dintre sfinți, părintelui nostru Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni (Minei)... 3

Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei (1)..... 31

Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei (2)..... 38

Acatistul Sfântului ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei (15 septembrie)..... 48

Acatistul Sfântului ierarh Visarion, arhiepiscopul Larissei - făcătorul de minuni 64

Imnografie 74
Vieţile sfinţilor - Sfântul ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei 75
Viaţa Sfântului ierarh Visarion, arhiepiscopul Larissei, făcătorul de minuni ... 77
Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul ierarh Iosif cel nou de la Partoş, mitropolitul Banatului; Sfântul mare mucenic Nichita; Sfântul ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei 82
Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 15 septembrie 88
Pomenirea Sfântului mare mucenic Nichita 88
Pomenirea Sfântului prea cuviosului părintelui nostru Pilotei, preotul 89
Pomenirea Sfântului mucenic Porfirie [îngânătorul sau măscăriciul] 89
Pomenirea Sfinţilor mucenici Theodot, Asclepidot şi Maximus 90
Pomenirea Sfântului Vissarion făcătorul de minuni, episcopul Larissei 90
Pomenirea Sfântului nou mucenic Ioan, criteanul 90
Pomenirea Sfântului Iosif, episcopul cetăţii Alaverdi [din Georgia] 90
Cântare de laudă la Sfântul mare mucenic Nichita 90
Cugetare 91
Luare aminte 92
Predică despre îndoita mărturie despre Fiul lui Dumnezeu 92
Sfântul ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei, Grecia (15 septembrie) 94
Moaştele Sfântului Visarion, arhiepiscopul Larisei 97
Gheorghe Anghel - Moaştele Sfântului ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei, la hramul Mănăstirii Pantocrator din Teleorman 99
Moaştele Sfântului Visarion pomenit azi vindecă bolile şi fac multe minuni! Cinstitul cap al Sfântului Visarion izvorăşte bună mireasmă! 101
Eugen Florin Costescu - Sărbătoarea sfântului care a scăpat Bucureştiul de ciumă 103
Bisericile bucureştene închinate Sfântului Visarion 110
Teodor Danalache - Biserica Sfântul Visarion - Piaţa Romană 113
Mănăstirea „Sfântul Visarion” - Dousikou din Pyli, Grecia 118
(Foto) Paşi de pelerin la Mănăstirea Sfântul Visarion - Dousikou din Pyli, Grecia 121
Sfântul Visarion, arhiepiscopul Larisei şi Trikalei 125
Icoane 129

În această lună (septembrie), ziua a cincisprezecea - Pomenirea celui dintre sfinţi, părintelui nostru Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni (Minei)

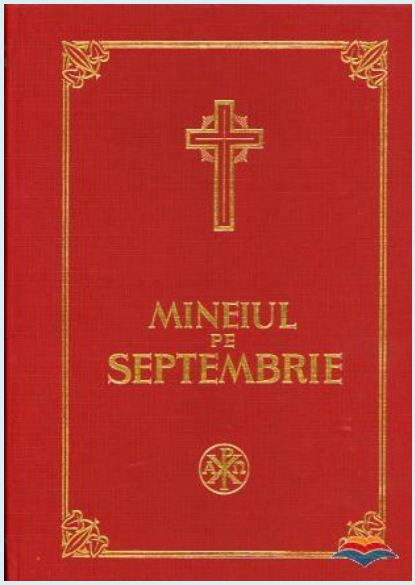

La Vecernie

După obişnuitul Psalm: Fericit bărbatul..., Starea întâia. La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe 8 : 3 ale praznicului şi 5 ale ierarhului.

Stihirile praznicului, glasul al 5-lea:

Podobie: Bucură-te, cămara...

Bucură-te, de viaţă purtătoare biruinţa creştinilor cea nebiruită, uşa Raiului, întărirea credincioşilor, îngrădirea Bisericii; prin care stricăciunea a pierit şi s-a sfârşit, s-a călcat puterea morţii, şi ne-am înălţat de pe pământ la cer, armă nebiruită; ceea ce eşti luptătoare împotriva demonilor, cu adevărat lauda mucenicilor şi podoaba cuvioşilor, limanul mântuirii care dăruieşti lumii mare milă.

Bucură-te, crucea Domnului, prin care s-a dezlegat omenirea de blestem; ceea ce eşti semnul mântuirii cu adevărat, care goneşti pe vrăjmaşi întru înălţarea ta, prea cinstită. Ajutătoarea noastră, stăpânia împăraţilor, tăria drepţilor, podoaba preoţilor, care de nevoi ne mântuieşti când te închipuim. Toiagul puterii, prin care suntem păstoriţi. Arma păcii, căreia cu frică îi stau împrejur îngerii, dumnezeiască slavă a lui Hristos, care dă lumii mare milă.

Bucură-te, povaţa orbilor, tămăduirea neputincioşilor, învierea tuturor morţilor, care ne-ai ridicat pe noi cei căzuţi în stricăciune, cruce cinstită, prin care s-a dezlegat blestemul şi a odrăslit nestricăciunea, pământenii ne-am îndumnezeit şi diavolul cu totul s-a surpat. Astăzi pe tine înălţată văzându-te cu mâinile arhiereilor, înălţăm pe Cel ce s-a răstignit pe tine, şi ţie ne închinăm, câştigând mare şi bogată milă.

Stihirile ierarhului, glasul al 2-lea:

Podobie: Cu ce cununi de laudă...

Cu ce cununi de laudă să încununăm pe ierarhul, pe dascălul milosârdiei şi apărătorul dreptăţii, pe cel îngeresc la obiceiuri; pe sfeşnicul cel prea luminător al credinţei, pe râul milosteniei cel nedeşertat, pe Visarion cel nou, care cu ochi privighetori a păscut turma sa în dumnezeieştile păşuni ale lui Hristos, cel singur Preamilostiv ?

Cu ce podoabe de cântări vom încununa pe ierarhul, pe împotrivitorul la nedreptate, pe ajutătorul celor năpăstuiţi şi cu adevărat părtinitor ai săracilor; pe turnul înfrânării cel neclătinat, pe lauda sihaştrilor, slava cea cu adevărat mare a Bisericii şi întărire credincioşilor? Prin care ţie, Visarioane, Hristos ţi-a dăruit de sus dumnezeiască cinstire.

Cu ce cântări sfinţite să te lăudăm pe tine, ierarhe, dascălul înfrânării şi împreunălocuitor cu cei fără de trup şi ca serafimii privighetor al celor dumnezeieşti? Cumpăna cugetării şi a faptelor bune, mângâierea cea mare a celor din nevoi, lauda preoţilor şi ocrotitorul lor cel tare, prin care Hristos Dumnezeu, dăruieşte mila Sa cea bogată celor ce au trebuinţă.

Alte **stihiri**, glasul 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Din tinereţe cu totul te-ai dat pe tine, sfinte, Atotţiitorului Dumnezeu şi cu sfinţenie ai primit ungerea cea sfântă, povăţuitul poporul şi turma cea credincioasă bine chivernisind-o; şi acum te-ai sălăşluit în staulul cel ceresc, prea cuvioase ierarhe Visarioane.

Ajungând prea sfinţit păstor al credincioşilor ai luminat inimile multora, înţelepte, ungând întru Duhul preoţi, prea fericite şi cu adevărat, ca un înger slujind Domnu-

lui Atotţiitorului, pe care roagă-L, prea sfinţite ca să ne trimită pace sufletelor noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea*

Părinte Visarioane, fiind nouă dascăl mântuitor, cu cuvinte şi cu fapte ne-ai învăţat şi ne-ai povăţuit către lumina poruncilor lui Hristos. Pentru aceasta şi mutându-te către Iisus, după care ai dorit, să nu ne laşi pe noi săraci până la sfârşit. Ci împreună cu noi stând cu duhul, pururea sfinte şi în chip nevăzut învăţându-ne căile faptelor celor bune, arată-ne pe noi vrednici de cereştile locaşuri.

Ca întru arătarea lui Hristos bucurându-te, să strigi către Dânsul: Iată, eu şi pruncii pe care mi i-ai dat, Dumnezeule. Ca şi noi să strigăm: Acesta este, Doamne, povăţuitorul mântuirii noastre, părintele dorit pe care l-ai dat nouă, doctor sufletelor noastre, împreună cu care acum învredniceşte-ne şi pe noi, Stăpâne, să locuim în locaşurile Tale cele pururea luminătoare, şi să Te mărim pe Tine împreună cu Cel fără de început al Tău Părinte şi cu Duhul Tău cel Preasfânt.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a praznicului, *acelaşi glas*

Glasurile proorocilor pe acest sfânt lemn mai înainte l-au vestit. Prin care s-a mântuit Adam din blestemul morţii cel de demult; şi fiind înălţat astăzi, înalţă glas împreună şi făptura, cerând de la Dumnezeu multă milă. Cel ce eşti însuţi întru milă nemăsurat, Stăpâne, curăţire fii nouă şi mântuieşte sufletele noastre.

Ieşire sau Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimen, glasul al 7-lea: Dumnezeul nostru în cer şi pe pământ toate câte a vrut a făcut.

Stih: Întru ieşirea lui Israel din Egipt, a casei lui Iacov din popor barbar.
Stih: Marea a văzut şi a fugit, Iordanul s-a întors înapoi.
Stih: Ce-ţi osie ţie, mare, că ai fugit şi ţie, Iordane, că te-ai întors înapoi.

Paremiile

De la **Facere** citire

(XVIII, 1-8, 10-19)

Apoi Domnul S-a arătat iarăşi lui Avraam la stejarul Mamvri, într-o zi pe la amiază, când şedea el în uşa cortului său. Atunci, ridicându-şi ochii săi, a privit şi iată trei Oameni stăteau înaintea lui; şi cum I-a văzut, a alergat din pragul cortului său în întâmpinarea lor şi s-a închinat până la pământ. Apoi a zis: «Doamne, de am aflat har înaintea Ta, nu ocoli pe robul Tău! Se va aduce apă să Vă spălaţi picioarele şi să Vă odihniţi sub acest copac. Şi voi aduce pâine şi veţi mânca, apoi Vă veţi duce în drumul Vostru, întrucât treceţi pe la robul Vostru !»

Zis-a Aceia: «Fă, precum ai zis !».

După aceea a alergat Avraam în cort la Sarra şi i-a zis: «Frământă degrabă trei măsuri de făină bună şi fă azime !». Apoi Avraam a dat fuga la cireadă a luat un viţel tânăr şi gras şi L-a dat slugii, care l-a gătit degrabă. Şi a luat Avraam unt, lapte şi viţelul cel gătit şi le-a pus înaintea lor şi pe când Ei mâncau a stat şi el alături de Ei sub copac. Apoi S-au sculat Oamenii aceia de acolo şi S-au îndreptat spre Sodoma şi Gomora şi s-a dus şi Avraam cu Ei, ca să-I petreacă.

Domnul însă a zis: «Tăinui-voi Eu oare de Avraam, sluga Mea, ceea ce voiesc să fac? Din Avraam cu adevărat se va ridica un popor mare şi tare şi printr-însul se vor binecuvânta toate neamurile pământului, că l-am ales, ca să înveţe pe fiii şi casa sa după sine să umble în calea Domnului şi să facă judecată şi dreptate; pentru ca să aducă Domnul asupra lui Avraam toate câte i-a făgăduit».

De la **Pilde** citire

(III, 1-18)

Fiul meu, nu uita învăţătura mea şi inima ta să păzească sfaturile mele. Căci lungime de zile şi ani de viaţă şi propăşire ţi se vor adăuga. Mila şi adevărul să nu te părăsească; leagă-le împrejurul gâtului tău, scrie-le pe tabla inimii tale; atunci. Vei afla har şi bunăvoinţă înaintea lui Dumnezeu şi a oamenilor. Puneţi nădejdea în Domnul din toată inima ta şi nu te bizui pe priceperea ta. Pe toate căile tale gândeşte la Dânsul şi El îţi va netezi toate cărările tale. Nu fii înţelept în ochii tăi; teme-te de Dumnezeu şi fugi de rău; aceasta va fi sănătate pentru trupul tău şi o înviorare pentru oasele tale. Cinsteşte pe Domnul din averea ta şi din pârga tuturor roadelor tale. Atunci jitniţele tale se vor umple de grâu şi mustul va da afară din teascurile tale. Fiul meu, nu dispreţui certarea Domnului şi nu simţi scârbă pentru

mustrările Lui, căci Domnul ceartă pe cel pe care-l iubeşte şi ca un Părinte pedepseşte pe feciorul care îi este drag.

Fericit este omul care a aflat înţelepciunea şi bărbatul care a dobândit pricepere, căci dobândirea ei este mai scumpă decât argintul şi preţul ei mai mare decât al celui mai curat aur. Ea este mai preţioasă decât pietrele scumpe; nici un rău nu i se poate împotrivi şi e bine cunoscută tuturor celor ce se apropie de ea; nimic din cele dorite de tine nu se aseamănă cu ea. Viaţă lungă este în dreapta ei, iar în stânga ei bogăţie şi slavă; din gura ei iese dreptatea; legea şi mila pe limbă le poartă. Căile ei sunt plăcute şi toate cărările ei sunt căile păcii. Pom al vieţii este ea pentru cei ce o stăpânesc, iar cei care se sprijină pe ea sunt fericiţi.

De la **înţelepciunea lui Solomon**, citire

(IV, 7-15)

Cel drept, chiar când apucă să moară mai devreme; dă de odihnă. Bătrâneţile cinstite nu sunt cele aduse de o viaţă lungă, nici nu le măsori după numărul anilor. Înţelepciunea este la om adevărata căruntețe şi vârsta bătrâneţilor înseamnă o viaţă neîntinată. Plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit şi fiindcă trăia între păcătoşi, l-a mutat de pe pământ. A fost răpit, ca răutatea să nu-i schimbe mintea sa, înşelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Căci vraja viciului întunecă cele bune şi ameţeala poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Ajungând curând la desăvârşire, dreptul a apucat ani îndelungaţi. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu, pentru aceasta Domnul S-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutăţii. Neamurile văd, dar nu pricep nimic, şi nu-şi bat capul cu aşa ceva, că adică harul lui Dumnezeu şi mila Lui sunt cu aleşii Săi şi că poartă grijă de sfinţii Săi.

La Litie

Stihirile, glasul 1:

Crezând Stăpânului tuturor, te-ai făcut Lui slugă mulţumitoare, întărindu-te de temerea Lui; şi temându-te ai ajuns la smerenia cea desăvârşită. Şi smerindu-te ca unul ce ai luat firea cea nelucrătoare a mişcărilor celor peste fire, a mâniei şi a poftei, te-ai îmblânzit. Şi îmblânzindu-te, poruncile ai păzit; şi păzindu-le pe ele, te-ai curăţit; şi curăţindu-te, te-ai luminat. Iar luminându-te, ai auzit de la Hristos zicându-ţi-se; De acum nu mai eşti slugă, ci prieten. Vino dar împreună cu Mine, întru cămara chemării celei de sus.

Glasul al 6-lea: Bine să-ţi fie, slugă bună şi credincioasă; bine să-ţi fie, lucrătorule al viei lui Hristos. Tu şi greutatea zilei ai purtat; tu şi talantul ce ţi s-a dat l-ai înmulţit, şi pe cei ce au venit după tine nu i-ai pizmuit. Pentru aceasta, poarta cerului ţi s-a deschis ţie: Intră întru bucuria Domnului tău şi te roagă pentru noi, părinte, prea sfinţite Visarioane.

Asemenea: Omule al lui Dumnezeu şi credincioasă slugă; chivernisitorule al Tainelor Lui şi bărbat al doririlor Duhului; stâlpule însufleţit şi icoană vie, pe care Biserica Larisei, lăudându-te, te-a primit ca pe o comoară dumnezeiască, fii rugător şi pentru sufletele noastre.

Asemenea: Cuvioase prea fericite, părinte prea sfinte, păstorule cel bun şi al lui Hristos, ucenic al Păstorului celui mare; Cel ce ţi-ai pus sufletul pentru oi şi acum, prea lăudate părinte Visarioane, cere prin rugăciunile tale să se dăruiască nouă mare milă.

Glasul al 8-lea: Făcându-te următor marelui Arhiereu, cu ungerea bucuriei te-ai săvârşit, Visarioane cuvioase. Şi bună mireasmă făcându-te Lui şi luminându-ţi făclia cu untdelemnul milosârdiei, ai urmat Lui. Pentru aceasta acum împreună cu Dânsul desfătându-te, te veseleşti cu toţi sfinţii, cu care împreună nu înceta a cere, ca să ne împărtăşim de dumnezeiasca Împărăţie şi noi, cei ce în chip curat ne rugăm ţie şi prăznuim pomenirea ta cea de peste an.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 5-lea*

Să trâmbiţăm cu trâmbiţă de cântări şi cu bucurie să cântăm, luminat prăznuind, întru pomenirea ierarhului şi purtătorului de Dumnezeu părinte. Împăraţii şi dregătorii să se adune împreună şi să laude pe cel ce din pruncie până la sfârşitul vieţii s-a arătat slugă lui Hristos şi osârduitor în via Lui. Păstorii şi dascălii, împreună alergând, să laude pe păstorul cel următor Păstorului celui bun; fecioarele să laude pe înaripatul purtător de grijă, cel ce împreună cu ele a luat jugul pustniciei. Legiuitorii să laude pe dătătorul legii, tinerii pe pilda înfrânării, bogaţii pe chivernisitorul cel bun, iar săracii pe miluitorul lor. Toţi lăudând pe cel ce s-a făcut toate tuturor ca să-i câştige spre mântuire, grăind aşa: prea luminate părinte Visarioane, roagă pe Mântuitorul Hristos ca pentru rugăciunile tale, să izbăvească turma ta de toată nevoia ce este asupră-i.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a praznicului, *glasul al 8-lea*

Lucrarea cinstitei crucii Tale, Hristoase, mai înainte închipuind-o Moise, a biruit pe potrivnicul Amalec, în pustiul Sinai. Căci când şi-a întins mâinile, făcând chipul crucii, se întărea Israel. Iar acum săvârşirea lucrurilor la noi s-a plinit. Astăzi Crucea se înalţă şi demonii fug. Astăzi toată făptura din stricăciune s-a mântuit, că toate darurile prin Cruce ne-au strălucit nouă. Pentru aceasta bucurându-ne toţi, cădem către Tine, zicând. Cât s-au mărit, lucrurile Tale, Doamne, mărire Ţie.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 2-lea:

Podobie: Toată nădejdea punându-şi...

Pe tine cel ce clin pruncie te-ai adus cu totul Domnului, sfinţit te-a uns cu frumuseţile bunătăţilor Părintele ceresc şi Duhul cel prea slăvii te-a luminat, cuvioase Visarioane; şi făcându-te prea frumos şi cu chip dumnezeiesc, te-a numărat împreună cu îngerii şi cu cetele ierarhilor. Cu aceea împreună petrecând ca un arhiereu adevărat, cu îndrăzneală roagă-te pentru sufletele noastre.

Stih: Preoţii Tăi, Doamne, se vor îmbrăca intru dreptate şi cuvioşii Tăi se vor bucura.

Arătatu-te-ai, prea sfinţite, în curţile Domnului viţă mult-roditoare, odrăslind strugurii faptelor bune, slăvite. Cu înţelepciune dumnezeiască vărsând râurile sfintelor tale cuvinte, din care şi noi gustând ne umplem de dumnezeiască bucurie. Din ameţeala cea din patimile noastre pururea ne izbăvim noi, cei ce cu dragoste cinstim prea sfântă şi plină de bucurie duhovnicească pomenirea ta, părinte prea sfinţite.

Stih: Gura dreptului izvorăşte înţelepciune, şi cugetul inimii lui pricepere.

Ca o stea prea luminoasă luminezi pe cei ce cu dragoste măresc pomenirea la cea cinstită şi dumnezeiască, fericite părinte. Cel ce eşti noianul îndurărilor şi vărsare neîmpuţinată a milei; tare ajutător celor năpăstuiţi, mângâiere neclintită a săracilor, uşurare celor din nevoi, chivernisitor al săracilor, şi tare şi grabnic ajutător văduvelor, izbăveşte-ne şi pe noi, cu rugăciunile tale, de chinurile cele veşnice.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 4-lea*

Preasfinte părinte Visarioane, slujitorule al lui Dumnezeu, nimic nu te-a despărţit de dragostea lui Hristos: nici slava, nici desfătările, nici laudele oamenilor, nici înălţările scaunelor. Petru aceasta şi mutându-te din viaţa cea trecătoare, te-a primit pe tine în cereştile locaşuri; şi ai acum în ceruri bogăţie nepieritoare şi slavă veşnică, umplându-te de desfătarea cea nestricată şi primind laudă de la îngeri. Iar pe noi, după datorie săvârşind pomenirea ta, vrednicule de fericire, prin neadormitele tale rugăciuni cele către Dumnezeu, învredniceşte-ne de Împărăţia Cerurilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a praznicului

Glasul al 8-lea: S-a plinit glasul proorocului Tău, Moise, Dumnezeule, ce zice: Vea-veţi Viaţa voastră spânzurată înaintea ochilor voştri. Astăzi Crucea se înalţă şi lumea din înşelăciune se slobozeşte; astăzi învierea lui Hristos se înnoieşte şi marginile pământului se bucură, în chimvale ca David cântare Ţie aducând, şi zicând: Lucrat-ai mântuire în mijlocul pământului, Dumnezeule: Crucea şi Învierea; prin care ne-ai mântuit pe noi, Bunule, Iubitorule de oameni, Atotputernice, Doamne, slavă Ţie.

Troparul, glasul al 8-lea: În răbdarea ta, ţi-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase; în rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind şi pe aceia îndestulându-i. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Visarioane milostive fericite, să mântuiască sufletele noastre.

La Utrenie

După Dumnezeu este Domnul..., troparul praznicului (de două ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *al sfântului.* ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a praznicului***

După Catisma întâia, cântăm **Sedealna**, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Pe valurile vieţii fugind şi mărirea cea lumească defăimând, părinte, ai urmat Domnului după care ai dorit şi cărarea Lui cea dumnezeiască ai săvârşit-o şi de dragostea Lui, nimic nu te-a despărţit. Pentru aceasta, te-ai arătat moştenitor al Împărăţiei cerurilor. Părinte ierarhe Visarioane prea fericite, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să dăruiască iertare de greşeale celor ce cu dragoste prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a praznicului

Lemnului Crucii Tale ne închinăm, Iubitorule de oameni, că pe el Te-ai pironit, Viaţa tuturor; Raiul ai deschis, Mântuitorule, tâlharului celui ce cu credinţă a venit la Tine, şi desfătării s-a învrednicit, mărturisindu-se Ţie: Pomeneşte-mă, Doamne. Primeşte-ne precum ai primit pe acela şi pe noi care grăim: Greşit-am toţi milostivirii Tale, nu ne trece pe noi cu vederea.

După Catisma a doua, cântăm **Sedealna** glasul al 8-lea:

Podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

În muntele cel înţelegător suindu-te, ai intrat sub norul cel de taină, de Dumnezeu înţelepţite, şi te-ai învăţat adâncurile Duhului; prin taină însemnând cu degetul lui Dumnezeu împreunarea Treimii pe lespezile inimii tale, Visarioane. Pentru aceasta, te-ai arătat luceafăr prea luminat şi dascăl prea ales al cetăţii Larisei. Iar acum roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşeale să dăruiască celor ce cu dragoste prăznuiesc pomenirea ta cea pururea lăudată.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a praznicului

Îndată ce s-a înfipt lemnul Crucii Tale, Hristoase, temeliile morţii s-au clătinat, Doamne, că pe Cel pe care L-a înghiţit cu poftă iadul, L-a dat afară cu cutremur. Arătat-ai nouă mântuirea Ta, Sfinte şi Te slăvim pe Tine, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

După Polieleu, **Sedealna** glasul al 6-lea:

Podobie: Puterile îngereşti...

Vieţuind pe pământ viaţă îngerească, ţi-ai depărtat de greutate trupul tău şi într-aripându-l cu facerile de bine, ai ajuns la limanul celor vii. Şi sălăşluindu-te în Rai, împreună cu sfinţii cei din veac te veseleşti pe lângă apa odihnei, cântând Domnului neîncetată laudă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a praznicului

Mai înainte a închipuit cu taină Isus al lui Navi de demult chipul Crucii, mâinile întinzându-şi cruciş; şi a stat soarele până ce a zdrobit pe vrăjmaşii cei ce stăteau împotriva Ta, Dumnezeule; iar acum soarele a apus văzându-Te pe cruce pe Tine, Cel ce ai stricat stăpânia morţii, şi toată lumea împreună ai ridicat, Mântuitorul meu.

Antifonul 1 al glasului al 4-lea:

Prochimenul: Gura dreptului izvorăşte înţelepciune, şi limba lui va grăi judecată.

Stih: Auziţi acestea toate neamurile, ascultaţi toţi cei ce locuiţi in lume.

Toată suflarea să laude pe Domnul...

Evanghelia de la Ioan: (X, 9-13) Zis-a Domnul: Cel ce nu intră pe uşă în staulul oilor... Caută sâmbătă în săptămâna a 5-a după Rusalii.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.

8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile ierarhului Tău Visarion, Milostive, curăţeşte mulţimea greşealelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşealelor noastre.

Miluieşte-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.

Apoi **stihira**, glasul al 6-lea: Visarioane, ierarhe, împreună cetăţean cu îngerii şi moştean al Împărăţiei lui Hristos, pururea stând înaintea Treimii, roagă-te pentru noi fiii tăi cei prea iubiţi, care după datorie săvârşim prea sfinţită pomenirea ta, ca să ni se dea iertare de greşeale.

Canoanele - unul al praznicului, cu irmosul pe 6 şi doua ale ierarhului, pe 8.

Canonul cel dintâi al ierarhului

facere a lui Pahomie, ieromonahul

Cântarea l-a, glasul al 4-lea

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Făcutu-te-ai, prea înţelepte locaş Duhului celui dumnezeiesc, supunând sufletul tău la pornirile Lui şi către limanurile cele fără de valuri ai ajuns, prea sfinţite părinte.

Scuturat-ai din sufletul tău nebunia lui Maniona, ca pe o închinăciune la idoli. Şi ca un bun chivernisitor, talantul cel încredinţat ţie l-ai înmulţit la masa celor săraci.

Făcându-te locaş Duhului celui Preasfânt, şi luminându-te prin sfintele suiri, Biserică ai zidit lui Hristos, spre laudă neîncetată.

A Născătoarei

Cuvântul lui Dumnezeu S-a sălăşluit întru tine, Preacurată, şi S-a arătat pe pământ purtător de trup, ca să izbăvească de necuvântare pe cei ce au fost amăgiţi de sfaturile vrăjmaşului.

Alt Canon, al ierarhului

Cântarea 1-a, glasul al 8-lea

Irmos: Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Omul acesta ce este lăudat de noi este ceresc; căci viaţa lui ni l-a arătat pe el înger în trup. Pentru aceasta să fie lăudat şi ca un înger pământesc şi ca un om ceresc.

Omule al lui Dumnezeu, care cale a bunătăţilor nu ai urmat-o şi care faptă bună nu ai lucrat-o? Pentru că te-ai făcut dascăl a toată privirea Dumnezeirii şi pildă faptelor celor minunate, părinte Visarioane, de trei ori prea înalte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, slăvite Visarioane, şi după moarte eşti viu; şi acum trăind, părinte, nu ne lăsa pe noi; ci vino şi stai astăzi nevăzut împreună cu noi fiii tăi şi binecuvântându-ne pe noi ca pe cei ce săvârşim pomenirea ta, noi şi mai mult ne vom bucura şi te vom lăuda pe tine, cuvioase.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Taina cea din tine, Preacurată, mă îndeamnă iarăşi a grăi despre Dumnezeu. Şi lăudându-te, îndrăznesc a-ţi cânta aşa: Bucură-te, auzire străină, Fecioară Maică, pentru că fără sămânţă ai născut pe Dumnezeu, Unul în două firi.

Catavasie: Cruce însemnând Moise, de-a dreptul cu toiagul Marea Roşie a despărţit-o pentru Israel, cel ce pedestru a trecut-o; iar de-a curmeziş lovind marea, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, deasupra scriind nebiruită armă. Pentru aceea, să-I cântăm lui Hristos, Dumnezeului nostru, că S-a prea mărit.

Canonul cel dintâi al ierarhului

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica Ta Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea Doamne şi scăparea şi întărirea.

Având minte luminată de Dumnezeu şi în trup râvnind cetelor minţilor celor cinstite, te-ai numărat cu ele, mutându-te de la noi.

Având vieţuire în ceruri de unde toţi aşteptăm pe Hristos Domnul, roagă-L pe Dânsul pentru noi, robii Săi.

Aprinzându-te pe tine Hristos, te-a pus în Biserică sfeşnic înţelegător credincioşilor, care pururea luminezi cugetele lor.

A Născătoarei

Ca să întărească Domnul firea cea neputincioasă a oamenilor, a luat-o pe dânsa fără de păcat din tine, Preacurată.

Alt Canon, al ierarhului

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Dănţuind acum în ceruri şi împreună cu toţi sfinţii stând înaintea Treimii celei prea cinstite, adu-ţi aminte de noi toţi, pururea pomenite şi podoabă a ierarhilor.

Arătatu-te-ai, părinte, următor tuturor sfinţilor celor din veac, trăgând la tine cu iscusire toate faptele cele bune ale lor. Cu care şi acum împreună eşti locuitor în ceruri, Visarioane de Dumnezeu insuflate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tu, din pruncie făcându-te sfânt şi curat întru amândouă: cu sufletul şi cu trupul, te-ai arătat slujitor lui Dumnezeu. Pentru aceasta şi după moarte slujeşti întru înălţime, o, Visarioane, de Dumnezeu sfinţite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Ceea ce eşti sălaş mai desfătat lui Dumnezeu celui neîncăput numai tu singură ai răsplătit datoria strămoaşei Eva. Căci fără stricăciune ai născut pe Ziditorul tău, fără amestecare şi fără schimbare.

Catavasie: Toiagul spre închipuirea Tainei se primeşte, că prin odrăslire a ales preot; iar pentru Biserica cea mai înainte neroditoare, acum a înflorit lemnul Crucii, spre putere şi spre întărire.

Condacul şi Icosul praznicului.

Sedealna ierarhului, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Văzând îngerii frumuseţea sufletului tău cel prea sfinţit, pururea pomenite, au strigat cu veselie întru ieşirea ta: Vino dar de te suie către Dumnezeu, după care ai do-

rit; vino, Visarioane, la praznicul veşnic şi lăsând cele de jos, suie-te sus şi te bucură împreună cu îngerii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a praznicului, *glasul al 8-lea*

Podobie: Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

În Rai de demult, lemnul m-a golit prin mâncare, vrăjmaşul pricinuindu-mi omorârea; iar lemnul Crucii, aducând haina vieţii oamenilor, s-a înfipt in pământ şi lumea toată s-a umplut de toată bucuria. Pentru aceasta văzând-o înălţată lui Dumnezeu cu credinţă popoare să strigăm: Plină este de slavă casa Ta.

Canonul cel dintâi al ierarhului

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica, pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă Puterii Tale, Doamne.

Strălucind în lume ca un luceafăr neapunând întru ascuns, ci stând pururea întru înălţime, ai gătit pe toţi a lăuda pe Domnul cel ce te-a mărit pe tine.

O, Visarioane, având în inima ta bună ştiinţă şi credinţă, te-ai arătat ostaş al lui Hristos. Pentru aceasta te-ai nevoit cu bună luptă, prea fericite.

A Născătoarei

O, prea curată Fecioară, ridică-ne pe noi cei ce cu totul suntem pierduţi în patimile cele de necinste, şi cufundaţi în adâncul lenevirii ca una ce ai născut pe Ziditorul, cel ce a ridicat păcatul lumii.

Alt Canon, al ierarhului

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu, şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Legea Domnului făcându-se cu adevărat sfeşnic picioarelor tale şi poruncile Lui, cu adevărat lumină cărărilor tale, te-au înălţat la vârfurile bunătăţilor cele prea înalte şi minunate, pe tine, părinte, cel ce strigai: Mărire puterii Tale, Doamne, Iubitorule de oameni.

Acest pururea pomenit părinte Visarion amestecând prea bine râvna lui Ilie cu blândeţile lui Moise, cu adevărat a fost şi el însuşi, ca un Ilie şi ca un Moise, când se cuvenea, fiind plin de dumnezeiască râvnă şi de blândeţe, ca un apărător al credinţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tu, mărite părinte, ai urmat lui Hristos şi omorând săltările trupului, te-ai arătat pe pământ ca un alt Ilie, şi aprinzându-te de dumnezeiasca râvnă ai stat pururea împotriva celor fără de lege, cu învăţăturile graiurilor tale cele sfinte, prea fericite părinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Ziditorul, aflându-te pe tine, cinstită, crin prea curat în văi strălucind din veac cu faptele cele bune, cu adâncimile curăţiei şi cu desfătarea cuviinţei, te-a înălţat în neamul omenesc. Pentru aceasta, ca pe o Maică a Ziditorului te mărim.

Catavasie: Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale; înţeles-am lucrurile Tale; şi am prea mărit Dumnezeirea Ta.

Canonul cel dintâi al ierarhului

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Lepădat-ai din cugetul tău, sfinte, materia şi tulburarea cea lumească, şi te-ai apropiat către Domnul cu toată cuviinţa.

Tu, cuvioase, astupând toate simţirile sufletului şi ale trupului, prin pătimire le-ai supus Duhului ca unui bun ocârmuitor.

Ridicatu-te-ai cu sfinţenia ca un măslin roditor; şi înflorind ca un finic şi ca un cedru al lui Dumnezeu, pe toate le-ai umplut de bun miros.

A Născătoarei

Cel prea puternic şi mai presus de fire, aflându-te pe tine singură prea curată, S-a întrupat în pântecele tău fără de patimă şi fără stricăciune, prea curată Fecioară.

Alt Canon, al ierarhului

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Slăvite Visarioane, făcându-te vas aromatelor celor de taină, ai veselit simţirile tuturor credincioşilor. Căci graiurile cele din gura ta cea sfântă şi dumnezeiască au fost mai presus decât tot mirosul cel cu multe feluri de mirosuri, părinte.

Tu şi cu cuvintele şi cu faptele ai mărit şi ai lăudat pe Dumnezeu, fericite părinte, pentru aceasta ai şi câştigat de la Dumnezeu mărire veşnică. Ci, o, părinte, locuind tu în cer, nu uita pe cei de pe pământ care săvârşesc pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întărindu-te, părinte de puterea cea nevăzută a Preasfântului Duh, pe pământ te-ai arătat ca un înger fără de trup. Că împreunându-te cu dumnezeiasca dorire a Izbăvitorului, te-ai arătat prea ales ierarh, pururea pomenite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

O, Fecioară, niciodată n-a mai fost, nici nu s-a văzut din veac, taină mai nouă şi înfricoşătoare decât taina naşterii tale, cea fără de sămânţă. O, minune a înălţimii şi a adâncimii minunilor tale cele străine şi negrăite, Fecioară.

Catavasie: O, de trei ori fericite Lemn, pe care S-a Răstignit Hristos, Împăratul şi Domnul; prin care a căzut cel ce a înşelat cu lemnul, înşelat fiind de Cel ce s-a pironit pe tine cu trupul; pe Dumnezeu, care dă pace sufletelor noastre.

Canonul cel dintâi al ierarhului

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Purtat fiind de cuget curat, cuvioase, ţi-ai risipit bogăţia în holdele săracilor. Pentru aceasta şi seceri veselie, dobândind din destul darurile ostenelilor tale.

Pentru podul făcut de tine peste râul Ahelos, pentru ca să treacă cei ce se abăteau rău mai înainte, ţi s-a gătit şi ţie pod de suire către cer, de Dumnezeu fericite.

Pe tine, părinte, te cunoaştem izbăvitor al celor robiţi şi al celor închişi în temniţe, şi scăpare grabnică a celor pătimitori şi a celor cuprinşi de necazuri şi de nevoi. Pentru aceea ne rugăm, izbăveşte-ne şi pe noi de reaua pătimire.

A Născătoarei

Îndreptează-mă, Stăpână către limanurile cele de mântuire, pe mine cel deznădăjduit de furtuna cugetelor şi de mulţimea patimilor, ca una ce ai născut pe Hristos, Mântuitorul lumii.

Alt Canon, al ierarhului

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Bucură-te, Visarioane, căci cu adevărat te-ai arătat podoabă şi dumnezeiască frumuseţe ierarhilor şi dulceaţă părinţilor. Bucură-te, pururea pomenite ierarhe, îndreptătorule şi apărătorule al dreptei credinţe.

Visarion cel îndumnezeit şi cu adevărat mare arhiereu, făcându-se următor bunătăţilor celor noi printr-însele şi-a făcut grabnică suire care cu adevărat duce către Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Urmând noi învăţăturilor tale, părinte, precum pe pământ şi sus să avem sălăşluire împreună cu tine, cetăţeanule al cerului, prea sfinţite Visarioane.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Tu, prea curată Fecioară, ca ceea ce te-ai arătat slujitoare lucrării celei de negrăit a măririi lui Dumnezeu, prin naşterea ta ai îndumnezeit toată firea omenească; căci pe Dumnezeu L-ai născut om, pentru care îţi cântăm: Bucură-te !

Catavasie: În pântecele fiarei celei din apă, Iona palmele întinzându-şi în chipul Crucii, mântuitoarea Patimă mai înainte a închipuit-o lămurit; de unde a treia zi ieşind, Învierea cea mai presus de lume a însemnat a lui Hristos Dumnezeu, cel ce S-a Răstignit cu Trupul, iar cu Învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Din pruncie, primind de la Dumnezeu biruinţă asupra demonilor, prea sfinţite părinte, şi făcându-te întocmai ca un înger între oameni, te-ai mutat acum la locaşurile cele cereşti. Pentru aceasta şi nouă celor ce ne aflăm jos, ni se cade a striga ţie: Bucură-te, părinte Visarioane.

Icos: Văzând îngerii că sfinţitul tău suflet este ridicat de pe pământ, părinte, către locaşurile cele cereşti luminat de fulgerele bunătăţilor celor dumnezeieşti, de trei ori fericite părinte, dănţuiau şi strigau către tine:
Bucură-te, lucrătorul a toată fapta cea bună;
Bucură-te, izgonitorul a toată fapta răutăţilor;
Bucură-te, cel ce te-ai arătat pricinuitor de mântuire multora;
Bucură-te, cel ce ai izbăvit pe mulţi de pierzare;

Bucură-te, cel ce pururea în rugăciuni ai fost plin de frica lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce întru învăţături ai fost plin de cuvântul lui Dumnezeu;
Bucură-te, că te-ai arătat păstor oilor celor cuvântătoare;
Bucură-te, că ai fost izgonitor lupilor celor răpitori;
Bucură-te, următorule al părinţilor celor lăudaţi;
Bucură-te, împărtăşitorule al tuturor sfinţilor;
Bucură-te, bunule chivernisitor al celor de jos;
Bucură-te, moştenitorule al celor de sus ale lui Dumnezeu;
Bucură- te, dumnezeiescule părinte Visarioane.

Sinaxar

În această lună, ziua a cincisprezecea, pomenirea celui intre sfinţi, părintelui nostru Visarion. arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni.

Acest între sfinţi părintele nostru Visarion era dintr-un sat din Macedonia, din părţile spre Tesalla. S-a născut din părinţi cucernici şi învăţând carte, când a fost de 16 ani, a poftit viaţa şi schima monahală; şi cu adevărat s-a dus cu tot sufletul la Marco, mitropolitul Larisei. Şi câtăva vreme rămânând împreună cu dânsul şi trecând treptat cele sfinţitoare, a fost făcut episcop pe seama cetăţii Domelicului şi Elasonului.

Iar poporul cetăţii, din pricina mândriei, nu l-a primit ca episcop, pentru că în trecut cetatea lor era cinstită cu rang de Arhiepiscopie. Pentru aceasta, mergând ei cu îndrăzneală la patriarhul Teolip ce păstorea în vremea aceea, care era stăpânit mai mult de aur decât de Dumnezeu, au luat de la dânsul ca episcop pe un oarecare Neofit.

Iar Visarion, următorul lui Hristos, socotind acest lucru pricină de odihnă, aştepta lângă Marco, părintele lui duhovnicesc, vindecând pururea cu cuvântul şi cu fapta pe săracii şi neputincioşii ce aşteptau la biserica sa.

Trecând patru ani, şi văduvind de păstor episcopia Stagopului a fost cerut de către credincioşii acelei episcopii să le fie exarh.

Şi petrecând în episcopia aceea şase ani multe supărări şi prigoniri a suferit din pricina unui netrebnic de preot, numit Dometie.

Iar prea sfinţitul Marco, dându-şi sfârşitul şi mutându-se către locaşurile cele fericite, atunci cu alegerea şi cu cererea episcopilor acelei eparhii şi a clericilor, pre-

cum şi a tot poporul dreptcredincios, Sfântul Visarion a fost rânduit urmaş în scaunul Larisei de către patriarhul Ieremia.

Cât a condus această eparhie a săvârşit cele plăcute lui Dumnezeu: răscumpăra pe cei robiţi, ajutora cu daruri pe cei săraci şi lipsiţi; făcea poduri peste ape.

Astfel, a făcut pod peste râul ce cobora din Pind în Etolia, numit de locuitorii de acolo Levcopolomos, adică râul alb, iar de poeţi Ahelios, curgător ca argintul, peste care mai înainte nimeni nu putea trece şi nici nu putea face pod din pricina repeziciunii cu care curgea apa şi a nămolului ce se făcea în vremea ploilor.

I-a pus temelia şi a zidit la munte, aproape de satul lui, Mânăstirea cea frumoasă a Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Şi a avut şi ajutor întru toate, pe fratele lui bun prea cuviosul Ignatie, episcopul.

În acest chip, bine şi cu plăcere dumnezeiască chivernisindu-şi toate lucrurile sale, precum şi cele ce erau sub stăpânirea lui, fiind aproape de 50 de ani, s-a dus către Domnul.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Canonul cel dintâi al ierarhului

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptor, tinerii lui Avraam, ca într-o topitorie, au strălucit cu frumuseţea dreptei cinstiri de Dumnezeu, mai curat decât aurul, grăind: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Fiind ca un ierarh şi ca un slujitor al lui Hristos şi hrănindu-ţi sufletul cu cuvintele credinţei, din darul cel dintru tine ai împărţit credincioşilor în dragoste şi în Duhul, prea sfinţite părinte.

Acum cu adevărat, iar nu întru închipuire, vezi mărirea cea dumnezeiască; şi nu ca prin oglindă priveşti cele tainice, ci faţă către faţă vezi cele înalte cântând: Bine eşti cuvântat, Doamne.

Cetatea Larisei şi Ftetaniei, cu credinţă adunându-se, prăznuiesc la mormântul tău, împreună cu călugării, racla moaştelor tale cele mirositoare de mir, aşezată în biserica Domnului, pe care tu ai zidit-o.

A Născătoarei

Ceata proorocilor văzându-te pe tine mai înainte locaş dumnezeiesc, cu totul luminat şi purtător de lumină, umplându-se de Duhul Sfânt, a cântat: Bine eşti cuvântat în Biserica măririi Tale, Doamne.

Alt Canon, al ierarhului

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat de demult în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu picioare sprintene, ca într-o grădină verde dănţuind, cântau: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Tu ai murit, sfinte, căci trăind cineva pentru Dumnezeu nu moare niciodată. Pentru aceasta, o părinte, pe noi, fiii tăi, nu ne uita; ci prin rugăciunile tale, învredniceşte-ne şi pe noi toţi a câştiga Viaţa cea veşnică.

Semănând tu lacrimi întru veselie, ai adunat rodurile vieţii. Deci tu, părinte, umplând din ostenelile tale vistieriile cele cereşti, neîncetat te desfătezi şi cânţi împreună cu cei ce cântă: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Având ochiul sufletului tău pururea neadormit, părinte, şi jos fiind, erai împreunat cu Dumnezeu cel dintru înălţime. Pentru aceasta neîncetat cântai: Bine eşti cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Nu e cu putinţă a pricepe, nu numai oamenilor, dar nici tuturor puterilor celor de sus, chipul cel străin al naşterii tale, prea curată. O, minune a înălţimii măririi tale. Bine este cuvântat Dumnezeu, cel ce fără de sămânţă S-a născut din tine, Fecioară.

Catavasie: Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire şi cu hulă urâtă împotriva lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu

i-a înfricoşat mânia cea de fiară, nici focul cel mistuitor; ci, cu duh de rouă aducător, ce împotrivă răsuna, împreună cu focul fiind, cântau: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Canonul cel dintâi al ierarhului

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat, şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Ca să câştigi în ceruri comoară ce nu poate fi nefurată, pe pământ ţi-ai împărţit bogăţia la săraci şi la nevoiaşi, ca şi cum ai fi dat Domnului ale Sale, cuvioase, cântând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Nicicum nu te-ai arătat dojenitor sau hrăpăreţ, cuvioase părinte Visarioane; ci bine chivernisind biserica, ai lucrat neruşinat, nevinovat, negrăitor de rău, fără vrăjmăşie, fiind şi învăţător luminat al credinţei, nebiruit, blând şi neiubitor de argint.

Potrivindu-ţi viaţa cu cuvântul tău cel bine împodobit, în amândouă te-ai arătat drept, cuvios, prea înţelept şi ai pus înaintea tuturor învăţăturile dreptei credinţe, neîncetat cântând: Toate lucrurile pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

A Născătoarei

Pe Unul din Treime ai primit în pântecele tău, Preacurată, şi L-ai născut în chip minunat. Pentru aceea şi noi ne plecăm smeriţi înaintea ta şi îndrăznim a cere ca prin rugăciunile tale către Cel pe care L-ai născut, Duhul Sfânt să ne fie tuturor ca o pavăză tare, împotriva vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi, care tulbură viaţa noastră.

Alt Canon, al ierarhului

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare,

Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Tu, părinte Visarioane, din comorile Duhului cele de sus luând de la Dumnezeu bogăţie nedeşertată, prin cuvânt dumnezeiesc ai hrănit sufletele cele flămânde; iar trupurile cele topite de foame, prea înţelepţeşte le-ai hrănit, dându-le în toate zilele cele trebuincioase, ca un dumnezeiesc chivernisitor.

Făcându-te tuturor tată, te-ai arătat al doilea Avraam, aducând jertfă fără de sânge Arhiereului Hristos, celui după rânduiala lui Melchisedec. Căci cu dreptate ai izgonit pe vrăjmaşi de la toţi şi de la biserica ta cea dumnezeiască, ca pe cei care despărţeau şi tulburau turma ta.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu alegere dumnezeiască fiind făcut arhiereu ales al Larisei, te-ai arătat şi îndrumător prea iscusit al dreptăţii şi pilda tuturor bunătăţilor, părinte Visarioane, mustrând şi certând, precum învaţă Pavel, şi făcându-te tuturor toate, ca pe toţi să-i câştigi, întocmai ca şi el.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Racla ta, Stăpână, cea plină de mir cu bună mireasmă, izvorăşte tuturor Mirul cel mai presus de fire şi tainic al darului, care a umplut toată lumea de mireasmă dumnezeiască. Ceea ce eşti obştească iubire şi cinstire a oamenilor, Marie, fiica lui Dumnezeu, pe tine te laudă toate Cetele îngereşti şi cele omeneşti, întru toţi vecii.

Catavasie:

Stih: Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe El întru toţi vecii.

Binecuvântaţi, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul, Dumnezeu Părintele; lăudaţi pe Cuvântul, cel ce S-a pogorât şi focul în rouă l-a prefăcut; şi prea înălţaţi pe Duhul cel Preasfânt, care dă viaţă tuturor întru toţi vecii.

Canonul cel dintâi al ierarhului

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, din tine muntele cel netăiat Fecioară S-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Arătatu-te-ai încununat cu multe feluri de bunătăţi, de Dumnezeu fericite, şi ai fost încununat de Hristos cu cunună neveştejită. Pentru aceea te rugăm: Adu-ţi aminte şi de noi care prăznuim pomenirea ta cea sfântă.

Având pe Hristos locuitor întru tine, te-ai arătat tuturor cu chip dumnezeiesc, bine împreunând în tine milostenia şi judecata, o, prea fericite. Pentru aceasta acum bucurându-te, te îndulceşti de desfătarea cea neîncetată.

Blând făcând pe Domnul spre noi robii Săi, părinte, îndreptează viaţa noastră spre stare paşnică, izbăvindu-ne cu rugăciunile tale de supărarea vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi.

A Născătoarei

Noaptea patimilor s-a ridicat asupră-mi şi toată viaţa mea rău petrecând-o, de somnul lenevirii cu totul sunt cuprins eu ticălosul. Ci tu, Fecioară, ceea ce ai născut Lumina, luminează inima mea.

Alt Canon, al ierarhului

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile Cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Pe mine scriitorul laudei tale, pe mine care ţi-am adus această cântare din suflet, şi împreună cu mine şi pe toţi cei ce-ţi cântă, prea fericite părinte, prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu, adună-ne unde acum locuieşti tu, şi ne arată fii şi moşteni ai Împărăţiei pe care tu ai câştigat-o.

Cununilor şi darurilor cu care te-ai împărtăşit de la Dumnezeu, părinte Visarioane prea minunate, dă-ne şi nouă, prin rugăciunile tale, a ne împărtăşi şi noi cu acoperământul tău cel nevăzut, păzind totdeauna pe toţi cei ce se roagă către tine, de toată răutatea vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lauda ta, deşi a luat sfârşit, sfinte, însă dragostea noastră cea către tine este pururea; căci noi suntem fiii tăi cei iubitori de părinţi; iar tu, prea sfinţite, eşti părinte iubitor de fii. De aceea te rugăm: Fii nedespărţit de noi, fiii tăi, şi acum, iar în ziua judecăţii să ne fii în ajutor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei)

Ceea ce eşti împlinirea proorocilor cea de Dumnezeu aleasă, propovăduirea apostolilor şi a mucenicilor; chipul curăţiei pustnicilor, laudă cinstită a arhanghelilor şi locaş al Dumnezeirii, primeşte, Născătoare de Dumnezeu, laudele noastre, pe care ţi le aducem cu dragoste şi din cuget curat.

Catavasie: Rai de taină eşti Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, de care lemnul Crucii cel de viaţă purtător pe pământ s-a sădit. Pentru aceasta, acum înălţat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Luminânda ierarhului

Podobie: Cu duhul stând bătrânul...

Prea cinstită pomenirea ierarhului Visarion sosind astăzi, praznic de veselie a prilejuit credincioşilor. Veniţi dar, toate adunările Bisericii, spre a cinsti cu cântări duhovniceşti şi cu psalmi de laude.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. a Crucii

La Laude

Se pun stihirile pe 6 : 3 ale praznicului şi 3 ale sfântului.

Stihirile praznicului, glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

O, prea mărită minune! Pomul cel de viaţă purtător, prea sfânta Cruce la înălţime ridicată se arată astăzi. Toate marginile o măresc; şi toţi demonii se îngrozesc. O, ce dar s-a dăruit pământenilor! Prin care, Hristoase mântuieşte sufletele noastre, ca un milostiv.

O, prea mărită minune! Crucea ce a purtat pe Cel Preaînalt, ca pe un strugure plin de viaţă se înalţă astăzi de pe pământ; prin care la Dumnezeu toţi am fost traşi şi moartea de tot s-a potolit. O, prea cinstite lemn, prin care ne împărtăşim de nemuritoarea haină, cea din Eden, pe Hristos mărind.

O, prea mărită minune! Lăţimea şi lungimea Crucii cu a cerului se aseamănă, căci cu dumnezeiescul dar sfinţeşte toate. În aceasta neamurile păgâne se biruiesc; întru aceasta sceptrurile împăraţilor se întăresc. O, dumnezeiască scară, prin care ne-am suit la ceruri, înălţând întru cântări pe Hristos Domnul.

Stihirile ierarhului, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Cu ungerea preoţiei luminându-ţi cugetul, turma lui Hristos ai povăţuit-o către păşunea cea mântuitoare; iar apoi te-ai mutat la viaţa cea fără de întristare şi către Lumina cea neapusă, unde este râul desfătării şi mulţimea drepţilor şi a cuvioşilor, o, Visarioane, de Dumnezeu insuflate.

Cu mintea luminându-te şi cu credinţa înfrumuseţându-te, iar cu împărtăşirile bunătăţilor împodobindu-te, te-ai mutat către Dumnezeu, ca să primeşti darurile nevoinţelor şi snopii ostenelilor tale. Pentru aceasta astăzi săvârşim pomenirea ta cea sfântă, mărind pe Dumnezeu, Visarioane de Dumnezeu insuflate.

Cu smerenia Duhului împodobindu-te, pe scaun înalt ai şezut, prea sfinţite. Şi desăvârşit binecuvântând, cu punerea sfintelor tale mâini, credincioşi mulţi ai adus prinos lui Dumnezeu. Pentru aceasta, toată cinstita Biserică te laudă pe tine, ca pe un păstor sfinţit, Visarioane, de Dumnezeu insuflate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 8-lea*

Întru rugăciunile tale cele priveghetoare, având ochii cei înţelegători ai sufletului tău către Dumnezeu neclintiţi cu adevărat, Sfinţite părinte Visarioane, pe pământ ai fost cu trupul împreună cu oamenii, iar cu duhul în cer împreună cu îngerii. Pentru aceasta şi noi acum te numim om ceresc şi înger pământesc şi-ţi strigăm: Bucură-

te, cel ce-ai arătat viaţa celor fără de trup în trupul tău; bucură-te, cel ce ai călătorit calea cea strâmtă şi cu scârbe şi printr-însa te-ai suit la lăţimea vieţii celei cereşti. Bucură-te, locuitorule împreună cu pustnicii, asemenea la obicei cu apostolii; împreună cetăţeanule cu ierarhii; dănţuitorule împreună cu îngerii; moştenitorule al Împărăţiei cerurilor, căreia şi noi să ne învrednicim, prin rugăciunile tale cele către Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, a praznicului. *Glasul al 6-lea*

Astăzi Pomul vieţii din sânurile pământului fiind scos, adevereşte învierea lui Hristos, cel ce a fost pironit pe dânsa. Şi înălţat fiind de mâinile preoţilor, vesteşte înălţarea Lui la ceruri. Prin care firea omenească din căderea cea de pe pământ înălţându-se, în ceruri vieţuieşte. Pentru aceasta cu mulţumită grăim: Doamne, cel ce Te-ai înălţat pe Cruce şi împreună ne-ai înălţat, învredniceşte-ne şi pe noi cei ce Te lăudăm pe Tine de bucuria Ta cea cerească.

Doxologia mare. Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi otpustul.

Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei (1)

Canon de rugăciune la Sfântul ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei - 15 septembrie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=tIjMcE8fp78&t=60s

***

Troparul Sfântului Visarion, episcopul Larisei, glasul al 8-lea: Întru răbdarea ta, ţi-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase; în rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind şi pe aceia îndestulându-i. Ci, te roagă lui Hristos Dumnezeu, Sfinte Visarion milostive fericite să mântuiască sufletele noastre.

facere a lui Pahomie, ieromonahul

Cântarea 1, glasul al 4-lea

Irmos: Adâncul Mării Roşii, cu urme neudate, pedestru trecându-I Israel cel de demult, cu mâinile lui Moise în chipul Crucii, puterea lui Amalec în pustie a biruit.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcutu-te-ai, prea înţelepte, locaş Duhului celui dumnezeiesc, supunând sufletul tău la pornirile Lui şi către limanurile cele fără de valuri ai ajuns, prea sfinţite părinte.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Scuturat-ai din sufletul tău nebunia lui Mamona, ca pe o închinăciune la idoli. Şi ca un bun chivernisitor, talantul cel încredinţat ţie l-ai înmulţit la masa celor săraci.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te locaş Duhului celui Preasfânt şi luminându-te prin sfintele suiri, Biserică ai zidit lui Hristos, spre laudă neîncetată.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cuvântul lui Dumnezeu S-a Sălăşluit întru tine, Preacurată şi S-a arătat pe pământ purtător de Trup, ca să izbăvească de necuvântare pe cei ce au fost amăgiţi de sfaturile vrăjmaşului.

Cântarea a 3-a

Irmos: Se veseleşte de Tine Biserica Ta Hristoase, strigând: Tu eşti puterea mea Doamne şi scăparea şi întărirea.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având minte luminată de Dumnezeu şi în trup râvnind cetelor minţilor celor cinstite, te-ai numărat cu ele, mutându-te de la noi.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având vieţuire în ceruri, de unde toţi aşteptăm pe Hristos Domnul, roagă-L pe Dânsul pentru noi, robii Săi.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aprinzându-te pe tine Hristos, te-a pus în Biserică sfeşnic înţelegător credincioşilor, care pururea luminezi cugetele lor.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca să întărească Domnul firea cea neputincioasă a oamenilor, a luat-o pe dânsa fără de păcat din tine, Preacurată.

Cântarea a 4-a

Irmos: Ridicat pe Cruce văzându-Te Biserica, pe Tine, Soarele dreptăţii, a stat întru a sa rânduială, precum se cuvine, strigând: Slavă Puterii Tale, Doamne.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strălucind în lume ca un luceafăr neapunând întru ascuns, ci stând pururea întru înălţime, ai gătit pe toţi a lăuda pe Domnul cel ce te-a mărit pe tine.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O, părinte Visarion, având în inima ta bună ştiinţă şi credinţă, te-ai arătat ostaş al lui Hristos. Pentru aceasta te-ai nevoit cu bună luptă, prea fericite.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

O, prea curată Fecioară, ridică-ne pe noi, cei ce cu totul suntem pierduţi în patimile cele de necinste şi cufundaţi în adâncul lenevirii, ca una ce ai născut pe Ziditorul, cel ce a ridicat păcatul lumii.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei, pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lepădat-ai din cugetul tău, sfinte, materia şi tulburarea cea lumească şi te-ai apropiat către Domnul cu toată cuviinţa.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu, cuvioase, astupând toate simţirile sufletului şi ale trupului, prin pătimire te-ai supus duhului ca unui bun ocârmuitor.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ridicatu-te-ai cu sfinţenia ca un măslin roditor; şi înflorind ca un finic şi ca un cedru al lui Dumnezeu, pe toate le-ai umplut de bun miros.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Cel Preaputernic şi mai presus de fire, aflându-te pe tine singură prea curată, S-a Întrupat în pântecele tău fără de patimă şi fără stricăciune, prea curată Fecioară.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele dracilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Purtat fiind de cuget curat, cuvioase, ţi-ai risipit bogăţia în holdele săracilor. Pentru aceasta şi seceri veselie, dobândind din destul darurile ostenelilor tale.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pentru podul făcut de tine peste râul Ahelos, pentru ca să treacă cei ce se abăteau rău mai înainte, ţi s-a gătit şi ţie pod de suire către cer, de Dumnezeu fericite.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe tine, părinte ierarhe Visarion, te cunoaştem izbăvitor al celor robiţi şi al celor închişi în temniţe şi scăpare grabnică a celor pătimitori şi a celor cuprinşi de necazuri şi de nevoi. Pentru aceea, ne rugăm, izbăveşte-ne şi pe noi de reaua pătimire.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Îndreptează-mă, Stăpână, către limanurile cele de mântuire, pe mine cel deznădăjduit de furtuna cugetelor şi de mulţimea patimilor, ca una ce ai născut pe Hristos, Mântuitorul lumii.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Din pruncie, primind de la Dumnezeu biruinţă asupra demonilor, prea sfinţite părinte şi făcându-te întocmai ca un înger între oameni, te-ai mutat acum la locaşurile cele cereşti. Pentru aceasta şi nouă, celor ce ne aflăm jos, ni se cade a striga ţie: bucură-te, părinte Visarion.

Cântarea a 7-a

Irmos: În cuptor, tinerii lui Avraam, ca într-o topitorie, au strălucit cu frumuseţea dreptei cinstiri de Dumnezeu, mai curat decât aurul, grăind: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind ca un ierarh şi ca un slujitor al lui Hristos şi hrănindu-ţi sufletul cu cuvintele credinţei, din darul cel dintru tine ai împărţit credincioşilor în dragoste şi în Duhul, prea sfinţite părinte.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Acum cu adevărat, iar nu întru închipuire, vezi mărirea cea dumnezeiască; şi nu ca prin oglindă priveşti cele tainice, ci faţă către faţă vezi cele înalte cântând: Binecuvântat eşti, Doamne.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetatea Larisei şi Ftetaniei, cu credinţă adunându-se, prăznuiesc la mormântul tău, împreună cu călugării, racla moaştelor tale celor mirositoare de mir, aşezată în biserica Domnului, pe care tu ai zidit-o.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ceata proorocilor văzându-te pe tine mai înainte Locaş dumnezeiesc, cu totul luminat şi purtător de lumină, umplându-se de Duhul Sfânt, a cântat: Binecuvântat eşti în Biserica măririi Tale, Doamne.

Cântarea a 8-a

Irmos: Mâinile întinzându-şi Daniil, gurile leilor cele deschise în groapă le-a încuiat, şi puterea focului a stins, cu buna faptă încingându-se, tinerii cei iubitori de buna credinţă, strigând: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca să câştigi în ceruri comoară ce furată nu poate fi, pe pământ ţi-ai împărţit bogăţia la săraci şi la nevoiaşi, ca şi cum ai fi dat Domnului ale Sale, cuvioase, cântând: Binecuvântaţi, toate lucrurile Domnului, pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nicicum nu te-ai arătat dojenitor sau hrăpăreţ, cuvioase părinte Visarion; ci, bine chivernisind biserica, ai lucrat neruşinat, nevinovat, negrăitor de rău, fără vrăjmăşie, fiind şi învăţător luminat al credinţei, nebiruit, blând şi neiubitor de argint.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Potrivindu-ţi viaţa cu cuvântul tău cel bine împodobit, în amândouă te-ai arătat drept, cuvios, prea înţelept şi ai pus înaintea tuturor învăţăturile dreptei credinţe, neîncetat cântând: toate lucrurile, pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe Unul din Treime ai primit în pântecele tău, Preacurată şi L-ai născut în chip minunat. Pentru aceea şi noi ne plecăm smeriţi înaintea ta şi îndrăznim a cere ca, prin rugăciunile tale către Cel pe care L-ai născut, Duhul Sfânt să ne fie tuturor ca o pavăză tare, împotriva vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi, care tulbură viaţa noastră.

Cântarea a 9-a

Irmos: Hristos, Piatra cea netăiată de mână, cea din marginea unghiului, din tine muntele cel netăiat Fecioară S-a tăiat, adunând firile cele osebite. Pentru aceasta veselindu-ne, pe tine Născătoare de Dumnezeu te slăvim.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai încununat cu multe feluri de bunătăţi, de Dumnezeu fericite şi ai fost încununat de Hristos cu cunună neveştejită. Pentru aceea te rugăm: adu-ţi aminte şi de noi, care prăznuim pomenirea ta cea sfântă.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Având pe Hristos locuitor întru tine, te-ai arătat tuturor cu chip dumnezeiesc, bine împreunând în tine milostenia şi judecata, o, prea fericite. Pentru aceasta, acum bucurându-te, te îndulceşti de desfătarea cea neîncetată.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Blând făcând pe Domnul spre noi robii Săi, părinte, îndreptează viaţa noastră spre stare paşnică, izbăvindu-ne cu rugăciunile tale de supărarea vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Noaptea patimilor s-a ridicat asupra mea şi toată viaţa mea rău petrecând-o, de somnul lenevirii cu totul sunt cuprins eu ticălosul. Ci tu, Fecioară, ceea ce ai născut Lumina, luminează inima mea.

Sedelna, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Văzând îngerii frumuseţea sufletului tău cel prea sfinţit, pururea pomenite, au strigat cu veselie întru ieşirea ta: vino dar de te suie către Dumnezeu, după care ai dorit; vino, Sfinte Visarion, la praznicul veşnic şi lăsând cele de jos, suie-te aici şi te bucură împreună cu îngerii.

Sedelna praznicului Înălţării Sfintei Cruci, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

În Rai de demult, lemnul m-a golit prin mâncare, vrăjmaşul pricinuindu-mi omorârea; iar lemnul Crucii, aducând haina vieţii oamenilor, s-a înfipt în pământ şi lumea toată s-a umplut de toată bucuria. Pentru aceasta, văzând-o înălţată, lui Dumnezeu cu credinţă popoare să strigăm: plină este de slavă Casa Ta.

Canon de rugăciune către Sfântul ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei (2)

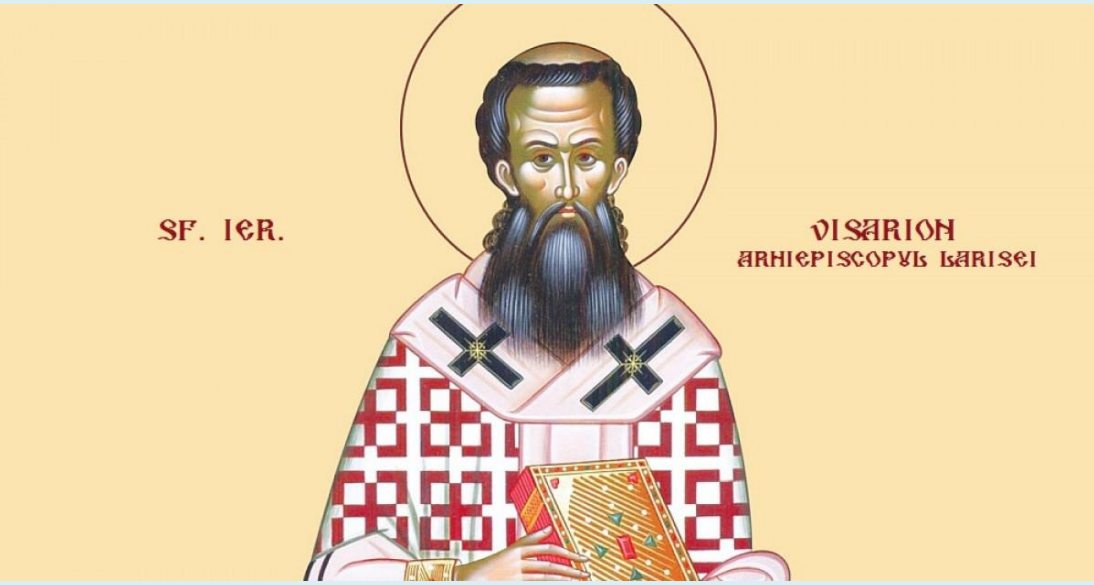

Troparul Sfântului Visarion, episcopul Larisei, glasul al 8-lea: Întru răbdarea ta, ţi-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase; în rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind şi pe aceia îndestulându-i. Ci, te roagă lui Hristos Dumnezeu, Sfinte Visarion milostive, fericite să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1, glasul al 8-lea

Irmos: Pe Faraon cel ce era purtat în carele de război, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni de demult, lovind în chipul Crucii şi despărţind marea. Şi pe Israel cel fugărit, care mergea pe picioare, l-a mântuit, pe cel ce cânta cântare lui Dumnezeu.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Omul acesta, care este lăudat de noi, este ceresc; căci viaţa lui ni l-a arătat pe el înger în trup. Pentru aceasta să fie lăudat şi ca un înger pământesc şi ca un om ceresc.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Omule al lui Dumnezeu, care cale a bunătăţilor nu ai urmat şi care faptă bună nu ai lucrat? Pentru că te-ai făcut dascăl a toată privirea Dumnezeirii şi pildă faptelor celor minunate, părinte Visarion, de trei ori prea înalte.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, prea slăvite Visarion şi după moarte eşti viu; şi acum trăind, părinte, nu ne lăsa pe noi; ci vino şi stai astăzi nevăzut împreună cu noi fiii tăi şi binecuvântându-ne pe noi, ca pe cei ce săvârşim pomenirea ta, noi şi mai mult ne vom bucura şi te vom lăuda pe tine, cuvioase.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Taina cea din tine, prea curată, mă îndeamnă iarăşi a grăi despre Dumnezeu. Şi lăudându-te, îndrăznesc a-ţi cânta aşa: Bucură-te, auzire străină, Fecioară Maică, pentru că fără sămânţă ai născut pe Dumnezeu, Unul în două Firi.

Catavasie: Cruce însemnând Moise, de-a dreptul cu toiagul Marea Roşie a despărţit-o lui Israel, cel ce pedestru a trecut-o. Iar de-a curmeziş lovind marea, a împreunat-o împotriva carelor lui Faraon, deasupra scriind nebiruită armă. Pentru aceea să-I cântăm lui Hristos, Dumnezeului nostru, că S-a prea mărit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce ai întărit din început cerurile cu priceperea şi ai întemeiat pământul peste ape, întăreşte-mă pe piatra poruncilor Tale, Hristoase; că nu este Sfânt afară de Tine, Unule Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dănţuind acum în ceruri şi împreună cu toţi sfinţii stând înaintea Sfintei Treimi a celei prea cinstite, adu-ţi aminte de noi toţi, pururea pomenite şi podoabă a ierarhilor.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătatu-te-ai, părinte, următor tuturor sfinţilor celor din veac, trăgând la tine cu iscusire toate faptele cele bune ale lor. Cu care şi acum împreună eşti locuitor în ceruri, părinte Visarion, de Dumnezeu insuflate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tu, din pruncie făcându-te sfânt şi curat întru amândouă: cu sufletul şi cu trupul, te-ai arătat slujitor lui Dumnezeu. Pentru aceasta şi după moarte slujeşti întru înălţime, o, Sfinte Visarion, de Dumnezeu sfinţite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce eşti sălaş mai desfătat lui Dumnezeu celui Neîncăput numai tu singură ai răsplătit datoria strămoaşei Eva. Căci fără stricăciune ai născut pe Ziditorul tău, fără amestecare şi fără schimbare.

Catavasie: Toiagul spre închipuirea Tainei se primeşte, căci cu odrăslire a ales preot; iar Bisericii, celei mai înainte neroditoare, acum a înflorit lemnul Crucii, spre putere şi spre întărire.

Cântarea a 4-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu, şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu, bucuria mea, Cel ce n-ai părăsit sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-o. Pentru aceasta, cu proorocul Avacum strig către Tine: Slavă puterii Tale, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Legea Domnului făcându-se cu adevărat sfeşnic picioarelor tale şi poruncile Lui, cu adevărat lumină cărărilor tale, te-au înălţat la vârfurile bunătăţilor celor prea înalte şi minunate, pe tine, părinte, cel ce strigai: Mărire puterii Tale, Doamne, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Această pururea pomenire a părintelui Visarion, amestecând prea bine râvna lui Ilie cu blândeţile lui Moise cu adevărat a fost şi el însuşi ca un Ilie şi ca un Moise, când se cuvenea, fiind plin de dumnezeiască râvnă şi de blândeţe, ca un apărător al credinţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tu, mărite părinte, ai urmat lui Hristos şi omorând săltările trupului, te-ai arătat pe pământ ca un alt Ilie şi aprinzându-te de dumnezeiasca râvnă, ai stat pururea împo-

triva celor fărădelege, cu învăţăturile graiurilor tale cele sfinte, prea fericite părinte Visarion.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ziditorul, aflându-te pe tine, cinstită, crin prea curat în văi strălucind din veac cu faptele cele bune, cu adâncimile curăţiei şi cu desfătarea cuviinţei, te-a înălţat în neamul omenesc. Pentru aceasta, ca pe o Maică a Ziditorului, te mărim.

Catavasie: Auzit-am, Doamne, Taina iconomiei Tale; înţeles-am lucrurile Tale; şi am prea mărit Dumnezeirea Ta.

Cântarea a 5-a

Irmos: Pentru ce m-ai lepădat de la faţa Ta, Cel ce eşti lumină neapusă? Că m-a acoperit întunericul cel vrăjmaş pe mine, ticălosul. Ci, Te rog, întoarce-mă şi la lumina poruncilor Tale îndreptează căile mele.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Slăvite părinte Visarion, făcându-te vas aromatelor celor de taină, ai veselit simţirile tuturor credincioşilor. Căci graiurile cele din gura ta cea sfântă şi dumnezeiască au fost mai presus decât tot mirosul cel cu multe feluri de mirosuri, părinte.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu şi cu cuvintele şi cu faptele ai mărit şi ai lăudat pe Dumnezeu, fericite părinte, pentru aceasta ai şi câştigat de la Dumnezeu mărire veşnică. Ci, o, părinte, locuind tu în cer, nu uita pe cei de pe pământ care săvârşesc pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întărindu-te, părinte, de puterea cea nevăzută a Preasfântului Duh, pe pământ te-ai arătat ca un înger fără de trup. Că, împreunându-te cu dumnezeiasca dorire a Izbăvitorului, te-ai arătat prea ales ierarh, pururea pomenite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

O, Fecioară, niciodată n-a mai fost, nici nu s-a văzut din veac, taină mai nouă şi înfricoşătoare decât Taina naşterii tale, cea fără de sămânţă. O, minune a înălţimii şi a adâncimii minunilor Tale cele străine şi negrăite, Fecioară.

Catavasie: O, de trei ori fericite Lemn, pe care S-a Răstignit Hristos, Împăratul şi Domnul; prin care a căzut cel ce a înşelat cu lemnul, înşelat fiind de Cel ce s-a pironit pe tine cu trupul; pe Dumnezeu care dă pace sufletelor noastre.

Cântarea a 6-a

Irmos: Curăţeşte-mă, Mântuitorule, că multe sunt fărădelegile mele şi Te rog, ridică-mă din adâncul răutăţilor; căci către Tine am strigat şi mă auzi, Dumnezeul mântuirii mele.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bucură-te, Sfinte Visarion, căci cu adevărat te-ai arătat podoabă şi dumnezeiască frumuseţe ierarhilor şi dulceaţă părinţilor. Bucură-te, pururea pomenite ierarhe, îndreptătorule şi apărătorule al dreptei credinţe.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfântul Visarion cel îndumnezeit şi cu adevărat mare arhiereu, făcându-se următor bunătăţilor celor noi, printr-însele şi-a făcut grabnică suire care cu adevărat duce către Dumnezeu.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Urmând noi învăţăturilor tale, părinte, precum pe pământ şi sus să avem sălăşluire împreună cu tine, cetăţeanule ale cerului, prea sfinţite Visarion.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Tu, prea curată Fecioară, ca una care te-ai arătat slujitoare lucrării celei de negrăit a măririi lui Dumnezeu, prin naşterea ta ai îndumnezeit toată firea omenească; căci pe Dumnezeu L-ai născut Om, pentru care îţi cântăm: Bucură-te.

Catavasie: În pântecele fiarei celei din apă, Iona palmele întinzându-şi în chipul Crucii, mântuitoarea Patimă mai înainte a închipuit-o lămurit; de unde a treia zi

ieşind, Învierea cea mai presus de lume a însemnat a lui Hristos Dumnezeu, cel ce S-a Răstignit cu Trupul, iar cu Învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Din pruncie, primind de la Dumnezeu biruinţă asupra demonilor, prea sfinţite părinte şi făcându-te întocmai ca un înger între oameni, te-ai mutat acum la locaşurile cele cereşti. Pentru aceasta şi nouă, celor ce ne aflăm jos, ni se cade a striga ţie: bucură-te, părinte Visarion.

Cântarea a 7-a

Irmos: De pogorârea lui Dumnezeu focul s-a ruşinat de demult în Babilon. Pentru aceasta, tinerii în cuptor, cu picioare sprintene, ca într-o grădină verde dănţuind, cântau: Binecuvântat este Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nu ai murit, sfinte, căci trăind cineva pentru Dumnezeu, nu moare niciodată. Pentru aceasta, o, părinte, pe noi, fiii tăi, nu ne uita; ci prin rugăciunile tale, învredniceşte-ne şi pe noi toţi a câştiga Viaţa cea veşnică.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Semănând tu lacrimi întru veselie, ai adunat roadele vieţii. Deci tu, părinte, umplând din ostenelile tale vistieriile cele cereşti, neîncetat te desfătezi şi cânţi împreună cu cei ce cântă: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Având ochiul sufletului tău pururea neadormit, părinte şi jos fiind, erai împreună cu Dumnezeu cel dintru înălţime. Pentru aceasta, neîncetat cântai: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Nu e cu putinţă a pricepe, nu numai oamenilor, dar nici tuturor Puterilor celor de sus, chipul cel străin al naşterii tale, prea curată. O, minune a înălţimii măririi tale. Binecuvântat este Dumnezeu, cel ce fără de sămânţă S-a născut din tine, Fecioară.

Catavasie: Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire şi cu hulă urâtă împotriva lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a înfricoşat mânia cea de fiară, nici focul cel mistuitor; ci, cu Duh de rouă aducător, ce împotrivă răsuna, împreună cu focul fiind, cântau: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: De şapte ori cuptorul, chinuitorul haldeilor, l-a ars nebuneşte, pentru cinstitorii de Dumnezeu; dar văzându-i pe aceştia mântuiţi de o putere mai mare, Făcătorului şi Izbăvitorului a strigat: Tineri, binecuvântaţi-L, preoţi lăudaţi-L, popoare prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tu, părinte Visarion, din comorile Duhului cele de sus luând de la Dumnezeu bogăţie nedeşertată, prin cuvânt dumnezeiesc ai hrănit sufletele cele flămânde; iar trupurile cele topite de foame, prea înţelepţeşte le-ai hrănit, dându-le în toate zilele cele trebuincioase, ca un dumnezeiesc chivernisitor.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te tuturor tată, te-ai arătat al doilea Avraam, aducând jertfa fără de sânge Arhiereului Hristos, celui după rânduiala lui Melchisedec. Căci cu dreptate ai izgonit pe vrăjmaşi de la toţi şi de la biserica ta cea dumnezeiască, ca pe cei care despărţeau şi tulburau turma ta.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu alegere dumnezeiască fiind făcut arhiereu ales al Larisei, te-ai arătat şi îndrumător iscusit al dreptăţii şi pildă tuturor bunătăţilor, părinte Visarion, mustrând şi certând, precum învaţă apostolul Pavel şi făcându-te tuturor toate, ca pe toţi să-i câştigi, întocmai ca şi el.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Racla ta, Stăpână, cea plină de mir cu bună mireasmă, izvorăşte tuturor Mirul cel mai presus de fire şi tainic al darului, care a umplut toată lumea de mireasmă dumnezeiască. Ceea ce eşti obştească iubire şi cinstire a oamenilor, Marie, Fiica lui Dumnezeu, pe tine te laudă toate Cetele îngereşti şi cele omeneşti, întru toţi vecii.

Irmosul:

Stih: Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Catavasie:

Binecuvântaţi, tineri, cei întocmai cu numărul Treimii, pe Făcătorul, Dumnezeu Părintele; lăudaţi pe Cuvântul, cel ce S-a pogorât şi focul în rouă l-a prefăcut; şi prea înălţaţi pe Duhul cel Preasfânt, care dă viaţă tuturor întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Spăimântatu-s-a de aceasta cerul şi marginile pământului s-au minunat, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai desfătat decât cerurile. Pentru aceasta, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, începătoriile cetelor îngereşti şi omeneşti, te măresc.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe mine, scriitorul laudei tale, pe mine care ţi-am adus această cântare din suflet şi împreună cu mine şi pe toţi cei ce-ţi cântă, prea fericite părinte, prin rugăciunile tale cele către Dumnezeu, adună-ne unde acum locuieşti tu şi ne arată fii şi moşteni ai Împărăţiei pe care tu ai câştigat-o.

Stih: ***Sfinte părinte Visarion, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cununilor şi darurile cu care te-ai împărtăşit de la Dumnezeu, părinte Visarion, prea minunate, dă-ne şi nouă, prin rugăciunile tale, a ne împărtăşi şi noi cu acoperământul tău cel nevăzut, păzind totdeauna pe toţi cei ce se roagă către tine, de toată răutatea vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lauda ta, deşi a luat sfârşit, sfinte, însă dragostea noastră cea către tine este pururea; căci noi suntem fiii tăi cei iubitori de părinţi; iar tu, prea sfinţite, eşti părinte iubitor de fii. De aceea te rugăm: fii nedespărţit de noi, fiii tăi şi acum, iar în ziua judecăţii, să ne vii în ajutor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce eşti împlinirea proorocilor cea de Dumnezeu aleasă, propovăduirea apostolilor şi a mucenicilor; Chipul curăţiei pustnicilor, laudă cinstită a Arhanghelilor şi locaş al Dumnezeirii, primeşte, Născătoare de Dumnezeu, laudele noastre pe care ţi le aducem cu dragoste şi din cuget curat.

Catavasie: Rai de Taină eşti Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, de care lemnul Crucii cel de viaţă purtător pe pământ s-a sădit. Pentru aceasta, acum înălţat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Sedelna, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Văzând îngerii frumuseţea sufletului tău cel prea sfinţit, pururea pomenite au strigat cu veselie întru ieşirea ta: vino dar de te suie către Dumnezeu, după care ai dorit; vino, Sfinte Visarion, la praznicul veşnic şi lăsând cele de jos, suie-te aici şi te bucură împreună cu îngerii.

Sedelna praznicului Înălţării Sfintei Cruci, glasul al 8-lea:

Podobie: Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

În Rai de demult, lemnul m-a golit prin mâncare, vrăjmaşul pricinuindu-mi omorârea; iar lemnul Crucii, aducând haina vieţii oamenilor, s-a înfipt în pământ şi

lumea toată s-a umplut de toată bucuria. Pentru aceasta, văzând-o înălţată, lui Dumnezeu cu credinţă popoare să strigăm: plină este de slavă Casa Ta.

Acatistul Sfântului ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei (15 septembrie)

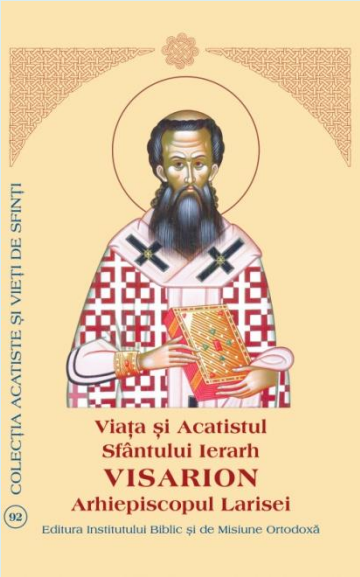

[Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și puru rea și în vecii vecilor.
Strana: Amin.]

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugăciunile începătoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este Împărăţia, şi puterea, şi slava: a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin.]

Dacă nu va fi preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic troparele de umilinţă:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Simbolul credinţei

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi: **Psalmul 142**
1. Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta.
2. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta.

3. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri.
4. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu.
5. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
6. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat.
7. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt.
8. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu.
9. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne.
10. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii.
11. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu.
12. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule! (de 3 ori).

Şi îndată se cântă, pe glasul al 3-lea: ***Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de 3 ori),*** *apoi:*

Troparul Sfântului, glasul al 8-lea: Întru răbdarea ta ţi-ai agonisit plata ta, părinte ierarhe, întru rugăciuni neîncetat stăruind, pe săraci iubind şi pe aceia îndestulându-i; deci, roagă-te lui Hristos Dumnezeu, Visarioane milostive, fericite, să mântuiască sufletele noastre *(de două ori).*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. al Născătoarei-Învierii, *acelaşi glas*

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule, care cu moartea pe moarte ai prădat și Învierea ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei pe care i-ai zidit cu mâna Ta; aratã iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut pe Tine, care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Apoi: *Doamne, miluieşte !* (de 3 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Acatistul Sfantului ierarh Visarion al Lárisei - Diacon Vlad Rosu:
https://www.youtube.com/watch?v=YLXEnG7nihU&list=RDYLXEnG7nihU&start_radio=1&rv=YLXEnG7nihU&t=2253

https://www.youtube.com/watch?v=lYmSfqCwZy0

Condacele şi icoasele

Condacul 1

Ca pe un ocrotitor al celor din necazuri te lăudăm pe tine, părinte, cel mare între ierarhi, ctitor prea slăvit al Mănăstirii Dusicon, cel ce lui Dumnezeu i-ai bine plăcut în chip desăvârşit, aprins fiind de dragoste pentru turma ta. Pentru aceea strigăm: ***Bucură-te, Sfinte ierarhe Visarion, de trei ori fericite!***

Icosul 1

Cu bucurie şi cu frică slăvim viaţa ta cea strălucită, părinte, cel ce ai urcat pe tronul arhieresc al Sfântului Ahile al Larisei şi mergând pe urmele lui, te-ai făcut deopotrivă cu el întru sfinţenie, pentru care te cinstim acum, grăind:
Bucură-te, cel mare între ierarhi;
Bucură-te, stâlp şi întărire a dreptei credinţe;
Bucură-te, păstorul Trikalei;
Bucură-te, păzitor neînfricat al cetăţii Larisa;
Bucură-te, următor al Sfinţilor doctori fără de arginţi;
Bucură-te, fântână a dragostei de Dumnezeu şi de semeni;
Bucură-te, făclie mult luminată a binefacerilor;
Bucură-te, izvor nesecat al milosteniei;
Bucură-te, om al veacului viitor;
Bucură-te, prea fierbinte slujitor al lui Hristos;
Bucură-te, slavă şi strălucire a monahilor;
Bucură-te, acoperământ al tuturor credincioşilor;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Visarion, de trei ori fericite!

Condacul 2

De viaţa ta cea sfântă s-a mirat cetatea Pili, în care te-ai născut tu, cel ce, ca un fiu bun cu bună cuviinţă ai crescut şi având dascăli bine credincioşi, ai căutat desăvârşirea şi ai urmat-o întru Hristos, strigând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 2

Ca să sporeşti în cunoaşterea poruncilor Domnului, spre desăvârşire, ai mers din copilărie la prea înţeleptul arhiepiscop Marcu şi aceluia bun ucenic te-ai arătat, ascultându-l întru toate cu credincioşie, pentru care grăim ţie:
Bucură-te, lucrător al brazdei sufletului;
Bucură-te, cel ce ai veselit inima părinţilor tăi;

Bucură-te, iubitor al învăţăturilor sfinte;
Bucură-te, lucrător al nevoinţei sufleteşti;
Bucură-te, cel ce aveai ascultare desăvârşită;
Bucură-te, cel ce primeai mustrările cu bună cuviinţă;
Bucură-te, vlăstar de Dumnezeu sădit al cetăţii Pili;
Bucură-te, miel fără răutate şi păstor al celor nedreptăţiţi;
Bucură-te, hrănitor al celor străini şi liman al celor din primejdii;
Bucură-te, stea prea luminată a Ortodoxiei;
Bucură-te, lauda dascălilor şi a părinţilor tăi;
Bucură-te, săvârşitor al lucrării celei bune;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Visarion, de trei ori fericite!

Condacul 3

Având, ca pe un dar dumnezeiesc, viaţa cea plină de virtuţi a povăţuitorului tău, luminător mare te-ai arătat credincioşilor, întru tot fericite; că, stăruind necontenit întru luare aminte şi vieţuind în ascultare deplină, te-ai făcut locaş al curăţiei şi din tot sufletul cântai lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 3

Nefiind primit ca păstor duhovnicesc de răzvrătitorii din ţinutul Elasonului, nicidecum nu te-ai întristat, cugetătorule de Dumnezeu. Ocara ca pe mărire socotind-o, te-ai suit la înălţimea negrăită a smereniei, pentru care te fericim şi toţi cu credinţă strigăm:
Bucură-te, cel plin de strălucire nematerialnică;
Bucură-te, cel ce ai gustat pâinea cerească a ascultării;
Bucură-te, sălaş desăvârşit al nepătimirii;
Bucură-te, vas prea bun al smereniei;
Bucură-te, gură de Dumnezeu luminată a înaltelor învăţături;
Bucură-te, suflet de Dumnezeu mişcat spre dorirea cea duhovnicească;
Bucură-te, cel ce te-ai ostenit întru lucrarea minţii;
Bucură-te, cel ce ai dus viaţă fără de pată;
Bucură-te, prea cinstită mireasmă a curăţiei;
Bucură-te, vlăstar plăcut al cuviinţei;
Bucură-te, izvor viu al minunilor;
Bucură-te, limba bunelor glăsuiri;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Visarion, de trei ori fericite!

Condacul 4

Urmând înţeleptului Marcu, dascălul tău, aveai inima fierbinte spre săvârşirea fapte lor bune şi spre nevoinţă; pentru aceea te-ai arătat bun hrănitor săracilor, mare doc-

tor bolnavilor şi tuturor slujitor, pentru care credincioşii lăudau pe Dumnezeu, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 4

Strălucit-ai cu virtuţile dobândite întru osteneală, părinte, pentru care ai fost rânduit ierarh al cetăţii Stagon. Cu blândeţe ai răbdat mânia prigonitorilor tăi şi pe toţi i-ai iertat, ierarhe. Deci, lăudând a ta blândeţe şi neţinere în minte a răului, strigăm:
Bucură-te, pavăză duhovnicească a eparhiei tale;
Bucură-te, candelă a luminii neînserate;
Bucură-te, pildă a tuturor virtuţilor;
Bucură-te, adeverire prin fapte a lucrării lăuntrice;
Bucură-te, cel ce ai răbdat ocările lui Dometie;
Bucură-te, cel ce ai iertat răutăţile lui;
Bucură-te, lucrător al blândeţii;
Bucură-te, cel ce ai slujit celor neputincioşi cu iubire de frate;
Bucură-te, cel ce ai spălat hainele săracilor;
Bucură-te, cel ce cu dragoste i-ai cercetat pe cei bolnavi;
Bucură-te, cel ce arăţi vie Evanghelia lui Hristos;
Bucură-te, cel ce auzi lauda poporului tău;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Visarion, de trei ori fericite!

Condacul 5

Ca o chemare dumnezeiască s-a arătat tuturor numele tău, de o cinstire cu al cuvioşilor de demult, că, părăsind cele ale lumii ca pe unele ce sunt stricăcioase, ai dobândit mulţime de daruri dumnezeieşti, căutând sporirea sufletului, nu a trupului, şi strigând lui Hristos: ***Aliluia!***

Icosul 5

Ierarh al Larisei fiind ales prin Duhul Sfânt, te-ai arătat ca un luceafăr luminător, că ai ajuns la vrednicia arhierească prin voia tuturor de obşte şi ai călăuzit dumnezeieşte pe poporul tău, care-ţi strigă ţie cu dreaptă credinţă:
Bucură-te, slava arhiereilor;
Bucură-te, toiagul arhipăstorilor;
Bucură-te, cel ce ai urmat viaţa Sfântului ierarh Ahile al Larisei;
Bucură-te, cel ce te-ai asemănat Sfântului Icumenie, episcopul Trikalei;
Bucură-te, ales moştenitor al celui dintâi Sfânt ierarh Visarion;
Bucură-te, rod duhovnicesc al fericitului Marcu;
Bucură-te, cel ce, fiind mai întâi ucenic, ai ajuns bun păstor;
Bucură-te, cel ce ai ajuns la limanul smereniei;
Bucură-te, urmarea Păstorului Celui bun;

Bucură-te, cinstită icoană a Domnului;
Bucură-te, cel prin care credincioşii se laudă;
Bucură-te, cel prin care monahii se întăresc;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Visarion, de trei ori fericite!

Condacul 6

Pe tine te lăudăm ca pe un nou Avraam primitor de oaspeţi şi ca pe un nou Iov îndurător către cei săraci. Arătatu-te-ai grabnic pedepsitor al celor ce nedreptăţesc şi ajutător al celor nedreptăţiţi, milostiv faţă de cei suferinzi şi părinte al orfanilor, pentru care cântăm lui Hristos: ***Aliluia!***

Icosul 6

Întărind turma ta cu faptele şi cuvintele tale, nu încetai a fi dascăl poporului, ci te arătai dezrădăcinător al patimilor sufleteşti şi săditor al bunelor deprinderi creştine; pentru aceea, te mărim şi cântăm în chip strălucit unele ca acestea:
Bucură-te, vistierie a dragostei dumnezeieşti;
Bucură-te, grabnică vindecare a celor ce pătimesc;
Bucură-te, cel de un obicei cu părinţii cei de demult;
Bucură-te, cel ce pe calea lor ai mers prin frumoase nevoinţe;
Bucură-te, floare a Raiului celui de taină;
Bucură-te, înger pământesc prin lucrarea rugăciunii neîncetate;
Bucură-te, pildă prea sfinţită a ierarhilor;
Bucură-te, casă de Hristos zidită a faptelor bune;
Bucură-te, slăvit întâi stătător al Larisei;
Bucură-te, părtaş al strălucirii celei neîncetate;
Bucură-te, simţământ binefăcător al milei;
Bucură-te, cunună strălucită a smereniei;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Visarion, de trei ori fericite!

Condacul 7

Mitropolia ta, părinte, s-a arătat tuturor, cu adevărat ca o maică iubitoare, hrănitoare şi milostivă; că îndurător fiind ai răscumpărat de la agareni pe cei robiţi care bucurându-se pentru izbăvire, strigau Împăratului Hristos: ***Aliluia!***

Icosul 7

Insuflat de dumnezeiescul Duh fiind, te sârguiai în tot chipul a alina turma ta, părinte, necruţându-te în multe osteneli. Ai dat poporului pildă de fapte bune, iar noi, minunându-ne de măreţia lucrărilor tale, strigăm:
Bucură-te, întăritor al poporului tău;
Bucură-te, lucrător pentru unitatea celor de o credinţă;

Bucură-te, cel ce ai deschis noi drumuri;
Bucură-te, cel ce ai ridicat pod peste râul cel greu de trecut;
Bucură-te, cel ce şi curgerea veacului de acum ne-ai învăţat cum să o trecem;
Bucură-te, cel împodobit cu veşmântul arhieriei în chip vrednic;
Bucură-te, cel ce ai făcut să răsară zorile mângâierii în vreme de robie;
Bucură-te, cel ce ai zidit slăvită mănăstire;
Bucură-te, cel dintâi între făcătorii de bine;
Bucură-te, împreună locuitor cu toţi drepţii;
Bucură-te, cel răsplătit cu fericirea cerească;
Bucură-te, mlădiţă bună şi mult roditoare;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Visarion, de trei ori fericite!

Condacul 8

În mijlocul tulburărilor lumii cu înstrăinare ai vieţuit, ca un al doilea Vasile cel mare; că, îndeletnicindu-te cu faptele cele strălucite, nu ai încetat a ţine trezvia minţii, dumnezeiescule părinte, prin care pururea înaintând în cunoaşterea tainelor cereşti, strigai lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 8

În muntele din preajma cetăţii Pili ai mers, cinstite Visarioane şi ai întemeiat mănăstire strălucită la locul numit Dusicon. Pe aceasta ai arătat-o ca pe un rai de taină, spre care cei ce aleargă cu evlavie strigă ţie acestea:
Bucură-te, prieten al liniştirii;
Bucură-te, râvnă a înfrânării;
Bucură-te, chivernisitor neadormit al ctitoriei tale;
Bucură-te, iconom prea bun al mănăstirilor tale;
Bucură-te, putere şi întărire a celor evlavioşi;
Bucură-te, ocrotitor şi sprijin al tuturor credincioşilor;
Bucură-te, moştenitor al bunătăţilor veşnice;
Bucură-te, bun călăuzitor al obştilor monahale;
Bucură-te, dascăl al bunei nevoinţe;
Bucură-te, mucenic prin dorinţă;
Bucură-te, dătător de bunătăţi;
Bucură-te, ocrotitor al caselor creştinilor;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Visarion, de trei ori fericite!

Condacul 9

Pretutindeni vestită s-a făcut mănăstirea ta, părinte, că tu, cu înţelepciune, i-ai lăsat prin testament rânduieli şi legiuiri, ca să slujească lui Dumnezeu şi să poarte grijă

de semeni. Pentru aceasta, cei ce cu vrednicie se nevoiesc în ea, cântă cu dragoste lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 9

Prin dumnezeieştile tale cuvinte povăţuind pe fiii tăi duhovniceşti, ai trecut la veşnicele locaşuri, iar ei, înconjurând cinstitul tău trup, se tânguiau şi ziceau: „Binecuvântează pe robii tăi, părinte!”, cântând ţie unele ca acestea:
Bucură-te, bogăţia milostivirii;
Bucură-te, lauda păstorilor de suflete;
Bucură-te, iubitor prea fierbinte al lui Dumnezeu;
Bucură-te, iscusit purtător de grijă al credincioşilor;
Bucură-te, înger ceresc arătat pe pământ;
Bucură-te, pildă desăvârşită de viaţă plăcută lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel de ale cărui osteneli toţi s-au minunat;
Bucură-te, cel încununat cu diadema nevoinţei;
Bucură-te, cel ce ai primit puterea de a săvârşi minuni;
Bucură-te, cel ce ai dobândit răsplata cuvenită Sfinţilor;
Bucură-te, cel prin care Biserica se împodobeşte;
Bucură-te, cel prin care obştea ortodocşilor este ocrotită;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Visarion, de trei ori fericite!

Condacul 10

Izbăveştei pe toţi cei ce cu dragoste se închină moaştelor tale şi săvârşesc sfânta ta pomenire, ierarhe, cel ce slujeşti acum lui Dumnezeu împreună cu Îngerii cei fără de materie şi te rogi pentru noi toţi, ca să fim izbăviţi de osânda cea veşnică şi să cântăm Mântuitorului: ***Aliluia!***

Icosul 10

De mâinile necredincioşilor fiind deschis mormântul tău, s-au aflat moaştele tale revărsând bună mireasmă ca de trandafir, iar trupul tău, fiind luat în ascuns, cinstitul tău cap a rămas mănăstirii tale ca mângâiere, pentru care cu evlavie te lăudăm, zicând:
Bucură-te, noianul minunilor, vestit în toată Ortodoxia;
Bucură-te, vasul harismelor lucrătoare spre zidirea Bisericii;
Bucură-te, alungare a bolilor de tot felul;
Bucură-te, grabnică nimicire a lăcustelor;
Bucură-te, cel ce prin moaştele tale săvârşeşti minuni;
Bucură-te, cel ce prin ele sfinţeşti pe cinstitorii lor;
Bucură-te, cel ce dăruieşti tuturor vindecări;
Bucură-te, cel ce ai izbăvit Ţara Românească de ciumă;

Bucură-te, cel al cărui cap a fost cinstit de mulţimile celor dreptcredincioşi;
Bucură-te, cel ce şi prin toiagul tău ai săvârşit minuni;
Bucură-te, izvor de dumnezeiască mireasmă;
Bucură-te, cel ce potoleşti tulburarea inimii;
Bucură-te, cel ce şi animalelor ai dat tămăduiri;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Visarion, de trei ori fericite!

Condacul 11

Din adâncul inimii toţi îţi aducem cântare, părinte, că prin moaştele tale te-ai arătat grabnic vindecător al ciumei şi alungător al lăcustelor şi izbăvitor la vreme de foamete. Pentru aceasta, cu credinţă strigăm: ***Aliluia!***

Icosul 11

Racla moaştelor tale s-a arătat izvor de binecuvântări tuturor credincioşilor, încât pe cei bolnavi îi vindecă şi grabnic dăruieşte ajutor; pentru aceasta sub acoperământul tău alergând, grăim ţie:
Bucură-te, vistierie a strălucitelor minuni;
Bucură-te, vas al înţelepciunii lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel ce păzeşti aşezământul mănăstirii tale;
Bucură-te, cel ce ai rânduit ca femeile să nu intre acolo;
Bucură-te, cel ce ai pedepsit îndrăzneala otomanilor;
Bucură-te, cel ce l-ai mustrat pe preotul Clinovos, cel lipsit de evlavie;
Bucură-te, cel ce ne păzeşti de lucrarea viclenilor diavoli;
Bucură-te, cel ce ai adus bătăi nevăzute asupra vrăjitoarei;
Bucură-te, cel ce i-ai dăruit ei pocăinţă;
Bucură-te, cel ce ai alungat seceta şi foametea;
Bucură-te, cel ce ai scăpat oraşul Bucureşti de ciumă;
Bucură-te, hrănitor al mulţimilor;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Visarion, de trei ori fericite!

Condacul 12

Cere de la Stăpânul, pentru noi toţi, har şi mântuire sufletească, minunate părinte Visarion, cel ce te-ai făcut înţelept povăţuitor monahilor şi dumnezeiesc ajutător credincioşilor, ca, primind şi noi binefacerile tale, să-L lăudăm pe Hristos, cântând: ***Aliluia!***

Icosul 12

Cântând nevoinţele tale, te înconjurăm ca pe un părinte noi, fiii tăi şi slăvind pe marele Dumnezeu cel ce te-a slăvit pe tine, cerem rugăciunile tale fericite, ca, fiind prin ele binecuvântaţi să te lăudăm cu bucurie, zicând:

Bucură-te, sprijinitor al celor ce te cheamă;
Bucură-te, zid de apărare al poporului credincios;
Bucură-te, călăuzitor duhovnicesc al călugărilor;
Bucură-te, învăţător prea milostiv al poporului;
Bucură-te, ocrotitor al bisericilor închinate ţie;
Bucură-te, mijlocitor îmbelşugat al dumnezeiescului har;
Bucură-te, cel ce ai unit fapta bună cu trezvia minţii;
Bucură-te, cel ce te-ai asemănat Sfântului Vasile cel mare;
Bucură-te, cel luminat cu lumina lui Hristos;
Bucură-te, cel cinstit cu strălucire în toată lumea ortodoxă;
Bucură-te, cel ce insufli tărie celor robiţi de frică;
Bucură-te, bun călăuzitor pe calea mântuirii;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Visarion, de trei ori fericite!

Condacul 13 (de trei ori)
O, Sfinte şi slăvite părinte Visarion, milostive ierarhe şi făcătorule de minuni, această smerită cântare pe care cu dragoste o aducem ţie primeşte-o şi roagă-te Domnului pentru mântuirea noastră, ca împreună cu tine în veci să-I cântăm: ***Aliluia!***

După care se citeşte iarăşi Icosul 1. Apoi se cântă Condacul 1, în timpul căruia preotul cădeşte.

Icosul 1
Cu bucurie şi cu frică slăvim viaţa ta cea strălucită, părinte cel ce ai urcat pe tronul arhieresc al Sfântului Ahile al Larisei şi mergând pe urmele lui, te-ai făcut deopotrivă cu el întru sfinţenie, pentru care te cinstim acum, grăind:
Bucură-te, cel mare între ierarhi;
Bucură-te, stâlp şi întărire a dreptei credinţe;
Bucură-te, păstorul Trikalei;
Bucură-te, păzitor neînfricat al cetăţii Larisa;
Bucură-te, următor al Sfinţilor doctori fără de arginţi;
Bucură-te, fântână a dragostei de Dumnezeu şi de semeni;
Bucură-te, făclie mult luminată a binefacerilor;
Bucură-te, izvor nesecat al milosteniei;
Bucură-te, om al veacului viitor;
Bucură-te, prea fierbinte slujitor al lui Hristos;
Bucură-te, slavă şi strălucire a monahilor;
Bucură-te, acoperământ al tuturor credincioşilor;
Bucură-te, Sfinte ierarhe Visarion, de trei ori fericite!

Condacul 1

Ca pe un ocrotitor al celor din necazuri te lăudăm pe tine, părinte, cel mare între ierarhi, ctitor prea slăvit al Mănăstirii Dusicon, cel ce lui Dumnezeu i-ai bine plăcut în chip desăvârşit, aprins fiind de dragoste pentru turma ta. Pentru aceea strigăm: ***Bucură-te, Sfinte ierarhe Visarion, de trei ori fericite!***

După citirea Acatistului, rostim rugăciunea: *Cuvine-se cu adevărat să te fericim, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.*

Dacă este preot, acesta rosteşte Ectenia întreită, după care face otpustul mic. În lipsa preotului, după rugăciunea către Maica Domnului, zicem: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

***

Viaţa Sfântului ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei

Sfântul ierarh Visarion s-a născut în anul 1490 în satul Pili din Tesalia Greciei, ca fiu al unor părinţi dreptcredincioşi, Sotirie şi Maria, care i-au dat o bună creştere, sădindu-I în suflet cuvântul Evangheliei lui Hristos.

La vârsta de 10 ani a plecat la Trikala, unde a intrat sub povaţa arhiepiscopului Marcu al Larisei (1499-1527, cu reşedinţa la Trikala), care l0a dat la învăţătură şi l-a primit ca ucenic. A primit tunderea în monahism la vârsta de 16 ani, dându-i-se numele de Visarion, în amintirea Sfântului Visarion I, fost arhiepiscop al Larisei (14901499).

Ca monah, tânărul Visarion vieţuia în de plină smerenie, ascultare şi neagonisire, fiind stăruitor în rugăciuni, privegheri şi postiri.

La vârsta de 26 de ani a fost hirotonit diacon şi la scurt timp, preot, iar în anul 1517 a fost hirotonit episcop al Elasonului. Însă poporul acelei cetăţi, din pricina mândriei, nu l-a primit ca episcop, pentru că în trecut cetatea lor era cinstită cu rang de Arhiepiscopie. De aceea, locuitorii cetăţii au mers cu îndrăzneală şi, pentru daruri, au luat un alt arhiereu, după vrerea lor.

Atunci, smeritul ierarh Visarion a rămas, vreme de 4 ani, să-l ajute pe dascălul său, arhiepiscopul Marcu, în greaua slujire pe care o avea sub stăpânirea otomană, întărind poporul în dreapta credinţă şi arătând multă milostivire către cei săraci.

În anul 1521 a fost pus episcop al cetăţii Stagon (astăzi Kalambaka). Şi, păstorind în episcopia aceea 6 ani, multe supărări şi prigoniri a suferit, cu îndelungă răbdare, de la un preot nevrednic, numit Dometie, care-l clevetea neîncetat.

Iar după ce arhiepiscopul Marcu a trecut la cele veşnice, în anul 1527, atunci, cu alegerea şi cu cererea episcopilor, şi a clericilor acelei eparhii, precum şi a tot poporul dreptcredincios, Sfântul Visarion a fost rânduit în scaunul Larisei de către patriarhul Ieremia I al Constantinopolului (1522-1545).

Cât a cârmuit această eparhie, a săvârşit cele plăcute lui Dumnezeu: răscumpăra pe cei robiţi şi ajutora cu daruri pe cei săraci şi lipsiţi. Totodată, s-a arătat purtător de grijă pentru bunăstarea păstoriţilor, străduindu-se să se deschidă drumuri între Tesalia şi Epir şi să se zidească poduri peste ape. Astfel, a făcut poduri mari peste râurile Aheloos şi Pinios, peste care mai înainte nimeni nu putea trece.

Sfântul a ctitorit mai multe mănăstiri, cea mai cunoscută fiind cea închinată Schimbării la faţă a Mântuitorului, numită Dusicon, aproape de satul natal, la care a avut ajutor întru toate pe fratele lui, Ignatie episcopul.

În acest chip, bine şi cu bucurie dumnezeiască chivernisindu-şi turma sa duhovnicească, fiind în vârstă de doar 50 de ani, s-a mutat la Domnul, în ziua de 13 septembrie 1540, iar prăznuirea lui se face la 15 septembrie, din pricina praznicului Înălţării Sfintei Cruci.

Moaştele Sfântului Visarion s-au arătat făcătoare de minuni. Capul său se păstrează până astăzi în Mănăstirea zidită de el la Dusicon.

În secolele al XVII-lea şi al XVIII-lea, în vremea unor epidemii de ciumă, moaştele sfântului au fost aduse de două ori în Ţara Românească, potolind ciuma. De aceea, românii au arătat mare evlavie faţă de acest sfânt făcător de minuni, închinându-I cu recunoştinţă mai multe biserici în Bucureşti şi în ţară.

Pentru ale lui sfinte rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi. Amin.
Sursa

https://ziarullumina.ro/teologie-si-spiritualitate/rugaciuni/rugaciuni-la-vreme-de-boala-si-necaz/acatistul-sfantului-visarion-al-larisei-153217.html
https://basilica.ro/wp-content/uploads/2020/03/Viata-si-Acatistul-Sf.-Visarion-al-Larisei.pdf

Acatistul Sfântului ierarh Visarion, arhiepiscopul Larissei - făcătorul de minuni

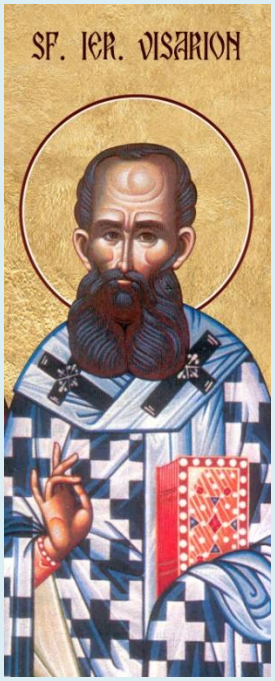

Dacă este preot, slujba Acatistului se începe cu Binecuvântarea Mică (Binecuvântat este Dumnezeul nostru...), iar daca este diacon sau mirean se începe cu: Pentru rugăciunile Sfinţilor Părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin!

Apoi se rostesc Rugăciunile Începătoare (Slavă Ţie Dumnezeul nostru... Împărate Ceresc... Sfinte Dumnezeule... Slavă... Şi acum... Preasfântă Treime... Doamne Miluieşte... Slavă... Şi acum... Tatăl Nostru...), Troparele de Umilinţă (Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi... Slavă... Doamne miluieşte-ne pe noi... Şi acum... Uşa milostivirii...) şi troparul Sfântului Visarion (Întru rabdarea ta ţi-ai agonisit plata ta părinte; întru nevoi neîncetat rabdând, pe săraci iubind şi pe aceia îndestulându-i. Ci te roagă lui Hristos Dumnezeu, Visarioane multmilostive ca să dea iertare de greşeli sufletelor noastre)

***

Acatistul Sfantului ierarh Visarion episcopul Larisei:

https://www.youtube.com/watch?v=m7C8O3Qaa0Y

https://www.youtube.com/watch?v=FpiVEoh9MAk

&&&

Condac 1

Din pruncie primind de la Dumnezeu biruinţă asupra diavolilor prea sfinţite părinte şi făcându-te întocmai ca un înger între oameni, te-ai mutat la locaşurile cele cereşti. Pentru aceasta şi noi după cuviinţă strigăm ţie: ***Bucură-te, părinte ierarhe Visarioane, mult milostive!***

Icos 1

Văzând îngerii sfinţitul tău suflet, părinte ridicându-se de pe pământ către lăcaşurile cele cereşti, strălucit fiind de fulgerele bunătăţilor celor dumnezeieşti, dănţuiau şi strigau către tine, prea fericite, unele ca acestea:
Bucură-te, lucrătorule a toată fapta cea bună;
Bucură-te, izgonitorul tuturor faptelor rele;
Bucură-te, cela ce te-ai arătat pricinuitor de mântuire a multora;
Bucură-te, cel ce pe mulţi ai izbăvit de pierzare;
Bucură-te, cela ce totdeauna în rugăciuni ai fost plin de frica lui Dumnezeu;
Bucură-te, că toate învăţăturile tale sunt pline de cuvântul lui Dumnezeu;
Bucură-te, că te-ai arătat păstor oilor celor cuvântătoare;
Bucură-te, acela ce ai izgonit pe lupii cei primejdioşi turmei lui Hristos;
Bucură-te, următorule al părinţilor celor lăudaţi;
Bucură-te, cela ce petreci în lăcaşurile cele de sus împreună cu toţi sfinţii;
Bucură-te, chivernisitorule al darurilor celor bune pentru noi cei pământeşti;
Bucură-te, moştenitorule al veseliei din Raiul cel de sus al desfătării;
Bucură-te, părinte ierarhe Visarioane, mult milostive!

Condac 2

Toată ceata dreptcredincioşilor se veseleşte astăzi la prăznuirea ta, iar Sfânta Biserică a lui Hristos şi cu cununi de flori împodobindu-se, îndeamnă pe toţi a-ţi aduce laude, părinte ierarhe Visarioane şi lui Dumnezeu cântare de mulţumire: ***Aliluia!***

Icos 2

Pe dascălul milosârdiei, pe ierarhul cel prea bun al lui Hristos, veniţi toţi credincioşii, cu cununi de laude să-l încununăm şi din inimi veselitoare să-i strigăm aşa:
Bucură-te, apărătorul prea tare al dreptăţii;
Bucură-te, sfeşnicule prea luminate al credinţei;
Bucură-te, râul milosteniei cel nedeşertat;
Bucură-te, că turma lui Hristos o ai păscut cu ochi priveghetori;
Bucură-te, că pe aceeaşi turmă la dumnezeieştile păşuni o ai dus;
Bucură-te, ajutătorul celor năpăstuiţi;
Bucură-te, turnul înfrânării cel neclătit;

Bucură-te, cel ce ai fost pildă bună sihaştrilor;
Bucură-te, că nedreptăţii te-ai împotrivit cu toată tăria;
Bucură-te, întărirea credincioşilor;
Bucură-te, că de sus ai fost împodobit cu dumnezeiască cinste;
Bucură-te, împreună cu îngerii vorbitorule;
Bucură-te, părinte ierarhe Visarioane, mult milostive!

Condac 3

Auzit-am toţi despre minunile tale sfinte şi nepricepându-ne nicicum, fiind cuprinşi nu numai de bucurie ci şi de frică, ne rugăm ca prin mijlocirile tale către Ziditorul, să ni se lumineze mintea ca să putem cânta lui Dumnezeu împreună cu tine: ***Aliluia!***

Icos 3

Din tinereţe plin fiind de dorul Duhului Sfânt ai păstorit cu înţelepciune turma lui Hristos şi ai fost nevoit să suferi umilinţe şi necazuri din partea celor ce fără dreptate te prigoneau. Pentru aceasta şi noi îţi aducem cântarea aceasta:
Bucură-te, episcopule prea luminate al cetăţii Larissei;
Bucură-te, lauda poporului celui dreptcredincios;
Bucură-te, dascălul cel neîntrecut al înfrânării;
Bucură-te, cumpăna cugetării şi a faptei bune;
Bucură-te, mângâierea cea mare a celor din nevoi;
Bucură-te, lauda preoţilor şi ocrotitorul lor;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale dobândim de la Mântuitorul Hristos milă şi bogate daruri;
Bucură-te, că din tinereţe te-ai dat pe tine Atotţiitorului Dumnezeu;
Bucură-te, că pentru smerenia ta, ai primit ungerea prea sfântă;
Bucură-te, că ai luminat inimile multora prea înţelepte;
Bucură-te, păstorule al celor credincioşi;
Bucură-te, că acum te veseleşti în staulul cel ceresc;
Bucură-te, părinte ierarhe Visarioane, mult milostive!

Condac 4

Prea milostive părinte cu multă umilinţă te rugăm, primeşte această a noastră smerită laudă şi cu milostivire şi bunătate mijloceşte către Dumnezeu, ca să dăruiască robilor Săi sănătate şi vindecare de boli tuturor celor ce cântă împreună cu tine: ***Aliluia!***

Icos 4

Părinte ierarhe Visarioane, făcându-te tu dascăl mântuitor, ai învăţaţ pe credincioşi cu cuvântul şi cu fapta şi i-ai povăţuit către lumina poruncilor lui Hristos. Pentru aceasta şi mutându-te către Domnul de carele ai dorit din tinereţile tale, te rugăm să nu ne laşi pe noi sărmani până în sfârşit, pentru care îţi cântăm:
Bucură-te, că de sus nevăzut ne înveţi pe noi căile faptelor bune;
Bucură-te, că pe noi ne povăţuieşti să fim vrednici locuitori ai cereştilor lăcaşuri;
Bucură-te, că eşti povăţuitorul mântuirii noastre;
Bucură-te, doritule părinte şi doctore al sufletelor noastre;
Bucură-te, odor nepreţuit al cetăţii Larissei;
Bucură-te, că minunile tale în toată lumea s-au vestit;
Bucură-te, făclie care luminezi pe cei dintru întunericul păcatelor;
Bucură-te, slujitorule credincios al Stăpânului tuturor;
Bucură-te, că prin smerenie şi curăţie, marilor arhierei şi dascăli te-ai asemănat;
Bucură-te, lucrătorule prea bun în via lui Hristos;
Bucură-te, slugă credincioasă care ai înmulţit talantul cel încredinţat ţie de Domnul;
Bucură-te, că pentru toate ostenelile tale ai fost încununat de Mântuitorul Lumii;
Bucură-te, părinte ierarhe Visarioane, mult milostive!

Condac 5

Omule al lui Dumnezeu şi credincioasă slugă; chivernisitorule al Tainelor Lui şi bărbat al doririlor Duhului, stâlp însufleţit şi icoană vie, pe care Biserica Lariselor lăudându-te, te-a primit ca pe o dumnezeiească comoară, îndemnând pe toţi credincioşii să cânte neîncetat lui Dumnezeu cântarea: ***Aliluia!***

Icos 5

Următor făcându-te marelui Arhiereu, cuvioase părinte Visarioane şi bună mireasmă făcându-te Lui, ţi-ai luminat făclia cu untdelemnul milosârdiei, urmând poruncilor Lui. Pentru aceasta te desfătezi acum împreună cu Dânsul, veselindu-te cu toţi sfinţii, cu care împreună nu înceta a cere ca să ne împărtăşim şi noi de dumnezeiasca Împărăţie, pentru care ne rugăm şi-ţi cântăm acestea:
Bucură-te, de Dumnezeu purtătorule părinte;
Bucură-te, că din tinereţe ţi-ai curăţit trupul prin înfrânare;
Bucură-te, că prin smerenie te-ai ridicat la cele mai desăvârşite trepte ale sfinţeniei;
Bucură-te, că ai fost luminat de Duhul cel întru totul sfânt;
Bucură-te, că te numeri împreună cu îngerii şi cu cetele arhiereilor;
Bucură-te, arhiereule cel cu chip frumos şi dumnezeiesc;
Bucură-te, că petreci acum în ceruri;
Bucură-te, că te veseleşti ca un ales în curţile Domnului;
Bucură-te, viţă prea roditoare din via Domnului;

Bucură-te, că ai odrăslit strugurii faptelor bune;
Bucură-te, că verşi râuri sfinte de învăţături;
Bucură-te, că te rogi cu îndrăzneală pentru sufletele noastre;
Bucură-te, părinte ierarhe Visarioane, mult milostive!

Condac 6

Râvnind la petrecerea cea îngerească ai defăimat părinte toată mărirea cea lumească şi ai urmat Domnului de carele ai dorit şi cărarea Lui cea dumnezeiască o ai săvârşit, de dragostea Lui nicidecum despărţindu-te, pentru care şi noi cântăm împreună cu tine cântarea: ***Aliluia!***

Icos 6

Arătatu-te-ai prea sfinte ca o stea prea luminoasă şi ca un adevărat arhiereu plin de înţelepciune dumnezeiască în conducerea turmei celei cuvântătoare, iar noi cinstindu-te astăzi după cuviinţă, te rugăm să mijloceşti ca să fim scoşi din ameţeala cea cumplită a patimilor, pentru care îţi cântăm aceste laude:
Bucură-te, că verşi noian de îndurări peste toţi cei ce aleargă la ajutorul tău;
Bucură-te, izvorul cel nesecat al milei;
Bucură-te, tare ajutător al celor năpăstuiţi;
Bucură-te, neclintită mângâiere a săracilor;
Bucură-te, liman de scăpare a tuturor celor din nevoi;
Bucură-te, miluitorul şi ocrotitorul văduvelor;
Bucură-te, adevărată folosinţă şi bun îndrumător al tinerilor;
Bucură-te, că nici o suferinţă (dorinţă) nu te-a despărţit de dragostea lui Hristos;
Bucură-te, că nu ai fost iubitor de slava cea deşartă;
Bucură-te, că laudele oamenilor şi înălţările semenilor nu le-ai căutat şi nu le-ai iubit;
Bucură-te, că ai fugit de valurile vieţii celei înşelătoare;
Bucură-te, moştenitorule al fericirii celei veşnice;
Bucură-te, părinte ierarhe Visarioane, mult milostive!

Condac 7

Nicidecum nu ne pricepem, de unde vom începe a-ţi aduce laudă părinte. Cu ce cântare vrednică te vom încununa? Ci amintindu-ne cu evlavie de toate faptele tale şi minunându-ne de puterea cea dată ţie de către Bunul Dumnezeu, laudă şi mărire îţi înălţăm strigând: ***Aliluia!***

Icos 7

În muntele cel înţelegător suindu-te, ai intrat în norul cel de taină, de Dumnezeu înţelepţite şi te-ai învăţat adâncurile Duhului prin taină însemnând cu degetul lui

Dumnezeu împreunarea Treimei în lespezile inimii tale, Visarioane. Pentru aceasta te-ai arătat ca un luceafăr şi dascăl prea ales al Larisei, pentru aceea şi noi îţi aducem aceste laude:
Bucură-te, că pe pământ ai petrecut viaţă îngerească;
Bucură-te, că prin smerenie şi multă înfrânare trupul ţi-ai depărtat de toate plăcerile deşarte;
Bucură-te, moşteanule al Împărăţiei lui Hristos;
Bucură-te, slujitorule neadormit al Sfintei Treimi;
Bucură-te, că te-ai făcut locaş Duhului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, că ai scuturat din sufletul tău nebunia lui Mamona, socotind-o ca pe o închinare la idoli;
Bucură-te, că izbăveşti pe toţi din cursele şi sfaturile răului vrăjmaş;
Bucură-te, că pururi eşti lăudat ca un înger pământesc şi mărit ca om ceresc;
Bucură-te, că numai pe calea bunătăţilor ai urmat;
Bucură-te, că fapta cea bună şi plăcută lui Dumnezeu ai lucrat;
Bucură-te, pildă a faptelor celor minunate;
Bucură-te, vistierie de izvoare nesecate;
Bucură-te, părinte ierarhe Visarioane, mult milostive!

Condac 8

O, slăvite Visarioane, tu şi după moarte fiind viu te rugăm să nu ne laşi sărmani, ci vino părinte nevăzut şi stai astăzi împreună cu noi fii tăi, cei ce săvârşim cu bucurie pomenirea ta cântând cu evlavie: ***Aliluia!***

Icos 8

Văzând îngerii frumuseţea sufletului tău celui prea sfinţit pururi pomenite, au strigat cu veselia întru ieşirea ta: “vino dar de te suie către Dumnezeu de carele ai dorit. Vino, Visarioane la praznicul cel veşnic şi lăsând cele de jos, suie-te sus şi te bucură împreună cu îngerii”. De aceea şi noi lăudându-te din inimă curată, îţi cântăm acestea:
Bucură-te, că acum dănţuieşti în ceruri împreună cu toţi sfinţii;
Bucură-te, că în trup fiind, ai râvnit vieţi îngereşti;
Bucură-te, de-a pururi prea lăudate ierarhe;
Bucură-te, că ai fost următor tuturor sfinţilor din veac;
Bucură-te, minte luminată, de Dumnezeu insuflată;
Bucură-te, că şi după moarte slujeşti întru înălţime;
Bucură-te, că străluceşti în lume ca un luceafăr;
Bucură-te, că ai învăţat pe toţi cum se cuvine a lăuda pe Domnul;
Bucură-te, ostaşul cel nebiruit al lui Hristos;
Bucură-te, că lupta cea bună ai luptat;

Bucură-te, că credinţa cu tărie o ai păstrat;
Bucură-te, că pentru ale tale osteneli, răsplătire veşnică ai luat;
Bucură-te, părinte ierarhe Visarioane, mult milostive!

Condac 9

Urmând lui Hristos cu credinţă şi omorând săltările trupului, te-ai arătat pe pământ ca un alt Ilie şi aprinzându-te de dumnezeiească râvnă, ai stat cu tărie împotriva celor fără de lege, pururi învăţând şi înălţând neîncetat lui Dumnezeu cântare: ***Aliluia!***

Icos 9

Legii Domnului urmând ai amestecat prea bine râvna lui Ilie cu blândeţile lui Moise şi de amândouă fiind plin, te-ai arătat prea iscusit propovăduitor şi învăţător Tainelor dumnezeieşti. Iar noi minunându-ne strigăm ţie:
Bucură-te, cârmuitorule prea bune;
Bucură-te, apărătorule al aşezămintelor apostoleşti;
Bucură-te, că te-ai ridicat cu sfinţenie, ca un măslin roditor;
Bucură-te, că ai înflorit ca un finic şi ca un cedru al lui Dumnezeu;
Bucură-te, că te-ai făcut vas ales aromatelor celor de taină;
Bucură-te, cel ce veseleşti inimile tuturor credincioşilor;
Bucură-te, că graiurile tale sunt mai dulci decât mierea;
Bucură-te, că ai slăvit pe Dumnezeu nu numai cu cuvintele, ci şi cu faptele;
Bucură-te, că pentru aceasta ai câştigat de la Dânsul mărirea cea veşnică;
Bucură-te, că acum locuind în ceruri, nu uiţi pe cei de pe pământ;
Bucură-te, că miluieşti pe toţi cei ce se roagă ţie cu credinţă;
Bucură-te, că ne scoţi (scapi) pe toţi din primejdiile şi valurile vieţii;
Bucură-te, părinte ierarhe Visarioane, mult milostive!

Condac 10

Cu ungerea preoţiei luminându-ţi cugetul, ai povăţuit turma lui Hristos către păşunea cea mântuitoare şi mutându-te către viaţa cea fără de sfârşit şi lumea cea neapusă, unde este râul desfătării şi mulţimea drepţilor şi cuvioşilor, cânţi lui Dumnezeu împreună cu noi: ***Aliluia!***

Icos 10

Adunându-ne astăzi în sfânta biserică în care se cinsteşte amintirea ta, ne închinăm cu evlavie în faţa icoanei tale şi cerem să mijloceşti către Atotputernicul Dumnezeu, ca să dobândim iertarea păcatelor şi mântuirea sufletelor, strigându-ţi aşa:
Bucură-te, alesule ierarhe, pururea pomenite;
Bucură-te, cel ce eşti lumină înaltă;

Bucură-te, vieţuitorule în lăcaşul Celui Preaînalt;
Bucură-te, părinte şi prea iscusite învăţătorule;
Bucură-te, întărirea credincioşilor;
Bucură-te, stâlp neclintit al Ortodoxiei;
Bucură-te, că ai surpat cu vitejie învăţăturile celor rău credincioşi;
Bucură-te, liman al celor învăluiţi;
Bucură-te, alinarea valurilor tulburate;
Bucură-te, că ne izbăveşti pe noi de patimi;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale alini durerile celor ce sunt în nevoi;
Bucură-te, că din necazuri şi strâmtorări mântuieşti pe toţi cei ce aleargă la ajutorul tău;
Bucură-te, părinte ierarhe Visarioane, mult milostive!

Condac 11

Luminându-te cu mintea, înfrumuseţându-te cu credinţa, împodobindu-te cu împărtăşirile bunătăţilor, te-ai mutat către Dumnezeu ca să primeşti darurile nevoinţelor şi roadele ostenelilor tale. Pentru aceasta şi noi săvârşind pomenirea ta cea sfântă, cu credinţă strigăm: ***Aliluia!***

Icos 11

Cu alegerea dumnezeiască făcându-te arhiereu prea cuvioase al cetăţii Larissei, te-ai arătat şi canon prea iscusit al dreptăţii şi pildă tuturor bunătăţilor. O, părinte Visarioane, mustrând şi certând întocmai ca şi Pavel, apostolul şi făcându-te tuturor toate ca pe toţi să-i dobândeşti, pentru aceea şi noi, din adâncul inimii strigăm:
Bucură-te, ocârmuitorule prea bune al celor ce umblă pe marea vieţii cea înviforată;
Bucură-te, scăparea din valurile cele tulburi ale păcatelor;
Bucură-te, alinarea valurilor tulburate ale celor căzuţi în păcate grele;
Bucură-te, că prin rugăciunile tale furtunile se risipesc;
Bucură-te, că de patimile cele cumplite ne mântuieşti;
Bucură-te, ajutorul celor cufundaţi în multe primejdii;
Bucură-te, că prin minunile tale ai făcut să strălucească credinţa;
Bucură-te, înţelepte rugător către Dumnezeu;
Bucură-te, tămâia cea bine primită înaintea Domnului;
Bucură-te, că prin rugăciunea ta cea fierbinte, am scăpat de boala cea cumplită a ciumei;
Bucură-te, că prin tine primim pururi ajutor în vremuri de strâmtorare;
Bucură-te, ajutorul cel tare al celor dintru încercări;
Bucură-te, părinte ierarhe Visarioane, mult milostive!

Condac 12

Cu smerenia Duhului împodobindu-te, pe scaun înalt ai şezut prea sfinţite şi binecuvântând cu puterea sfintelor tale mâini pe popoare le-ai adus prinos lui Dumnezeu. Pentru aceasta toată Biserica te laudă pe tine ca pe un sfinţit păstor, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 12

În această zi a prăznuirii tale, părinte Visarioane, cetatea Larissei cu mulţimea călugărilor mânăstirii celei de tine zidită, cu credinţă adunându-se laolaltă, la sicriul moaştelor tale, cel făcător de minuni şi plin de mireasmă, fac pururea amintirea ta, iar noi aducem ţie cântări de laudă, strigând cu umilinţă:
Bucură-te, slăvite părinte, făcătorule de minuni;
Bucură-te, podoabă prea aleasă a arhiereilor;
Bucură-te, că în viaţă te-ai purtat cu cuget curat;
Bucură-te, că întreg poporul cel de tine miluit te prea măreşte;
Bucură-te, că şi ţie, de Dumnezeu fericite, s-a gătit pod de suire la cer;
Bucură-te, că mijloceşti pentru izbăvirea celor robiţi;
Bucură-te, că ne mântuieşti pe noi din toată primejdia şi nevoia;
Bucură-te, grabnic ajutătorule al tuturor celor ce aleargă la tine;
Bucură-te, întărirea tuturor celor ce sunt în grea pătimire;
Bucură-te, a pustnicilor dulce mângâiere;
Bucură-te, ocrotitorul tinerelor fecioare;
Bucură-te, că te rogi neîncetat pentru pacea lumii;
Bucură-te, părinte ierarhe Visarioane, mult milostive!

Condac 13 (de 3 ori)

O, prea bunule şi întru tot lăudate părinte Visarioane, primeşte de la noi această smerită cântare de laudă şi mulţumire ce-ţi aducem ţie acum, şi te rugăm: „mijloceşte cu fierbinte dragoste, către Înduratul Dumnezeu, ca să vieţuim după voia Sa cea sfântă, în lumea aceasta amăgitoare şi degrab trecătoare, ca după trecerea noastră de aici, să fim rânduiţi în ceata celor de-a dreapta Lui, pentru care nu vom înceta a Îi aduce cântare în toată vremea”: ***Aliluia!***

Apoi se zic iarăşi:

Icos 1

Văzând îngerii sfinţitul tău suflet, părinte ridicându-se de pe pământ către lăcaşurile cele cereşti, strălucit fiind de fulgerele bunătăţilor celor dumnezeieşti, dănţuiau şi strigau către tine, prea fericite, unele ca acestea:
Bucură-te, lucrătorule a toată fapta cea bună;

Bucură-te, izgonitorul tuturor faptelor rele;
Bucură-te, cela ce te-ai arătat pricinuitor de mântuire a multora;
Bucură-te, cel ce pe mulţi ai izbăvit de pierzare;
Bucură-te, cela ce totdeauna în rugăciuni ai fost plin de frica lui Dumnezeu;
Bucură-te, că toate învăţăturile tale sunt pline de cuvântul lui Dumnezeu;
Bucură-te, că te-ai arătat păstor oilor celor cuvântătoare;
Bucură-te, acela ce ai izgonit pe lupii cei primejdioşi turmei lui Hristos;
Bucură-te, următorule al părinţilor celor lăudaţi;
Bucură-te, cela ce petreci în lăcaşurile cele de sus împreună cu toţi sfinţii;
Bucură-te, chivernisitorule al darurilor celor bune pentru noi cei pământeşti;
Bucură-te, moştenitorule al veseliei din Raiul cel de sus al desfătării;
Bucură-te, părinte ierarhe Visarioane, mult milostive!

Condac 1

Din pruncie primind de la Dumnezeu biruinţă asupra diavolilor prea sfinţite părinte şi făcându-te întocmai ca un înger între oameni, te-ai mutat la locaşurile cele cereşti. Pentru aceasta şi noi după cuviinţă strigăm ţie: ***Bucură-te, părinte ierarhe Visarioane, mult milostive!***

Apoi Otpustul: Pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre de Dumnezeu Născătoarei şi pururea Fecioarei Maria, ale Sfinţilor Arhangheli voievozi cu ale tuturor Sfinţilor îngeri şi ale Sfinţilor slăviţilor apostoli şi ale tuturor Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu miluieşte pe noi. Amin.

Imnografie

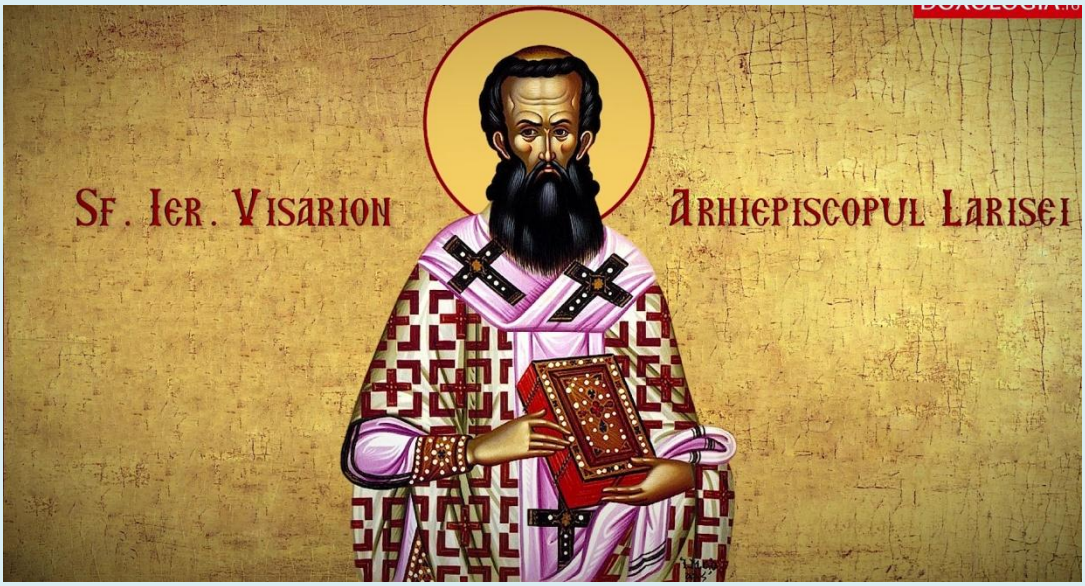

Condacul Sfântului ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei: Din pruncie, primind de la Dumnezeu biruinţă asupra demonilor, prea sfinţite părinte şi făcându-te întocmai ca un înger între oameni, te-ai mutat acum la locaşurile cele cereşti. Pentru aceasta şi nouă, celor ce ne aflăm jos, ni se cade a striga ţie: bucură-te, părinte Visarion.

Troparul Sfântului ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei: Întru răbdarea ta, ţi-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase; în rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind şi pe aceia îndestulându-i. Ci, te roagă lui Hristos Dumnezeu, Sfinte Visarion milostive fericite, să mântuiască sufletele noastre.

(Video) Troparul Sfântului ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfantul-ierarh-visarion-arhiepiscopul-larisei-tropar

Vieţile sfinţilor - Sfântul ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei

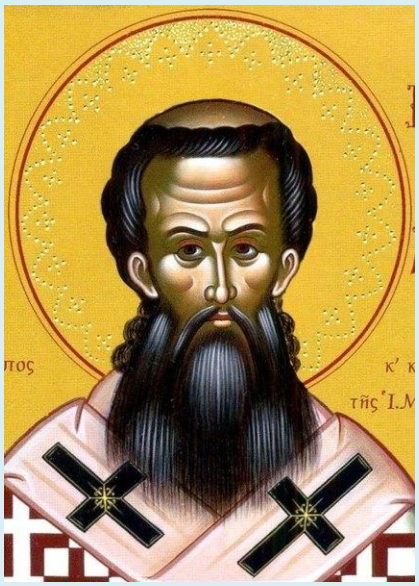

Sfântul ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei este cinstit pe 15 septembrie. Sfântul Visarion a trăit în secolul al XVI-lea şi era de fel dintr-un sat din părţile Tesaliei, Macedonia (Grecia de astăzi). S-a născut din părinţi cucernici şi învăţând carte, la vârsta de 16 ani, dorind a urma viaţa monahală, se duse cu tot sufletul la Marcu, mitropolitul Larisei. Şi câtăva vreme rămânând împreună cu dânsul şi trecând treptat cele sfinţitoare, fu rânduit episcop al cetăţii Dometicului şi Elasonului.

Însă poporul, din pricina mândriei, nu îl primi ca episcop, pentru că în trecut cetatea lor era cinstită cu rang de arhiepiscopie. Pentru aceasta, mergând ei cu îndrăzneală la patriarhul Teolip ce păstorea în vremea aceea, care era stăpânit mai mult de aur decât de Dumnezeu, luară de la dânsul ca episcop pe un oarecare Neofit.

Iar Sfântul Visarion, următorul lui Hristos, socotind acest lucru pricină de odihnă, aştepta lângă Marcu, părintele lui duhovnicesc, vindecând pururea cu cuvântul şi cu fapta pe săracii şi neputincioşii ce aşteptau la biserica sa.

Trecând 4 ani şi rămânând fără păstor episcopia Stagopului, fu cerut de către credincioşii acelei episcopii să le fie exarh.

Şi petrecând în episcopia aceea vreme de 6 ani, multe supărări şi prigoniri suferi din pricina unui netrebnic de preot, numit Dometie. Iar preasfinţitul Marcu, dându-şi sfârşitul şi mutându-se către locaşurile cele fericite, atunci cu alegerea şi cu cererea episcopilor acelei eparhii şi a clericilor, precum şi a tot poporul drept-credin-

cios, Sfântul Visarion fu rânduit urmaş în scaunul Larisei de către patriarhul Ieremia.

Câtă vreme conduse această eparhie, săvârşi cu îndestulare cele plăcute lui Dumnezeu: răscumpăra pe cei robiţi, ajutora cu daruri pe cei săraci şi lipsiţi, făcea poduri peste ape.

Astfel, făcu pod peste râul ce cobora din Pind în Etolia, numit de locuitorii de acolo Levcopotamos, adică râul alb, iar de poeţi Ahelios, curgător ca argintul, peste care mai înainte nimeni nu putea trece şi nici nu putea face pod din pricina repeziciunii cu care curgea apă şi a nămolului ce se făcea în vremea ploilor.

El puse temelia şi zidi la munte, aproape de satul lui, mânăstirea cea frumoasă a Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Şi avut şi ajutor întru toate pe fratele lui bun, prea cuviosul Ignatie, episcopul.

În acest chip, bine şi cu plăcere dumnezeiască chivernisindu-şi toate lucrurile sale, precum şi cele ce erau sub stăpânirea lui, fiind aproape de 50 de ani, se duse către Domnul.

Aleasă lui cinstire se datorează mulțimii minunilor săvârșiţe atât în vremea vieții sale, cât și după plecarea sa la cele de Sus, pricină pentru care este numit făcător de minuni.

Moaştele Sfântului Visarion au fost aduse de mai mai multe ori în ţara noastră pentru izbăvirea de ciumă.

- ⇨ *Prima dată au fost aduse pe 14 septembrie 1730, de către Nicolae Mavrocordat.*
- ⇨ *A doua oară au fost prezente în Bucureşti în anul 1738.*
- ⇨ *Cinstitul cap al Sfântului Visarion, care se afla la Mănăstirea Dousikou, a fost adus pentru a treia oară în 1792. În acel an s-au făcut mai multe procesiuni cu sfintele sale moaşte: în Olt, Teleorman, Dâmboviţa şi Ilfov.*
- ⇨ *În anul 1796, sfintele sale moaşte au fost aduse pentru a patra oară în ţara noastră.*

Troparul Sfântului ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei, glasul 8: Întru răbdarea ta, ţi-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase; în rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind şi pe aceia îndestulându-i. Ci, te roagă lui Hristos Dumnezeu, Sfinte Visarion milostive, fericite, să mântuiască sufletele noastre.

Viaţa Sfântului ierarh Visarion, arhiepiscopul Larissei, făcătorul de minuni

Sfântul părinte Visarion s-a născut în anul 1490, în satul Megali-Porta de la poalele munţilor Pindului, nu departe de oraşul Tricala. A fost copil de oameni din popor, cu greutăţi, nevoi şi lipsuri din destul căci pământul pietros al acestor ţinuturi muntoase le dăruia cu zgârcenie, după multă trudă şi muncă pâinea cea de toate zilele.

Sfântul Visarion a moştenit însă o mare bogăţie sufletească de la părinţii lui, care erau oameni bine credincioşi, cinstiţi şi iubitori de rugăciune. Şi cu sufletele lor curate şi împodobite cu virtuţi creştine, au insuflat fiului lor râvnă dumnezeiască şi credinţă puternică şi astfel, Sfântul Visarion, din fragedă copilărie, a început să-şi înalţe sufletul, prin rugăciune, către măreţia lui Dumnezeu. Şi precum cerbii din munte doresc apă proaspătă şi aleargă după izvoare curate, aşa şi Sfântul părinte Visarion a fost însetat şi alerga prin rugăciune şi cântare să înalţe imne de slavă Părintelui Ceresc.

Deci, dorind să se facă moştenitor prin credinţă al Împărăţiei Cereşti şi să capete o îndelungă răbdare în viaţa aceasta trecătoare s-a hotărât să intre în viaţa călugărească.

Îmbrăţişând de tânăr această viaţă, având doar 16 ani la intrarea în monahism, s-a arătat cu multă râvnă împlinitor al sfaturilor celor bune pe care le dă Sfântul apostol Pavel să slujească cu dragoste şi să se cinstească unul pe altul, făcând voia Domnului.

Pentru râvna şi ostenelile sale, călugărul Visarion s-a învrednicit de mari daruri. Dumnezeu l-a binecuvântat cu dregătoria duhovnicească a slujirii îngereşti şi a fost hirotonit diacon.

Crescând cu vârsta, Dumnezeu l-a învrednicit şi cu preoţia şi episcopia la anul 1517, pe seama Episcopiei Dometicului şi Elasonului, ajungând apoi în anul 1527 mitropolit, fiind hirotonit de către arhiepiscopul Marcu al Tricalelor, devenind astfel Sfântul Visarion episcop al Elasonului şi Domenicului.

Poate că ne-am aştepta ca de acum să îl vedem pe vrednicul episcop Visarion statornicindu-se fericit în eparhia sa, cum ar fi trebuit, dar nu a fost aşa. Astfel, s-a împlinit şi cu dânsul cuvântul Mântuitorului Hristos către sfinţii ucenici şi apostoli: „În lume necazuri veţi avea, dar îndrăzniţi; Eu am biruit lumea” (In 16, 33), sau cum spunea Domnul altădată ucenicilor: „Când vă urmăresc pe voi în cetatea aceasta, fugiţi în cealaltă; adevărat grăiesc vouă: nu veţi sfârşi cetăţile lui Israel, până ce va veni Fiul Omului. (Mt. 10, 23)”, iar Sfântul apostol Pavel spune: „prin multe suferinţe trebuie să intrăm în împărăţia lui Dumnezeu (Fa. 14, 22)”.

Răutatea omenească a unora l-a împiedicat pe noul păstor să-şi împlinească duhovnicească dregătorie, iar el, întorcându-se în Tricala, adică la arhiepiscopul Marcu care îl iubea, l-a ajutat pe acesta în activitatea duhovnicească pe care o avea. Apoi, murind mitropolitul Marcu, a fost ales Sfântul Visarion ca mitropolit al Larissei.

Viaţa acestui mare ierarh a fost împodobită îm chip deosebit cu bunătatea inimii. Sfântul Visarion s-a învrednicit a fi un erou al binefacerii şi al milosteniei. A avut mereu în minte cuvintele Domnului care zice: „Veniţi binecuvântaţii Tatălui Meu, de moşteniţi împărăţia cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost şi Mi-aţi dat să mănânc; însetat am fost şi Mi-aţi dat să beau; străin am fost şi M-aţi primit; gol am fost şi M-aţi îmbrăcat; bolnav am fost şi M-aţi cercetat; în temniţă am fost şi aţi venit la Mine... Adevărat zic vouă, întrucât aţi făcut unuia dintr-aceşti fraţi ai Mei, prea mici, Mie Mi-aţi făcut” (Mt. 25, 34 - 40).

Şi aşa a cinstit marele ierarh pe Stăpânul Hristos Dumnezeu, făcând tot felul de fapte bune.

Sfântul Visarion ştia că milostenia este cheia Cerului şi vasul darului, arvuna mântuirii, temelia speranţelor, mijlocul iertării păcatelor, cum zice Sfântul Ciprian episcopul Cartaginei, care a trăit cu mult înainte de Sfântul Visarion, iar Sfântul Ioan Gură de Aur o numeşte „Regina virtuţilor”.

Sfântul mitropolit Visarion era convins că milostenia are aripi mari care traversează văzduhul, spintecă cerul şi duce rugăciunile noastre până înaintea tronului lui Dumnezeu. Pentru aceasta şi-a înfrumuseţat viaţa cu această frumoasă faptă. Inima lui bună s-a plecat cu duioşie şi dragoste de Părinte asupra sărăciei şi nevoilor oamenilor, dăruindu-le totul. Ierarhul cunoştea viaţa trudnică a mulţimilor încă din copilărie, din satul natal.

A făcut deci un pod peste un râu din acel ţinut, ce cobora din Pind în Etolia, numit Levcopotomos (râul Alb) şi apoi a zidit o mânăstire Dusikou în apropierea satului său natal, având ajutorul fratelui său Ignatie episcopul, mânăstire ce păstrează şi astăzi rânduiala sfântului Visarion.

A săvârşit atâtea lucrări de folos obştesc şi a răscumpărat din economiile sale mulţi creştini care au fost robiţi de turci sau de alte neamuri, căci în vremea păstoririi sale, Grecia gemea neputincioasă sub jugul turcesc şi niciodată Turcia nu a fost mai puternică decît în acei ani, la 1522. Ea stăpânea toate ţările din Peninsula Balcanică şi înainta biruitoare în inima Europei.

Sfântul Visarion s-a mutat la Domnul la 13 septembrie 1541, fiind în vârstă de aproape 51 ani.

Conform tradiţiei, Sfintele sale moaşte au fost furate de un turc şi vândute în Apus; se păstrează însă cinstitul lui cap în mânăstirea făcută de el, unde izvorăşte bună mireasmă şi face mari minuni. Totodată, în mânăstirea ctitorită de el se păstrează şi veşminte purtate de acesta, precum şi toiagul său arhieresc.

În cărţile bisericii noastre scrie că în viaţă fiind încă, Sfântul Visarion a vizitat ţara noastră, oraşul Bucureşti şi alte oraşe, probabil pentru strângerea de ajutoare pe care le ducea la fraţii cei lipsiţi şi necăjiţi din ţara şi din mânăstirea sa, greu asuprite de turci.

Vechea biserică Sfântul Visarion şi o stradă din oraşul Bucureşti încă îi păstrează numele şi astăzi. Biserica Schitul Măgureanu poartă hramurile Sfinţilor Visarion şi Pantelimon, tămăduitori de boala ciumei. Paraclisul Mânăstirii Antim poartă şi el hramul Sfântului ierarh Visarion.

Mulţimea icoanelor cu chipul Sfântului Visarion din bisericile Bucureştiului, precum şi din alte biserici de prin satele eparhiei Bucureştiului dau mărturie asupra puterii sale vindecătoare.

Sfintele sale moaşte au fost aduse întâia oară în ţara noastră de către Nicolae Vodă Mavrocordat la 14 septembrie 1730. Cu acest prilej voievodul a dat Mânăstirii un dar de 150 de taleri cu îndatorirea ca părinţii cuvioşi, slujitori acolo, să aducă sfintele moaşte ori de câte ori va fi ciumă în ţară.

În luna noiembrie a anului 1738, sub domnitorul Constantin Vodă Mavrocordat, au fost aduse iarăși Sfintele sale moaște în București, pentru izbăvirea de ciumă.

Documentele acelor vremuri menționează și efectul aducerii Sfintelor sale moaște: "... urmează câțiva ani de linisce: nu mai e ciumă și nu mai sunt lăcuste, căci în 1738 lăcustele fuseseră atât de multe încât mistuiseră tot ce era verde 'n țeră. Lumea le rânia cu lopețile. Un vânt puternic, adus, credeau preoții și lumea totă, de moaștele Sfântului Visarion, le ridicase de pre lanurile României și le aruncase în Dunăre.

În anul 1792, Sfîntul cap al Sfântului Visarion a fost adus iarăși în ţara noastră și depus la mânăstirea Cotroceni, pentru că apăruse iarăși boala ciumei, omorând 90 000 bucureșteni.

Astfel, domnitorul Alexandru Moruzi poruncește ca moaștele Sfântului Visarion, ce se bucurau de prestigiul că vindecă „boalele molipsitoare”, să fie purtate prin zonele infestate.

Pentru aceasta scrie o scrisoare mitropolitului cerîndu-i: „Să chemi, Prea Sfinţia ta, pre cuvioşii părinţi purtătorii capului Sfântului Visarion, făcătorul de minuni şi isbăvitorul de acestă năprasnică boală, să le dai Sfinţia ta cuviincioasele povăţuiri de a merge cu capul Sfântului la judeţele Vlascei, al Oltului şi al Teleormanului, spre a face o sfeştanie, atât prin satele cele sănătoase, să se boteze creştinii, să primească sfânta aghiasmă prin satele lor, cât şi împrejurul satelor molipsite, asemenea să facă o sfeştanie şi prin oamenii cei orânduiţi de paza şi strejuirea bolnavilor şi a molipsiţilor sănătoşi, să li se trimită aghiasmă, ca să se ude pe dânşii şi casele lor, cetindu-le molifte de rugăciune, că doar va face Dumnezeu milă prin ajutorul Sfântului, să se cureţe şi de la aceste locuri cu totul smerduială”.

Şi au fost purtate Sfintele moaşte de cuvioşii părinţi în judeţele Vlaşca şi Olt, Teleorman, Dâmboviţa şi Ilfov, făcându-se slujbe şi sfeştanii, iar creştinii îl primeau cu evlavie, rugăciuni fierbinţi şi aşa multe minuni s-au făcut în multe rânduri, căci boala ciumei a fost izgonită şi creştinii izbăviţi. Acest eveniment istoric de mare importanță duhovnicească a fost confirmat și de marele istoric Nicolae Iorga, care spune: “pentru îmblânzirea mâniei lui Dumnezeu se aduse capul Sfântului

Visarion apărătorul, căruia i s-a ridicat o nouă Biserică, de o bună arhitectură tradiţională, pe care enoriaşii o numesc şi azi : Visarion...”

În anul 1796 Sfintele sale moaşte încă se aflau în ţara noastră. Aşa reiese din hrisoavele vechi ale Arhivei de Stat, căci au fost duse Sfintele sale moaşte şi în judeţul Dâmboviţa, la Târgovişte, pentru curăţirea de boli şi sătătatea poporului. Pe toate drumurile, bine credincioşii creştini l-au primit cu lumânări aprinse, îngenunchiaţi în marginea drumurilor şi în sunetul clopotelor.

Multe din bisericile satelor noastre s-au învrednicit a avea măcar câteva ceasuri Sfintele sale moaşte în Sfântul Altar. Anii au trecut cu greutăţile lor de tot felul, cu încercări cumplite, cu lacrimi şi moarte, dar creştinii şi-au îndreptat mereu rugăciunile către racla cu Sfintele moaşte ale Sfântului Visarion.

Zi de zi credincioşii şi-au adâncit iubirea şi cinstirea sfântului, mulţi copii din Muntenia şi Moldova, Transilvania şi Oltenia au fost puşi sub ocrotirea Sfântului Visarion, primind în scăldătoarea Botezului numele de Visarion.

Biserica face pomenirea Sfântului Visarion arhiepiscopul Larissei, făcătorul de minuni la data de 15 septembrie.

Sursa:
https://www.parohiasfantulvisarion.ro/info.php?viatasfantuluivisarion=index

Iulian Dumitraşcu - Calendar Ortodox - Sfântul ierarh Iosif cel nou de la Partoş, mitropolitul Banatului; Sfântul mare mucenic Nichita; Sfântul ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei

Sfântul ierarh Iosif cel nou

1. Acest ierarh sfânt şi purtător de Dumnezeu, Iosif cel nou de la Partoş, s-a năs-cut pe la anul 1568, în oraşul Raguza din Dalmaţia, într-o familie de creştini vlahi. Din botez se numea Iacob. Rămânând orfan de tată, mama sa i-a dat o creştere aleasă, iar la vârsta de 12 ani a fost trimis la Ohrida să înveţe carte.

Când avea 15 ani, tânărul Iacob este chemat de Hristos la sfânta nevoinţă călu-gărească, în Mănăstirea Maicii Domnului, din Ohrida. După cinci ani merge la Muntele Athos şi intră în obştea Mănăstirii Pantocrator. Aici, după aspre oste-neli duhovniceşti, îmbracă schima marelui şi îngerescului chip sub numele de Iosif.

La Pantocrator, cuviosul schimonah Iosif s-a nevoit mulţi ani împreună cu nu-meroşi alţi monahi greci, români şi macedoneni. Acolo a deprins meşteşugul luptei duhovniceşti, înfrânarea, postul, privegherea de toată noaptea, ascultarea şi smerenia.

Apoi, făcându-se sihastru în pădurile din împrejurimi şi mult ostenindu-se, a ajuns la măsura desăvârşirii, învrednicindu-se de la Dumnezeu de darul lacri-milor şi al rugăciunii neadormite care se lucrează cu mintea în inimă.

Pentru sfinţenia vieţii sale, avea încă şi darul facerii de minuni, vindecând multe boli, îndeosebi pe cei ologi. Văzându-l umbrit de harul Duhului Sfânt, părinţii mănăstirii au chemat în obşte pe cuviosul Iosif şi, făcându-l preot, l-au rânduit duhovnic al călugărilor. Şi era atât de iscusit povăţuitor de suflete, încât ajun-sese vestit până la patriarhul de la Constantinopol.

Pentru aceea a fost rânduit egumen la Mănăstirea „Sfântul Ştefan" din Adrianopol, pe care a condus-o cu multă înţelepciune şase ani. Apoi este numit egumen în Mănăstirea Cutlumuş din Athos, renumită ctitorie a domnilor Ţării Româ-neşti, unde se nevoiau mulţi călugări români şi macedoneni. După ce formează numeroşi fii duhovniceşti, se retrage la linişte în preajma Mănăstirii Vatoped.

Dar, răposând mitropolitul Timişoarei, românii din Banat, călăuziţi de Duhul Sfânt, au ales păstor în locul lui pe cuviosul Iosif, deşi avea 80 de ani, fiind vestit în toate ţările balcanice şi cinstit ca sfânt încă din viaţă. În anul 1650 este hirotonit arhiereu şi aşezat în scaunul de mitropolit al Timişoarei.

Aici, bunul păstor s-a dovedit mare apărător al Ortodoxiei, mângâind şi pová-ţuind către Hristos Biserica Banatului, vreme de trei ani. El era tare în credinţă, înţelept la cuvânt, blând la inimă şi neadormit în rugăciune. A făcut şi unele minuni spre lauda lui Dumnezeu şi alinarea suferinţelor unor credincioşi, pu-nând mâinile pe capul lor şi rugându-se pentru ei.

De asemenea, a stins cu rugăciunea sa focul care cuprinsese partea de apus a Timişoarei; că, ieşind din biserică şi rugându-se cu lacrimi, având şi Sfintele Taine în mâinile sale, îndată a trimis Dumnezeu o ploaie puternică şi s-a stins focul.

În anul 1653, Sfântul ierarh Iosif cel nou s-a retras la Mănăstirea Partoş. Aici, mai trăind încă trei ani, în toamna anului 1656 şi-a dat sufletul în mâinile mare-lui Arhiereu Iisus Hristos, fiind în vârstă de peste 85 de ani.

Biserica Ortodoxă Română l-a canonizat în anul 1956 şi se face pomenirea lui la 15 septembrie.

Pentru rugăciunile lui, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Tropar, glasul 8: Din tinereţe cu totul te-ai supus Domnului, cu rugăciunile şi cu ostenelile şi cu postul. Pentru aceasta, văzând Dumnezeu nevoinţele tale, arhiereu şi păstor Bisericii Sale te-a rânduit; şi după moarte, în cetele sfinţilor te-a sălăşluit,

Sfinte părinte Iosif. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să ne dăruiască iertare de greşeli nouă, celor ce cu credinţă şi cu dragoste săvârşim sfântă pomenirea ta.

Sfântul mare mucenic Nichita

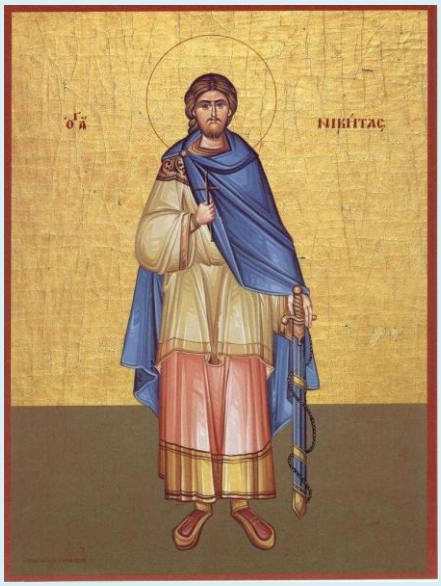

2. Sfântul mare mucenic Nichita numit şi „Gotul" sau „Romanul" s-a născut şi a crescut în Dacia, la nordul Dunării, ţară pe care atunci, în veacul al IV-lea, o stăpâneau goţii. Sfântul Nichita era urmaşul unor creştini luaţi robi din Imperiul roman de către goţi. El a fost botezat de fericitul Teofil, episcopul Goţiei, care a participat la întâiul Sinod din Niceea, din anul 325, întărind dogmele sfintei credinţe ortodoxe.

Pe vremea sa, poporul goţilor era condus de doi regi: Atanaric, care domnea asupra celor din răsăritul Goţiei (Daciei) şi era un rege barbar şi păgân, purtând o ură de moarte creştinilor, şi Fritigern, care stăpânea asupra celor din apusul ţării, fiind creştin credincios. Însă Sfântul Nichita trăia sub stăpânirea lui Ata-naric.

Deci, în anul 370 Atanaric a pornit o prigoană împotriva creştinilor. El a pus un idol într-o căruţă şi trecea cu el prin cetăţi şi prin sate, poruncind oamenilor să se închine la idol. Iar păgânii ardeau bisericile creştinilor şi-i urmăreau dacă se adunau la rugăciune, ca să-i prindă şi să-i silească spre credinţa păgână. În vre-mea aceea a pătimit şi Sfântul Sava de la Buzău, cu alţi credincioşi.

Iar Sfântul Nichita, care luptase mai înainte cu multă vitejie în oaste, ajuta în ascuns, din toate puterile sale, pe creştini, ascunzând pe unii, hrănind pe alţii,

îmbărbătând pe toţi. Multă vreme, însă, n-a scăpat nici el de furia sângerosului rege, pentru că, aflând Atanaric de faptele creştineşti ale sfântului, porunci să fie prins şi pus la chinuri.

Şi, nevrând el a se lepăda de Hristos, nici a urma păgânătatea barbarilor, a fost ars de viu şi aşa, prin foc, s-a săvârşit. Iar trupul lui a fost luat de un cunoscut al său, pe nume Marian şi mutat în Cilicia, fiind înmormântat, cu mare cinste, în cetatea Mopsuestia. Pomenirea lui se săvârşeşte în fiecare an la 15 septembrie.

Pentru ale lui sfinte rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Tropar, glasul 1: Purtătorule de chinuri, biruind mai întâi năvălirile barbarilor cu puterea Crucii cea nebiruită, pe urmă ai surpat mândria demonilor, împo-trivindu-te cu vitejia ta, înţelepte; şi biruind-o, Sfinte mucenice Nichita, ai luat daruri vrednice de biruinţă. Slavă lui Hristos, cel ce te-a întărit; Slavă Celui ce te-a încununat; Slavă Celui ce a mărit pururea cinstită pomenirea ta.

Sfântul ierarh Visarion

3. Sfântul ierarh Visarion s-a născut în anul 1490 în satul Pili din Tesalia Greciei, ca fiu al unor părinţi dreptcredincioşi, Sotirie şi Maria, care i-au dat o bună creştere, sădindu-i în suflet cuvântul Evangheliei lui Hristos. La vârsta de 10 ani a plecat la Trikala, unde a intrat sub povaţa arhiepiscopului Marcu al Larisei (1499-1527, cu reşedinţa la Trikala), care l-a dat la învăţătură şi l-a primit ca ucenic.

A primit tunderea în monahism la vârsta de 16 ani, dându-i-se numele de Visarion, în amintirea Sfântului Visarion I, fost arhiepiscop al Larisei (1490-1499). Ca monah, tânărul Visarion vieţuia în deplină smerenie, ascultare şi neagonisire, fiind stăruitor în rugăciuni, privegheri şi postiri. La vârsta de 26 de ani a fost hirotonit diacon şi la scurt timp, preot, iar în anul 1517 a fost hirotonit episcop al Elasonului.

Însă poporul acelei cetăţi, din pricina mândriei, nu l-a primit ca episcop, pentru că în trecut cetatea lor era cinstită cu rang de Arhiepiscopie. De aceea, locuitorii cetăţii au mers cu îndrăzneală şi pentru daruri, au luat un alt arhiereu, după vrerea lor.

Atunci, smeritul ierarh Visarion a rămas, vreme de 4 ani, să-l ajute pe dascălul său, arhiepiscopul Marcu, în greaua slujire pe care o avea sub stăpânirea otomană, întărind poporul în dreapta credinţă şi arătând multă milostivire către cei săraci.

În anul 1521 a fost pus episcop al cetăţii Stagon (astăzi Kalambaka). Şi, păstorind în episcopia aceea 6 ani, multe supărări şi prigoniri a suferit, cu îndelungă răbdare, de la un preot nevrednic, numit Dometie, care-l clevetea neîncetat.

Iar după ce arhiepiscopul Marcu a trecut la cele veşnice, în anul 1527, atunci cu alegerea şi cu cererea episcopilor, şi a clericilor acelei eparhii, precum şi a tot poporul dreptcredincios, Sfântul Visarion a fost rânduit în scaunul Larisei de către patriarhul Ieremia I al Constantinopolului (1522-1545).

Cât a cârmuit această eparhie, a săvârşit cele plăcute lui Dumnezeu: răscumpăra pe cei robiţi şi ajutora cu daruri pe cei săraci şi lipsiţi. Totodată, s-a arătat purtător de grijă pentru bunăstarea păstoriţilor, străduindu-se să se deschidă drumuri între Tesalia şi Epir şi să se zidească poduri peste ape. Astfel, a făcut poduri mari peste râurile Aheloos şi Pinios, peste care mai înainte nimeni nu putea trece.

Sfântul a ctitorit mai multe mănăstiri, cea mai cunoscută fiind cea închinată Schimbării la faţă a Mântuitorului, numită Dusicon, aproape de satul natal, la care a avut ajutor întru toate pe fratele lui, Ignatie episcopul.

În acest chip, bine şi cu bucurie dumnezeiască chivernisindu-şi turma sa duhovnicească, fiind în vârstă de doar 50 de ani, s-a mutat la Domnul, în ziua de 13 septembrie 1540, iar prăznuirea lui se face la 15 septembrie, din pricina praznicului Înălţării Sfintei Cruci.

Moaştele Sfântului Visarion s-au arătat făcătoare de minuni. Capul său se păstrează până astăzi în Mănăstirea zidită de el la Dusicon. În secolele al XVII-lea şi al XVIII-lea, în vremea unor epidemii de ciumă, moaştele sfântului au fost aduse de două ori în Ţara Românească, potolind ciuma. De aceea, românii au arătat mare evlavie faţă de acest sfânt făcător de minuni, închinându-i cu recunoştinţă mai multe biserici în Bucureşti şi în ţară.

Pentru ale lui sfinte rugăciuni, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Tropar, glasul 8: Întru răbdarea ta, ţi-ai agonisit plata ta, părinte cuvioase; în rugăciuni neîncetat răbdând, pe săraci iubind şi pe aceia îndestulându-i. Ci, te roagă lui Hristos Dumnezeu, Sfinte Visarion milostive, fericite să mântuiască sufletele noastre.

Sfântul Nicolae Velimirovici – Proloagele de la Ohrida din 15 septembrie

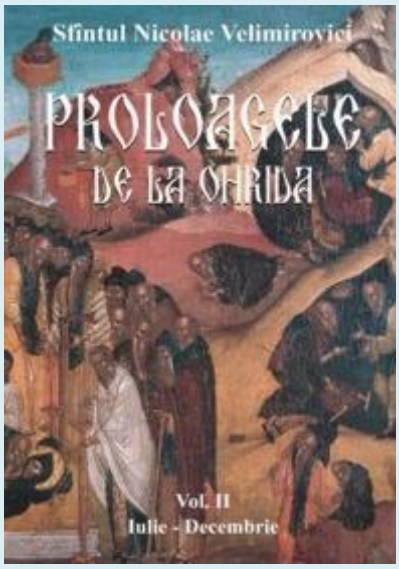

Pomenirea Sfântului mare mucenic Nichita

Acesta a fost de neam got. El a fost ucenicul lui Teofil, episcopul goţilor, care a fost unul dintre părinţii Sinodului întâi Ecumenic de la Niceea [anul 325].

Când Athenarik, căpetenia goţilor, a început să îi tortureze pe creştini, Sfântul Nichita a stat înaintea lui şi 1-a înfierat ca pe un păgân şi un criminal. Torturat fiind în chip bestial, sfântul nu s-a lepădat nicicum de credinţa creştină, ci a mărturisit-o cu şi mai multă putere, slăvindu-L pe Dumnezeu şi mulţumindu-I Lui.

În timpul torturilor mintea îi era aţintită la Dumnezeu, iar la piept, sub cămaşă, purta o icoană a Preasfintei Născătoare de Dmnezeu cu Pruncul Iisus, în care Dumnezeiescul Prunc era închipuit stând drept şi ţinând Sfânta Cruce în Mâinile Lui. Sfântul Nichita purta la sine această icoană, deoarece însăşi Maica lui Dumnezeu i se arătase şi îl întărise în chinurile lui.

La urmă călăul 1-a aruncat pe mucenic în foc, unde el şi-a dat sfântul lui suflet. Cu toate acestea, trupul lui a rămas nears.

Prietenul lui, Marianus, i-a luat trupul, 1-a scos din pământul goţilor [care se întindea în Valahia şi Basarabia de astăzi *(Acesta este şi motivul pentru care Sfântul Nichita se bucură de o mare cinstire în Biserica Română, care i-a rânduit slujbă cu polieleu - v. Sinaxarul Sfântului în Mineiul pe septembrie (Bucureşti, 2003).)]* şi 1-a dus în Cilicia, în cetatea Mopsuestia. Acolo el a ridicat o Sfântă biserică închi-

nată Sfântului mare mucenic Nichita, în care a aşezat şi moaştele făcătoare de minuni ale sfântului.

Sfântul mare mucenic Nichita a luat cununa muceniciei la anul 372.

Pomenirea Sfântului prea cuviosului părintelui nostru Pilotei, preotul

Sfântul Pilotei a fost din satul Myrmix sau Mravin din Asia mică. Maica lui purta numele fiului ei, în anagramă: Teofila.

Sfântul Pilotei, preot fiind, a fost un mare făcător de minuni întreaga lui viaţă. Odată el a preschimbat apa în vin, iar altă dată a înmulţit în chip minunat pâinea.

El s-a odihnit întru Domnul în veacul al zecelea, iar din sfintele lui moaşte a izvorât mir.

(Iată şi Sinaxarul acestui Sfânt din Mineiul pe septembrie, Bucureşti: Ed. Inst. Bibi. şi de Misiune al B.O.R., 2003]: "[Sfântul Pilotei] era dintr-un sat ce se chema Mirmicos, din locul ce se cheamă Opsichiu şi purta nume asemenea cu al maicii sale, pe care o chema Theofila. Însurându-se şi făcându-se tată de copii, s-a învrednicit şi a fost făcut preot. Şi, nevoindu-se cu postul şi cu rugăciunea, a ajuns făcător de minuni: La vreme de lipsă a dat pâine celor flămânzi, a prefăcut apa din râu în vin şi a mutat o piatră foarte mare cu cuvântul său. Iar la un an după adormirea sa, fiind mutat în alt loc, şi-a întins mâinile ca şi cum ar fi fost viu şi apucându-se de umerii a doi preoţi ce aveau să-1 mute, s-a sculat pe picioare şi păşind de trei ori, s-a mutat şi s-a aşezat în locul în care şi acum zace. Şi izvorăşte mir nepărăsit, dând minunată dovedire de viaţa sa îmbunătăţită." (p. 231).)

Pomenirea Sfântului mucenic Porfirie [îngânătorul sau măscăriciul]

Sfântul Porfirie acesta s-a născut la Mimosa. Mai întâi el a fost saltimbancul personal al împărăratului Iulian, apostatul, pe care îl veselea cu jocul lui de mim, prin care îşi bătea joc de credinţa creştinilor şi de Sfintele Taine ale Bisericii.

Astfel, odată, parodiind Sfânta Taină a Botezului, el s-a cufundat în apă şi a pronunţat cuvintele întru numele Tatălui, al Fiului şi al Sfântului Duh! Ieşind din acea apă, el a strigat: "Acum sunt creştin!" Toată lumea a crezut că şi acum glumeşte, însă Porfirie nu a mai glumit. El a încetat să îşi mai bată joc de creştinism şi a luat moarte martirică pentru Hristos.

El a fost decapitat la anul 361 şi s-a strămutat la locaşurile veşnice ale Împărăţiei lui Dumnezeu.

Pomenirea Sfinţilor mucenici Theodot, Asclepidot şi Maximus

Toţi trei au fost de neam nobil, din cetatea Trachis. Ei au luat mucenicia pentru Hristos în satul Saltis de lângă Filipopolis, între anii 305 şi 311 şi aşa s-au strămutat la locaşurile cereşti ale Împărăţiei lui Hristos.

Pomenirea Sfântului Vissarion făcătorul de minuni, episcopul Larissei

Sfântul Vissarion a întemeiat Sfânta Mânăstire a Mântuitorului, din Eparhia Larissei. El a fost mare făcător de minuni, atât în timpul vieţii cât şi după fericita lui adormire.

Pomenirea Sfântului nou mucenic Ioan, criteanul

El a luat mucenicia pentru credinţa creştină la Efesul cel nou, cf. Sinaxarul din Minei], fiind omorât de către turci, la anul 1811.

Pomenirea Sfântului Iosif, episcopul cetăţii Alaverdi [din Georgia]

Acest sfânt a fost unul dintre cei treisprezece părinţi sirieni (pomeniţi la 7 mai), care au fost trimişi în Caucaz ca să predice acolo Sfânta Evanghelie.

Sfântul Iosif s-a odihnit cu pace în Domnul la anul 570.

Sfintele lui moaşte făcătoare de minuni odihnesc în Biserica-catedrală din Alaverdi.

Cântare de laudă la Sfântul mare mucenic Nichita

Acela iubitor de poporul său este,
Care pentru poporul lui înalţă
Altar adevărat Domnului celui Viu.

Athenaric gotul silnic a domnit,
Şi jertfe a adus morţilor idoli.
Dar Nichita, sfântul, ostaşul lui Hristos,
Vestit-a curajos mântuirea veşnică.

El întru al nopţii întuneric
a strălucit Lumina Veşniciei
El al idolatriei întuneric l-a rispit
Din al oamenilor inimi.

Sfântul Nichita împotriva regelui a stat,
Şi cu curajul lui a uimit poporul.
El puterea întunericului o a rispit
Cu puterea Crucii prea cinstite.

El întru ale oamenilor inimi a sădit
De Dumnezeu sfânta frică.

Roşul sângelui lui fost-a ca trandafirul
Zorilor zilei celei noi,
Iar duhul lui fericit sălăşluitu-s-a
La Curţile împărăţiei Cerului.

Nichita, sfântul întru foc s-a săvârşit,
Dar flăcările lui nu l-au ars până azi.

Goţii întru numele Domnului
Sfântul Botez au primit,
Şi pe Nichita, sfântul îl proslăvesc în veci.

O, Sfinte mare mucenice Nichita,
Cela ce eşti glas al trâmbiţei lui Dumnezeu,
O, mucenice viteze, ce pe poporul tău l-ai iubit!
Tu pământeştile corturi lepădat-ai,
Iar acum ca un împărat şezi în ceruri
De îngeri înconjurat!
Ci roagă-te Domnului,
ca unul ce la El ai îndrăznire,
Ca să mântuiască ca un Milostiv
Sufletele noastre!

Cugetare

Dumnezeu nu Se lasă batjocorit (Galateni 6: 7). Dumnezeu fie îi pedepseşte pe batjocoritori spre a-i întoarce de la rătăcirea lor, fie îi preface întru cele de ei batjocorite.

La început Sfântul Porfirie, care era de meserie îngânător, adică saltimbanc sau măscărici [ceea ce azi s-ar numi actor} a fost vestit între păgâni ca batjocoritor al lui Hristos.

El odată a trebuit să batjocorească, înaintea lui Iulian, apostatul şi a curţii lui, Sfânta Taină a Botezului. S-a întâmplat însă atunci ceva cu totul neaşteptat. Când Porfirie s-a cufundat în apă rostind formula baptismală întru numele Sfintei Treimi, duhul lui s-a schimbat deodată şi el s-a făcut adevărat creştin. În loc să continue să-şi bată joc de Sfintele Taine şi de creştini, Porfirie a început să-şi bată joc de apostat, râzând de idolatria şi de credinţa lui necurată, drept pentru care a fost torturat şi decapitat.

La fel s-a întâmplat şi cu comedianul Gennesus, care a trăit probabil în timpul lui Diocleţian. El parodia Sfânta Taină a Liturghiei înaintea unei adunături de păgâni, care se amuzau grozav la batjocură şi la glumele lui. Dar deodată Gennesus s-a oprit şi a strigat înaintea tuturor: "Cred în Hristos şi vreau să mă botez!"

La început spectatorii au crezut că şi aceasta face parte din farsă, dar Gennesus a strigăt din nou credinţa lui în Hristos. El a rămas neclintit în credinţa mărturisită şi când a fost dus înaintea tribunalului şi interogat sub tortură. De aceea el a fost la urmă omorât. Astfel, batjocoritorul lui Hristos s-a prefăcut în mucenic al lui Hristos.

Luare aminte

Să luăm aminte la pedeapsa lui Dumnezeu asupra proorocului celui neascultător (III Regi 13):

- *La cum unui proroc i s-a poruncit să nu rămână nicicum să bea sau să mănânce în cetatea idolatră Bethel;*
- *La cum proorocul nu L-a ascultat pe Dumnezeu, ci a cedat unor rugăminţi şi a rămas să bea şi să mănânce la o casă din Bethel;*
- *La cum, ieşind să plece, a fost sfâşiat de un leu pe cale.*

Predică despre îndoita mărturie despre Fiul lui Dumnezeu

Eu sunt Cel ce mărturisesc despre Mine însumi şi mărturiseşte despre Mine Tatăl, cel care M-a trimis (Ioan 8: 18).

Scris este în Lege că este nevoie de mărturia a doi oameni, pentru orice dovedire, în primul rând, Domnul le-a oferit iudeilor nu doi, ci trei mari martori cu privire la Sine. Aceşti trei mari martori sunt Tatăl, propriile Lui lucrări şi prorociile Sfintei Scripturi (Ioan 5: 36-39).

Cu toate acestea, după ce a lucrat multele minuni, după ce a predicat din belşug învăţătura cea nouă şi mântuitoare, El le-a zis iudeilor că singură mărturia Lui despre Sine puternică este să probeze adevărul şi suficientă (Ioan 8:14).

La urmă, El a întărit din nou înaintea lor mărturia a Doi: a Sa proprie şi a Tatălui despre Sine, spre a împlini şi litera Legii vechi, care cerea mărturia a doi martori. Astfel, Domnul închide peste tot gurile tuturor necredincioşilor, cărora nu le mai rămâne nici o împotrivire decât crima şi asasinatul, ultima armă a acelor care refuză să accepte adevărul, care calcă în picioare, precum nişte animale, raţionalitatea şi evidenţa lui. Mai ales în acest ultim caz al dublei mărturii, în care Domnul a adus mărturia Sa proprie şi pe cea a Tatălui, El a voit să le mai arate iudeilor şi că El este Persoana [Ipostas] aparte de Tatăl, dar de o Fiinţă cu El. De aceea şi sunt două mărturii: a Lui însuşi şi a Tatălui.

Următoarele cuvinte ale Domnului confirmă acest lucru: ***Dacă M-aţi şti pe Mine, aţi şti şi pe Tatăl Meu (Ioan 8: 19).*** Avem aici expresia completă a unimii esenţiale dintre Tată şi Fiu şi nu rămâne nici o umbră de îndoială că în aceste cuvinte Domnul Hristos exprimă egalitatea fiinţială dintre Sine şi Dumnezeu Tatăl. Aceste cuvinte adică au în vedere Dumnezeirea Fiului, iar nu omenitatea Sa.

Oricine cugetă Sfânta Treime ca fiind o treime de fiinţe trupeşti se înşeală, în trup omenesc a venit numai Unul Fiul lui Dumnezeu, pentru ca să mântuiască lumea. Tatăl şi Duhul Sfânt nu au luat trup omenesc. După Dumnezeirea Lui, Fiul, deşi a luat trup omenesc, a rămas cu toate acestea egal cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt. Rămânând Dumnezeu Adevărat, întocmai cu Tatăl şi cu Duhul, El a îmbrăcat şi trupul omenesc şi firea omenească adevărată, astfel încât, din iubire de oameni, să li Se poată descoperi lor şi să îi mântuiască.

O, Stăpâne Doamne Dumnezeul nostru, cela ce întru una Sfânta Treime de o Fiinţă şi Nedespărţită eşti închinat şi slăvit, carele ne-ai luminat pe noi şi ai strălucit peste noi Cuvântul cel întrupat al lui Dumnezeu, viază-ne pe noi până la sfârşit cu sfinţenia, puterea şi nemurirea Ta şi ne mântuieşte. Căci Ţie se cuvine toată slava şi închinăciunea în veci. Amin.

Sfântul ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei, Grecia (15 septembrie)

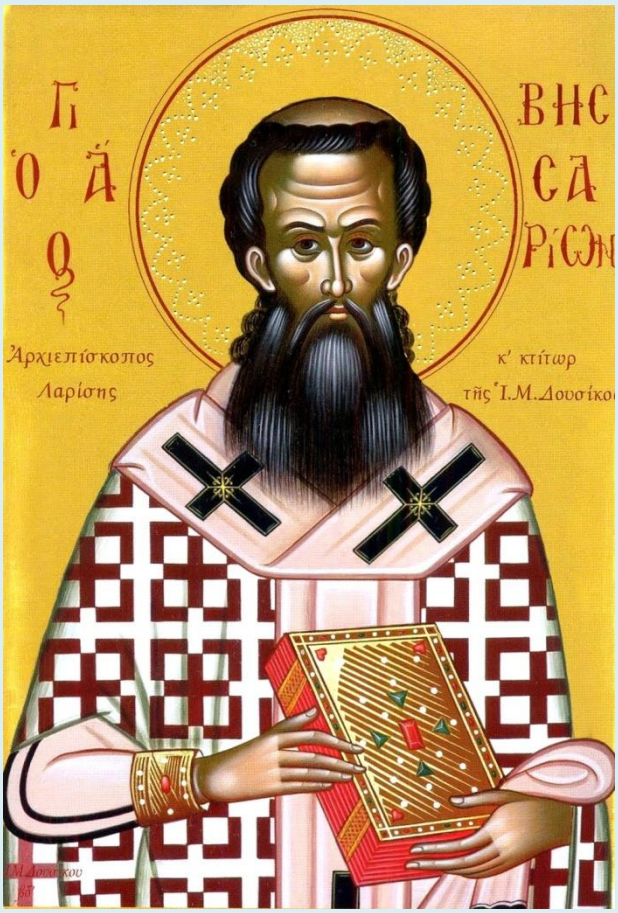

Acesta a trăit în veacul al XVI-lea şi era de fel dintr-un sat din părţile Tesaliei, Macedonia (Grecia de astăzi). Se născu din părinţi cucernici şi învăţând carte, la vârsta de 16 ani, dorind a urma viaţa monahală, se duse cu tot sufletul la Marcu, mitropolitul Larisei. Şi câtăva vreme rămânând împreună cu dânsul şi trecând treptat cele sfinţitoare, fu rânduit episcop al cetăţii Dometicului şi Elasonului.

Însă poporul, din pricina mândriei, nu îl primi ca episcop, pentru că în trecut cetatea lor era cinstită cu rang de arhiepiscopie. Pentru aceasta, mergând ei cu îndrăzneală la patriarhul Teolip ce păstorea în vremea aceea, care era stăpânit mai mult de aur decât de Dumnezeu, luară de la dânsul ca episcop pe un oarecare Neofit.

Iar Sfântul Visarion, următorul lui Hristos, socotind acest lucru pricină de odihnă, aştepta lângă Marcu, părintele lui duhovnicesc, vindecând pururea cu cuvântul şi cu fapta pe săracii şi neputincioşii ce aşteptau la biserica sa.

Trecând 4 ani şi rămânând fără păstor episcopia Stagopului, fu cerut de către credincioşii acelei episcopii să le fie exarh. Şi petrecând în episcopia aceea vreme de 6 ani, multe supărări şi prigoniri suferi din pricina unui netrebnic de preot, numit Dometie.

Iar preasfinţitul Marcu, dându-şi sfârşitul şi mutându-se către locaşurile cele fericite, atunci cu alegerea şi cu cererea episcopilor acelei eparhii şi a clericilor, precum şi a tot poporul drept-credincios, sfântul Visarion fu rânduit urmaş în scaunul Larisei de către patriarhul Ieremia.

Câtă vreme conduse această eparhie, săvârşi cu îndestulare cele plăcute lui Dumnezeu: răscumpăra pe cei robiţi, ajutora cu daruri pe cei săraci şi lipsiţi, făcea poduri peste ape. Astfel, făcu pod peste râul ce cobora din Pind în Etolia, numit de locuitorii de acolo Levcopotamos, adică râul alb, iar de poeţi Ahelios, curgător ca argintul, peste care mai înainte nimeni nu putea trece şi nici nu putea face pod din pricina repeziciunii cu care curgea apa şi a nămolului ce se făcea în vremea ploilor.

El puse temelia şi zidi la munte, aproape de satul lui, mânăstirea cea frumoasă a Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Şi avut şi ajutor întru toate pe fratele lui bun, prea cuviosul Ignatie episcopul.

În acest chip, bine şi cu plăcere dumnezeiască chivernisindu-şi toate lucrurile sale, precum şi cele ce erau sub stăpânirea lui, fiind aproape de 50 de ani, se duse către Domnul.

Aleasa lui cinstire se datorează mulțimii minunilor săvârșite atât în vremea vieții sale, cât și după plecarea sa la cele de Sus, pricină pentru care este numit făcător de minuni.

\+ * + * +

Omule al lui Dumnezeu, care cale a bunătăţilor nu ai urmat şi care faptă bună nu ai lucrat? Pentru că te-ai făcut dascăl a toată privirea Dumnezeirii şi pildă faptelor celor minunate, părinte Visarion, de trei ori prea înalte.

O, prea slăvite Visarion şi după moarte eşti viu; şi acum trăind, părinte, nu ne lăsa pe noi; ci vino şi stai astăzi nevăzut împreună cu noi fiii tăi şi binecuvântându-ne pe noi, ca pe cei ce săvârşim pomenirea ta, noi şi mai mult ne vom bucura şi te vom lăuda pe tine, cuvioase.

Cununilor şi darurile cu care te-ai împărtăşit de la Dumnezeu, părinte Visarion, prea minunate, dă-ne şi nouă, prin rugăciunile tale, a ne împărtăşi şi noi cu acoperământul tău cel nevăzut, păzind totdeauna pe toţi cei ce se roagă către tine, de toată răutatea vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi.

Pe tine, părinte ierarhe Visarion, te cunoaştem izbăvitor al celor robiţi şi al celor închişi în temniţe şi scăpare grabnică a celor pătimitori şi a celor cuprinşi de necazuri şi de nevoi. Pentru aceea, ne rugăm, izbăveşte-ne şi pe noi de reaua pătimire.

Blând făcând pe Domnul spre noi robii Săi, părinte, îndreptează viaţa noastră spre stare paşnică, izbăvindu-ne cu rugăciunile tale de supărarea vrăjmaşilor văzuţi şi nevăzuţi. *(Din cele două Canoane ale sfântului ce se citesc la Utrenie)*

+ * + * +

Cinstitul cal al Sfântului ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei

Sursa:
https://sfintisiicoane.wordpress.com/2014/09/15/sfantul-ierarh-visarion-arhiepiscopul-larisei-grecia-15-septembrie/

Moaștele Sfântului Visarion, arhiepiscopul Larisei

Cinstitul cap al Sfântului Visarion

Necunoscut astăzi în România, Sfântul Visarion, arhiepiscopul Larisei, a săvârșit mai multe minuni în veacul al XVIII-lea, atunci când sfintele sale moaște au fost aduse în patru rânduri în Muntenia.

Pe când zidea Mănăstirea Dousikou la începutul veacului al XVI-lea, Sfântul Visarion a vizitat Bucureştiul şi alte localităţi pentru strângerea de ajutoare pe care le ducea la mănăstirea sa.

***

Sfântul Visarion s-a mutat la Domnul la 13 septembrie 1541, fiind în vârstă de aproape 51 ani. Conform tradiţiei, Sfintele sale moaşte au fost furate de un turc şi vândute în Apus. La Mănăstirea Dousikou se păstrează însă cinstitul lui cap al Sfântului Visarion, ce izvorăşte bună mireasmă şi face mari minuni.

Sfintele moaşte ale Sfântului Visarion au fost aduse întâia oară în ţara noastră de către Nicolae Vodă Mavrocordat, la 14 septembrie 1730. Cu acest prilej, voievodul a dat Mănăstirii Dousikou un dar de 150 de taleri, cu îndatorirea ca părinţii cuvioşi, slujitori acolo, să aducă sfintele moaşte ori de câte ori va fi ciumă în ţară.

În luna noiembrie a anului 1738, în vremea domnitorului Constantin Mavrocordat, au fost aduse iarăși sfintele moaște în București, pentru izbăvirea de ciumă.

În anul 1792, cinstitul cap al Sfântului Visarion a fost adus iarăşi în ţara noastră şi depus la Mănăstirea Cotroceni, pentru că apăruse o nouă epidemie de ciumă, ce făcuse 90000 de victime. Domnitorul Alexandru Moruzi porunceşte ca moaştele Sfântului Visarion, ce se bucurau de prestigiul că vindecă „boalele molipsitoare”, să fie purtate prin zonele infestate. Astfel, cuvioşii părinţi au mers în procesiune cu sfintele moaşte în judeţele Vlaşca şi Olt, Teleorman, Dâmboviţa şi Ilfov, făcându-se slujbe şi sfeştanii, iar creştinii îi primeau cu evlavie și rugăciuni fierbinţi. Multe minuni s-au făcut în felul acesta, în multe rânduri, căci ciuma a fost izgonită şi creştinii izbăviţi.

În anul 1796, pentru a patra oară, sfintele moaşte ale Sfântului Visarion au fost aduse la Târgovişte, pentru curăţirea de boli şi sănătatea poporului. Pe toate drumurile, bine credincioşii creştini l-au primit pe Sfântul Visarion cu lumânări aprinse, îngenuncheaţi în marginea drumurilor şi în sunetul clopotelor. Multe dintre bisericile satelor noastre s-au învrednicit a avea măcar câteva ceasuri sfintele sale moaşte în sfântul altar.

În urma acestor procesiuni cu moaştele Sfântului Visarion, cultul sfântului s-a dezvoltat rapid în Bucureşti: Biserica Sfântul Visarion vechi şi Biserica Sfântul Visarion nou, precum şi o stradă îi păstrează numele şi astăzi; Biserica Schitul Măgureanu poartă hramurile Sfinţilor Visarion şi Pantelimon, tămăduitori de boala ciumei; Paraclisul Mănăstirii Antim poartă şi el hramul Sfântului ierarh Visarion. Mulţimea icoanelor cu chipul Sfântului Visarion din bisericile Bucureştiului şi din împrejurimi dau mărturie asupra puterii sale vindecătoare. De asemenea, mulţi copii din Muntenia şi Moldova, Transilvania şi Oltenia au fost puşi sub ocrotirea Sfântului Visarion, primind numele acestuia la Botez.

Biserica face pomenirea Sfântului Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni, la data de 15 septembrie.

Gheorghe Anghel - Moaștele Sfântului ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei, la hramul Mănăstirii Pantocrator din Teleorman

An de an, Duminica Sfintelor Femei mironosițe este prăznuită într-un mod deosebit la Mănăstirea Pantocrator din Episcopia Alexandriei și Teleormanului.

Cu binecuvântarea Preafericitului părinte patriarh Daniel, în perioada 13-16 mai 2016, la Mănăstirea Pantocrator din localitatea teleormăneană Drăgănești-Vlașca va fi adus capul Sfântului ierarh Visarion din Grecia, de la Mănăstirea Dusikon, informează arhid. Serafim Baciu, consilier în cadrul Sectorului Învăţământ şi activităţi cu tineretul al Episcopiei Alexandriei şi Teleormanului.

Credincioșii prezenţi la mănăstirea teleormăneană vor putea aduce cinstire moaștelor Sfântului Visarion, dar unui fragment din moaștele Sfintei mironosițe Maria Magdalena, care se află în Paraclisul acestui așezământ monahal.

Moaștele Sfântului Visarion vor rămâne în Mănăstirea Pantocrator până luni, 16 mai, ora 12:00.

***

În urmă cu peste 200 de ani capul Sfântului Visarion, a mai fost adus în zona Vlașcăi și a Teleormanului.

Sfântul Visarion trăit în secolul al XVI-lea, fiind arhiepiscop al Larisei. Este venerat ca mare făcător de minuni și izbăvitor de boli molipsitoare, de ciumă și de invazia lăcustelor.

Moaştele Sfântului Visarion pomenit azi vindecă bolile şi fac multe minuni! Cinstitul cap al Sfântului Visarion izvorăşte bună mireasmă!

Necunoscut astăzi în România, Sfântul Visarion, arhiepiscopul Larisei a săvârşit mai multe minuni în veacul al XVIII-lea, atunci când sfintele sale moaşte au fost aduse în patru rânduri în Muntenia.

Pe când zidea Mănăstirea Dousikou la începutul veacului al XVI-lea, Sfântul Visarion a vizitat Bucureştiul şi alte localităţi pentru strângerea de ajutoare pe care le ducea la mănăstirea sa.

Sfântul Visarion s-a mutat la Domnul la 13 septembrie 1541, fiind în vârstă de aproape 51 ani. Conform tradiţiei, sfintele sale moaşte au fost furate de un turc şi vândute în Apus. La Mănăstirea Dousikou se păstrează însă cinstitul lui cap al Sfântului Visarion, ce izvorăşte bună mireasmă şi face mari minuni.

Sfintele moaşte ale Sfântului Visarion au fost aduse întâia oară în ţara noastră de către Nicolae Vodă Mavrocordat, la 14 septembrie 1730. Cu acest prilej, voievodul a dat Mănăstirii Dousikou un dar de 150 de taleri, cu îndatorirea ca părinţii cuvioşi, slujitori acolo, să aducă sfintele moaşte ori de câte ori va fi ciumă în ţară.

În luna noiembrie a anului 1738, în vremea domnitorului Constantin Mavrocordat, au fost aduse iarăși sfintele moaște în București, pentru izbăvirea de ciumă.

În anul 1792, cinstitul cap al Sfântului Visarion a fost adus iarăşi în ţara noastră și depus la Mănăstirea Cotroceni, pentru că apăruse o nouă epidemie de ciumă, ce fă-

cuse 90.000 de victime. Domnitorul Alexandru Moruzi porunceşte ca moaştele Sfântului Visarion, ce se bucurau de prestigiul că vindecă „boalele molipsitoare”, să fie purtate prin zonele infestate. Astfel, cuvioşii părinţi au mers în procesiune cu sfintele moaşte în judeţele Vlaşca şi Olt, Teleorman, Dâmboviţa şi Ilfov, făcându-se slujbe şi sfeştanii, iar creştinii îi primeau cu evlavie şi rugăciuni fierbinţi. Multe minuni s-au făcut în felul acesta, în multe rânduri, căci ciuma a fost izgonită şi creştinii izbăviţi.

În anul 1796, pentru a patra oară, sfintele moaşte ale Sfântului Visarion au fost aduse la Târgovişte, pentru curăţirea de boli şi sănătatea poporului. Pe toate drumurile, bine credincioşii creştini l-au primit pe Sfântul Visarion cu lumânări aprinse, îngenuncheaţi în marginea drumurilor şi în sunetul clopotelor. Multe dintre bisericile satelor noastre s-au învrednicit a avea măcar câteva ceasuri sfintele sale moaşte în sfântul altar.

În urma acestor procesiuni cu moaştele Sfântului Visarion, cultul sfântului s-a dezvoltat rapid în Bucureşti: Biserica Sfântul Visarion Vechi şi Biserica Sfântul Visarion nou, precum şi o stradă îi păstrează numele şi astăzi; Biserica Schitul Măgureanu poartă hramurile Sfinţilor Visarion şi Pantelimon, tămăduitori de boala ciumei; Paraclisul Mănăstirii Antim poartă şi el hramul Sfântului ierarh Visarion.

Mulţimea icoanelor cu chipul Sfântului Visarion din bisericile Bucureştiului şi din împrejurimi dau mărturie asupra puterii sale vindecătoare.

De asemenea, mulţi copii din Muntenia şi Moldova, Transilvania şi Oltenia au fost puşi sub ocrotirea Sfântului Visarion, primind numele acestuia la Botez.

Biserica face pomenirea Sfântului Visarion, arhiepiscopul Larisei, făcătorul de minuni, la data de 15 septembrie.

Eugen Florin Costescu - Sărbătoarea sfântului care a scăpat Bucureștiul de ciumă

Sfântul Visarion s-a născut în anul 1490 în satul Pili din Grecia Centrală, din evlavioșii și dreptcredincioșii părinți Sotirios și Maria, care i-au oferit o aleasă educație. La vârsta de 10 ani pleacă din localitatea Pili la Trikala, unde-și avea reședința mitropolitul de Larisa, Marcu. Intrând sub ucenicia bătrânului Mitropolit Marcu, acesta îl trimite la desăvârșirea învățăturii, iar la vârsta de 16 ani este tuns în monahism, primind numele de Visarion, în cinstea mitropolitului Visarion, care a păstorit orașul Larisa înaintea mitropolitului Marcu.

La doar 16 ani, când a primit cinul monahal, tânărul Visarion ducea o viață încununată cu virtuțile smereniei, ascultării, neagonisirii, petrecându-și viața în priveghere, postire și rugăciune. La vârsta de 26 de ani a fost hirotonit diacon, iar la scurt timp a primit harul preoției.

În anul 1517 a fost învrednicit de harul arhieriei, fiind hirotonit arhiereu pe seama Episcopiei de Elasona din apropierea orașului Larisa.

Dar din pizma diavolului manifestată prin lucrarea celor pe care trebuia să-i păstorească, Sfântul Visarion este nevoit să nu ocupe niciodată scaunul episcopal de

Elasona, retrăgându-se lângă părintele său duhovnicesc, mitropolitul Marcu al Larisei, pe care l-a îngrijit și l-a slujit până la trecerea sa la Domnul.

În anul 1521, Sfântul Visarion urcă pe tronul Episcopiei de Stagon, unde păstorește turma cea cuvântătoare a lui Dumnezeu până în anul 1527, când, după moartea părintelui său duhovnicesc, ajunge mitropolit al Larisei. În același timp a rămas și locțiitor de episcop al Episcopiei Stagon până în august 1529.

A păstorit Mitropolia Larisei până în anul 1540, când a trecut la Domnul, în ziua a 15-a a lunii septembrie.

Cinstirea sa se mai face în Duminica Samarinencei, la ctitoria sa de la Dusikon și în orașele din apropiere pe care le-a păstorit în timpul vieții.

Primul Sinaxar și primele imnuri liturgice ce au alcătuit slujba sfântului au fost compuse destul de devreme, în anul 1552, de Pahomie Rusanu, fapt ce denotă recunoașterea sa ca sfânt la scurt timp de la trecerea sa la Domnul.

Descoperirea sfintelor moaște

În anul 1798, mormântul său împrăștia o mireasmă de nedescris, însă atunci când el a fost deschis a fost găsit gol, sfintele moaște fiind furate de un agarean și vândute în Franța, unui creștin apusean. Din fericire a fost găsit cinstitul cap al sfântului, care se păstrează în mănăstirea sa și este cinstit ca un izvor de daruri și tămăduiri revărsate celor care aleargă la el în rugăciune.

Vrednic păstor și ajutător în vremurile de prigoană

Ca păstor de suflete, Sfântul Visarion a avut o bogată activitate filantropică, pastorală și socială pe cuprinsul mitropoliei sale și nu numai. Păstorind la începuturile perioadei turcocrației, perioadă foarte grea pentru grecii rămași printre turcii care ocupaseră toate ținuturile Greciei de astăzi, Sfântul Visarion a răscumpărat și a redat libertatea foarte multor greci, care erau luați slugi în casele turcilor sau erau închiși pentru opoziția pe care o aduceau Porții.

Sfântul Visarion a ținut foarte mult la păstrarea relațiilor dintre grecii din toate regiunile, construind astfel poduri peste râurile care erau greu de trecut și amenajând drumuri ce făceau legătura între Epir și Thesalia.

Ctitor de locașuri sfinte

Chiar dacă a păstorit în perioada turcocrației, când multe biserici au fost transformate în moschei sau depozite de armament, în timpul episcopatului său,

Sfântul Visarion s-a străduit să construiască locașuri de închinare și să le restaureze pe cele existente. Astfel, ca exarh și locțiitor al Episcopiei de Stagon, a restaurat și a consolidat mănăstirile existente pe stâncile de la Meteora ce se aflau în jurisdicția Episcopiei de Stagon și a construit vestita Mănăstire a Schimbării la față a Domnului de la Dusikon, din apropierea localității Pili, unde s-a născut. A înfrumusețat această mănăstire, rânduind-o pentru viețuirea monahilor urmând regimul strict al Avatonului, prin care interzicea intrarea femeilor în incinta mănăstirii.

La construirea Mănăstirii Dusikon, Sfântul Visarion a fost ajutat și de fratele său, Mitropolitul Ignatie, și de nepotul său, Neofit, care i-a urmat mai târziu în scaunul mitropolitan de Larisa.

În anul 1529 călătorește la Constantinopol, dar și în Ungrovlahia, cu scopul de a aduna fonduri pentru finalizarea lucrării începute. În această mănăstire a fost înmormântat după fericitul său sfârșit, iar capul său este păstrat în biserica mănăstirii.

Nepotul său, Mitropolitul Neofit de mai târziu, între 1550-1557 a dus la bun sfârșit lucrările incintei monahale, aducând pictori iscusiți de la Constantinopol, reprezentanți ai Școlii cretane, pentru a realiza pictura bisericii cu fresce de o deosebită frumusețe ce s-au păstrat până astăzi.

Sfântul Visarion a fost recunoscut ca făcător de minuni și alungător al molimelor, de aceea cinstitul său cap a fost adus în Țara Românească de mai multe ori, în secolele al XVII-lea și al XVIII-lea, când ciuma făcea ravagii în spațiul românesc.

Pentru prima dată, moaștele sfântului au fost aduse în Ungrovlahia de domnitorul Constantin Mavrocordat, la 14 septembrie 1730. Cu această ocazie, s-au făcut privegheri în unele biserici din București și litanii pe străzile orașului în urma cărora epidemia a dispărut. Drept prinos de cinstire, Domnitorul Constantin a trimis Mănăstirii Dusikon, în dar, 150 de taleri, părinții de la Dusikon având îndatorirea să aducă capul sfântului în Țara Românească ori de câte ori va fi cuprinsă de molima ciumei. Astfel, în luna noiembrie a anului 1738, a fost adus cinstitul odor în București pentru izbăvirea de ciumă.

În anul 1792, când ciuma cuprinsese aproape toate mahalalele Bucureștiului și nu numai, ci și întreg teritoriul de la nord de Dunăre, cinstitul cap al Sfântului Visa-

rion a fost adus și depus la Mănăstirea Cotroceni, unde numeroși credincioși veneau și se închinau cerând izbăvire de boală, iar cei bolnavi se vindecau.

Tot acum, din porunca domnitorului Alexandru Moruzi, sfintele moaște au fost purtate în procesiune pe străzile Bucureștilor, făcându-se slujbe de priveghere în mai multe biserici și mănăstiri din București, după care moaștele sale au fost purtate în procesiune în județele Ilfov, Teleorman, Dâmbovița și Olt. Conform anumitor însemnări din perioada respectivă, pe unde se trecea cu capul Sfântului Visarion, creștinii se rugau, primindu-l cu mare evlavie ca pe un odor de mare preț.

Pentru a patra oară, sfintele moaște ale Sfântului Visarion au fost aduse la Târgoviște în anul 1796 pentru izbăvirea de boli și sănătatea poporului.

În urma acestor minuni, mai multe locașuri de cult construite în aceea perioadă l-au primit ocrotitor pe Sfântul Visarion, iar pomenirea lui se face și astăzi cu mare cinste.

Locașuri de cult aflate sub ocrotirea Sfântului ierarh Visarion

Astăzi, 15 septembrie, în București, Sfântul Visarion este prăznuit în mod deosebit în patru locașuri de cult:

- ✓ Catedrala Mitropolitană „Sfântul Spiridon” nou,
- ✓ Mănăstirea Schitul Măgureanu,
- ✓ paraclisul Mănăstirii Antim și
- ✓ Biserica „Sfântul Visarion”.

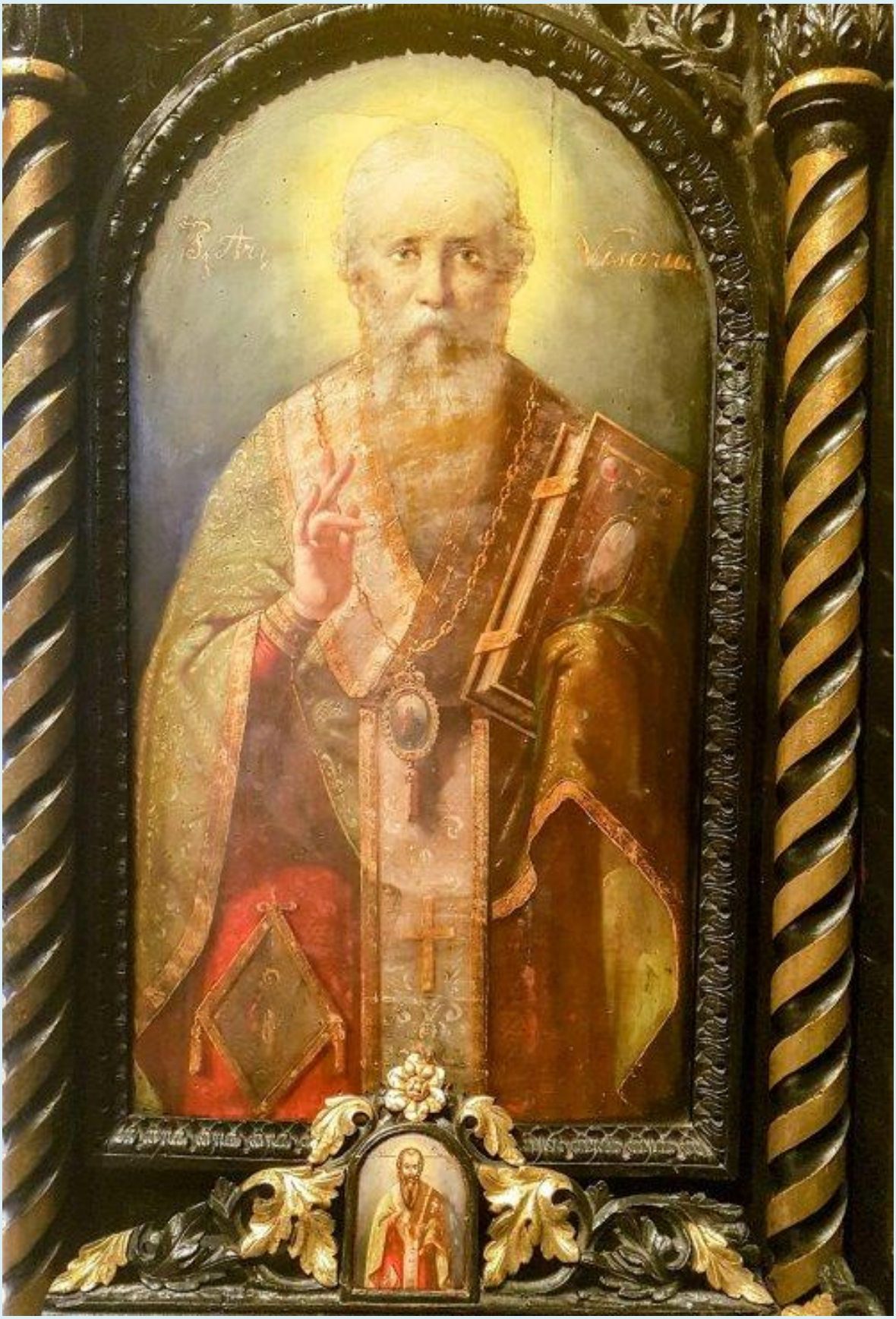

Bisericile bucureștene închinate Sfântului Visarion

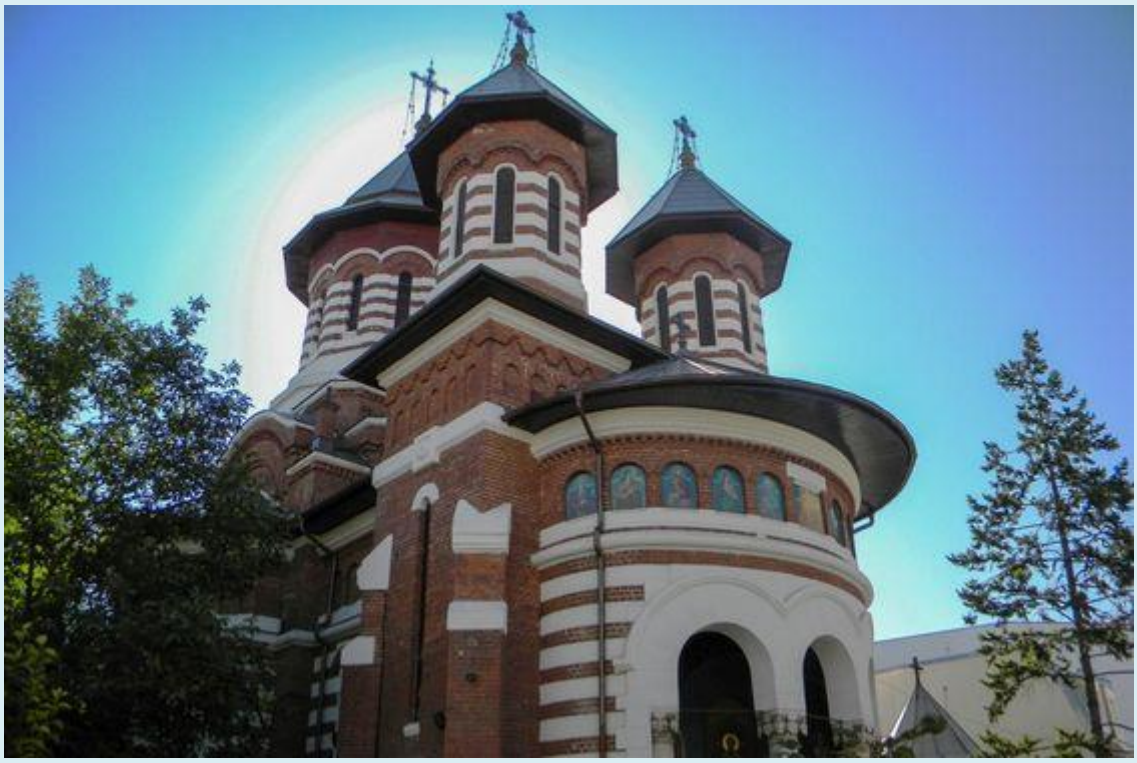

Biserica „Sfântul Visarion Vechi” din Bucureşti / Foto: Britchi Mirela

În apropiere de Piaţa Romană din Bucureşti, pe o străduţă lăturalnică, se află Biserica Sfântul Visarion, deosebită atât prin arhitectura ei, cât şi prin istoria sa impresionantă.

Marele istoric Nicolae Iorga spunea că hramul bisericii, anume Sfântul Visarion, arhiepiscopul Larisei, se datorează tocmai faptului că biserica a fost ridicată în timpul ciumei, Sfântul Visarion fiind socotit apărător contra acestei boli: *„pentru îmblânzirea mâniei lui Dumnezeu se aduse capul Sfântului Visarion apărătorul, căruia i s-a ridicat o nouă Biserică, de o bună arhitectură tradiţională, pe care enoriaşii o numesc şi azi : Visarion, fără a se gândi nici la sfântul care-şi va fi făcut datoria, nici la tristele împrejurări care au hotărât această ctitorie”.*

Sfântul Visarion nou

Biserica Sfântul Visarion nou a fost construită între anii 1910-1913, de către Elena Eraclide, în timpul arhipăstoriei mitropolitului primat D.D. Conon Arămescu Donici.

Această biserică a fost construită conform planurilor arhitectului Ernest Doneaud, cel care a proiectat clădirea C.E.C.- ului din Bucureşti şi Cazinoul din Constanţa. Planul bisericii este în formă de cruce treflată, iar arhitectura este o combinaţie a stilurilor bizantin şi moldovenesc, cu o turlă mare Pantocrator şi două turle mai mici laterale, cu scări de acces.

Pridvorul este deschis, în plan de formă ovală, cu trei arce supraînălţate, sprijinite pe patru coloane din piatră de Vraţa (Bulgaria), cu capiteluri şi baze înflorate ridicate pe piedestaluri înalte la baza cărora se află scările de la intrare. Deasupra pridvorului, sub cornişe, există un registru de 11 ocniţe pictate cu icoanele Sfinţilor Apostoli şi una în mijloc cu icoana Sfântul Visarion. De asemenea, la baza ocniţelor există un brâu simplu, iar în exterior, de o parte şi de alta a pridvorului, se găsesc câte două contraforturi.

Portalul de intrare, realizat din piatră, are un chenar ornamental având pisania la partea superioară şi un panou semirotund cu o icoană în mozaic reprezentând-o pe Maica Domnului cu Pruncul.

Pictura în ulei, atât cea murală, cât şi cea a icoanelor de pe catapeteasmă, a fost executată de pictorul Constantin Gheorghiu, profesor la Școala de Belle-Arte din Bucureşti. Pictura a fost restaurată în anul 1968, când în pridvor s-a adăugat icoana Sfântului Visarion și icoana Sfântului Calinic de la Cernica, pictate de părintele Sofian Boghiu.

Între anii 2006-2007 au fost executate lucrări de reparaţii capitale la întregul sfânt lăcaş, atât la interior, cât şi la exterior.

Sfântul Visarion vechi

În aceeaşi curte cu biserica Sfântul Visarion nou se află şi o rămăşiţă din fosta biserică parohială, cu acelaşi hram, demolată în cea mai mare parte în anul 1964.

Studiul documentelor existente şi rezultatul sondajelor arheologice executate în vara anului 1961 de către Muzeul de Istorie al Oraşului Bucureşti au scos la iveală existența a trei biserici, datând de la începutul, mijlocul și sfârșitul secolului XVIII. Prima biserică ridicată aici a fost de lemn. După câteva decenii, mahalagiii Visarionului au ridicat pe locul fostei biserici de lemn o altă biserică din zid, tot în formă de navă. Ctitor al bisericii a fost un creştin pe nume Mihăilă, îngropat în pronaosul bisericii. La 21 septembrie 1797, pe locul vechiului locaş ctitorit de Mihăilă, a fost sfinţită o altă biserică, ridicată de data aceasta de către pe Kir Popa

Petre Referendari, protopop al Bucureştilor, cu Anton Berhicean, logofăt, şi cu cheltuiala altor creștini pravoslavnici din cea de-a doua perioadă de domnie a lui Alexandru Ion Ipsilanti.

În această biserică a fost botezat Sfântul Calinic de la Cernica. Din dragostea pentru biserica în care a fost botezat, Sfântul Calinic a adus în dar bisericii un Sfânt Chivot argintat, făcut după dorința și dragostea lui, având gravat pe ușa frontală pe Sfântul ierarh Visarion, arhiepiscopul Larisei, iar pe laterale, pe Sfinții Haralambie și Mina. Totodată, Sfântul Calinic dăruiește bisericii o serie de mineie, semnate de el însuși.

Suferind grave deteriorări ale structurii de rezistenţă în urma cutremurului din 1838, Biserica Sfântul Visarion vechi a fost reparată atât în anul 1838, cât şi în anul 1897. După aceasta, biserica a fost redată cultului o perioadă de încă 16 ani, până în 1913, când a fost construită biserica cea nouă, cunoscută sub numele de Biserica Sfântul Visarion nou.

Prin sfinţirea în anul 1913 a noii biserici închinate Sfântului Visarion, vechea biserică a fost lăsată în părăsire, ajungând o adevărată ruină. În 1964 autoritatea de Stat a dispus demolarea celei mai mari părţi din vechea biserică. Prin intervenţia preotului paroh şi a arhitectului Paul Emil Miclescu, biserica a putut fi salvată parţial, păstrându-se numai pridvorul, cu trei arcade bine proporţionate, pronaosul şi turnul scării, care prezentau elemente arhitecturale importante. În anii 1997-1998, edificiu rămas a fost consolidat şi restaurat.

Teodor Danalache - Biserica Sfântul Visarion - Piaţa Romană

Biserica Sfântul Visarion, aflată în apropiere de Piaţa Romană, este una dintre bisericile vechi ale Bucureştiului. Închinată Sfântului Visarion, episcopul Larisei, prăznuit în ziua de 15 septembrie, această biserică este deosebită, atât prin istoria ei, cât şi prin arhitectura ei impresionantă.

Sfântul ierarh Visarion este prăznuit în ziua de 15 septembrie. Acesta s-a născut în prima jumătate a secolului a XVI-lea, în satul Megali Porta, aproape de oraşul Tricala, în Grecia. A călătorit la Muntele Athos, iar la vârsta de 16 ani a fost călugărit. A fost hirotonit preot, episcop, iar apoi a fost ales mitropolit de Larisa, un oraş din centrul Greciei. În anul 1527, sfântul a ctitorit o mănăstire, care astăzi îi poartă numele.

Biserica Sfântul Visarion - Piaţa Romană

Prima biserică zidită pe acest loc a fost de lemn, lucru dovedit de existenţa în interiorul fostei biserici din zid a cinci bârne din lemn de stejar, aflate sub pardoseală. După câteva decenii, creştinii din cartier au ridicat pe acelaşi loc o nouă biserică, din zid, tot în formă de navă, având absida Altarului de forma poligonală.

În data de 21 septembrie 1797, pe locul bisericuţei de piatră se sfinţeşte o altă biserică, tot din piatră, în care va fi botezat Sfântul Calinic de la Cernica. Această biserică a fost folosită până în anul 1913, când s-a zidit actuala biserică, în faţa celei vechi. Din vechea biserică se mai păstrează decât pridvorul şi pronaosul, ea fiind parţial demolată, în anul 1964.

Actuala biserică închinata Sfântului ierarh Visarion a fost construită între anii 1910-1913, de către enoriaşa Elena Eraclide, în timpul arhipăstoriei mitropolitului Conon Aramescu Donici. Piatra de temelie s-a pus în ziua de 20 iunie 1910, de către fostul mitropolit Atanasie Mironescu, iar sfinţirea s-a făcut în ziua de 14 octombrie 1913, de praznicul Sfintei cuvioase Parascheva, de către arhiereul Valerian Ramniceanu, fratele episcopului Melchisedec Ştefănescu.

Biserica a fost construită după planurile întocmite de către arhitectul Ernest Doneaud, arhitect-şef al capitalei, care a mai proiectat şi alte două monumente renumite: clădirea C.E.C.-ului din Bucureşti şi Cazinoul din Constantă. Planul

bisericii, întins pe o suprafaţă de 230 de metri pătraţi, este în formă de cruce, iar arhitectura acesteia este o combinaţie a stilului bizantin cu cel moldovenesc, având o turlă mare şi alte două mai mici, pe laterale.

Pridvorul bisericii este deschis, de formă ovală, având trei arce supraînălţate, sprijinite pe patru coloane din piatră de Vrata, adusă din Bulgaria, cu capiteluri şi baze înflorate. Portalul de la intrare, realizat din piatră, are un chenar ornamental ce păstrează pisania originală şi un panou semirotund, cu o icoană în mozaic reprezentând-o pe Maica Domnului cu Pruncul.

Pe faţada principală, sub cornişe, se afla unsprezece ocniţe cu icoanele Sfinţilor apostoli şi una, centrală, cu icoana Sfântului Visarion. La baza ocniţelor se afla un brâu simplu, iar în exterior se găsesc două contraforturi pe fiecare parte.

Pictura bisericii, lucrată în ulei, atât cea murală, cât şi cea a icoanelor de pe catapeteasmă, a fost executată de către pictorul Constantin Gheorghiu, profesor la Şcoala de Belle-Arte, din Bucureşti. În tabloul ctitorilor, aşezat pe peretele de apus, sunt reprezentaţi mitropolitul Conon Aramescu Donici, ctitorii Elena Eraclide şi Constantin Eraclide, precum şi regele Carol I. În partea dreaptă a pronaosului se afla mormântul Elenei Eraclide, trecută la Domnul în anul 1922.

Biserica Sfântul Visarion - Piaţa Romană

Pictura bisericii a fost restaurată în anul 1968, când, în pridvor, au fost adăugate icoanele Sfinţilor Visarion şi Calinic de la Cernica, lucrate de pictorul arhimandrit Sofian Boghiu. Mai târziu, între anii 2006-2007, au fost executate ample lucrări de reparaţii la întregul locaş, atât în interior, cât şi în exterior.

Între anii 1965-1966, respectându-se indicaţiile oferite de Direcţia Monumentelor Istorice, s-a restaurat ceea ce s-a mai păstrat din vechea biserică, prin consolidarea zidurilor, prin tencuirea interioară şi exterioară, precum şi prin construirea unui nou acoperiş. Astăzi, fosta biserica serveşte pe post de bibliotecă parohială.

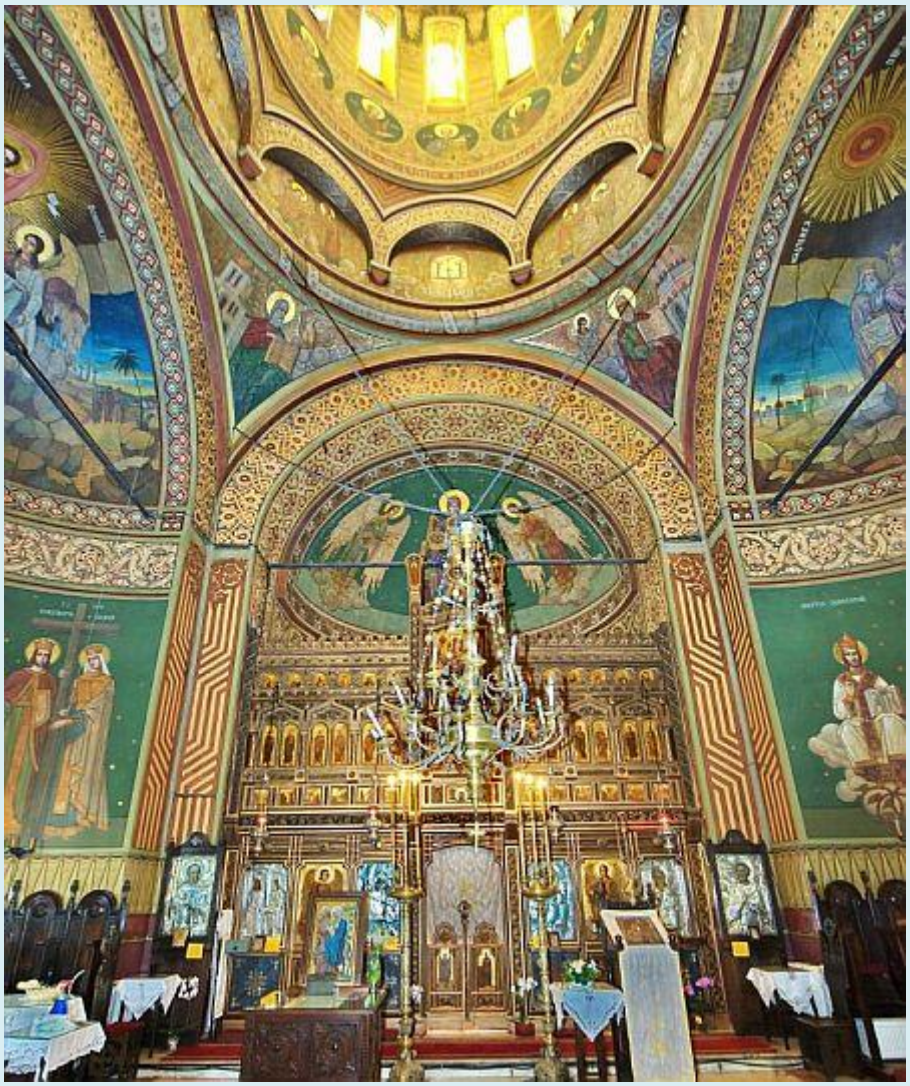

Mănăstirea „Sfântul Visarion” - Dousikou din Pyli, Grecia

Mănăstirea Sfântul Visarion - Dousikou din Pyli (Foto: pr. Silviu Cluci)

Mănăstirea Dousikou sau Mănăstirea Sfântul Visarion este aşezată la o altitudine de 650 de metri, pe pantele line ale Muntelui Koziakas, la o distanţă de doar 6,5 kilometri de localitatea Pyli, Porta şi la 18 kilometri sud-vest de Trikala, Grecia. Locul marchează trecătoarea îngustă care leagă Tesalia de Epir, prin Munţii Pindului.

Mănăstirea Sfântului Visarion Dousikou este una dintre puţinele mănăstiri, din afara Sfântului Munte Athos, care păstrează rânduiala avatonului care interzice intrarea femeilor în incinta mănăstirii. În organizarea mănăstirii drept chinovie s-a luat ca exemplu Mănăstirea Marii Meteore, ale cărei rânduieli canonice au fost stabilite de Sfântul Atanasie de la Meteora (†1380).

Istoric

Mănăstirea Dousikou a fost întemeiată în jurul anului 1530, pe vechi fundaţii, de către Sfântul Visarion, Mitropolit de Larisa. Urmând exemplul mănăstirilor athonite, cuviosul Visarion a construit mănăstirea ca pe o fortăreaţă, împrejmuită cu ziduri înalte de 10 metri. Zidirea puternică a acesteia i-a ajutat mult pe cei din zonă, care s-au adăpostit în ea, în vremea dominaţiei otomane.

În anul 1823, mănăstirea a fost prădată şi avariată de către Soultze Kortja, iar în anul 1943 a fost bombardată de două ori, mai întâi de către italieni, iar mai apoi de către germani. Din mila lui Dumnezeu, zidurile puternice au făcut ca atacul naziştilor să nu afecteze foarte mult ansamblul monahal.

Arhitectură

Biserica cea veche a Mănăstirii Dousikou, închinată Schimbării la Faţă a Mântuitorului (6 august), a fost ridicată de către Sfântul Visarion, cu ajutorul fratelui său, Ignatie. Grav avariată în urma cutremurului de pământ din data de 24 aprilie 1544, biserica mănăstirii a fost reconstruită în întregime în anul 1557, după moartea Sfântului Visarion (†1540), de către arhiepiscopul Neofit al II-lea de Larisa, cu ajutorul câtorva episcopi.

Biserica este construită pe două niveluri, după arhitectura athonită: trei abside, patru coloane ce susţin bolţile, un dom central şi un naos împărţit în trei spaţii.

Deasupra naosului cel mare se află trei paraclise: Paraclisul Ttuturor Sfinţilor, Paraclisul Bunei Vestiri şi Paraclisul Sfântului Ioan Botezătorul.

Ansamblul iconografic a fost încheiat în data de 8 noiembrie 1557, de către maestrul Giorgi Tzortzis din Constantinopol, format în Şcoala Cretană de iconografie. Catapeteasma Sfântului Altar, sculptată în lemn şi aurită în întregime, datează din anul 1767.

Odoare

Mănăstirea Dousikou păstrează, cu mare bucurie, cinstitul cap al Sfântului ierarh Visarion. De asemenea, de la Sfântul Visarion se mai păstrează şi actul de întemeiere a mănăstirii, alături de o bucată din cârja sa episcopală.

Aici a fost tuns în monahism în anul 1960 părintele Emilianos, stareţul de mai târziu al Mănăstirii Simonopetra. În ultimii ani, Mănăstirea Dousikou a ajuns să fie locuită de numai 8 călugări.

Date de contact:

Adresă: Πύλη 420 32, Grecia

Telefon: +30 2434 022420

Program: Mănăstirea Sfântul Visarion Dousikou este deschisă pelerinilor zilnic, între orele 08.00-12.00 și 15.30-19.00.

(Foto) Pași de pelerin la Mănăstirea Sfântul Visarion - Dousikou din Pyli, Grecia

Mănăstirea „Sfântul Visarion” se află la intrarea în îngusta trecătoare ce leagă Tesalia de Epir, prin Munții Pindului, nu departe de de Trikala.

© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

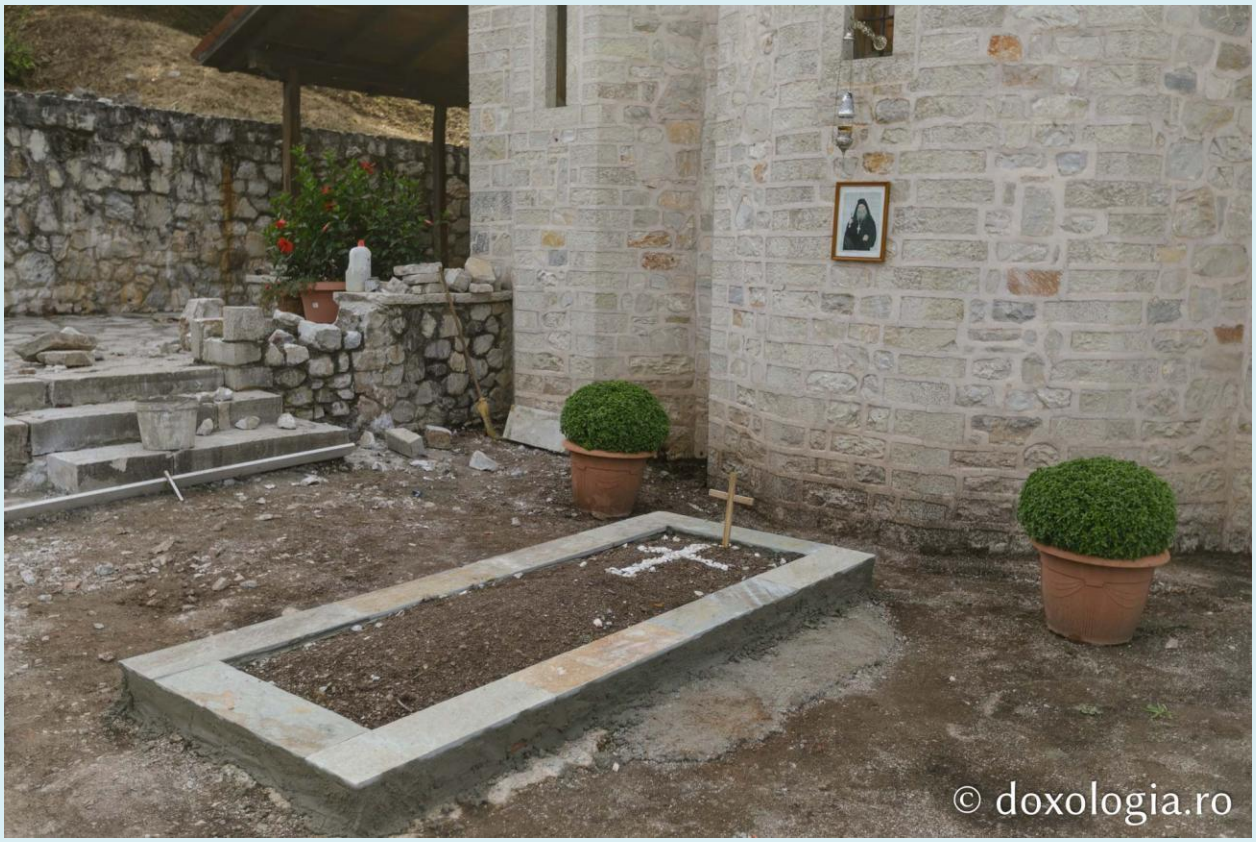
© doxologia.ro

© doxologia.ro

© doxologia.ro

Sfântul Visarion, arhiepiscopul Larisei și Trikalei

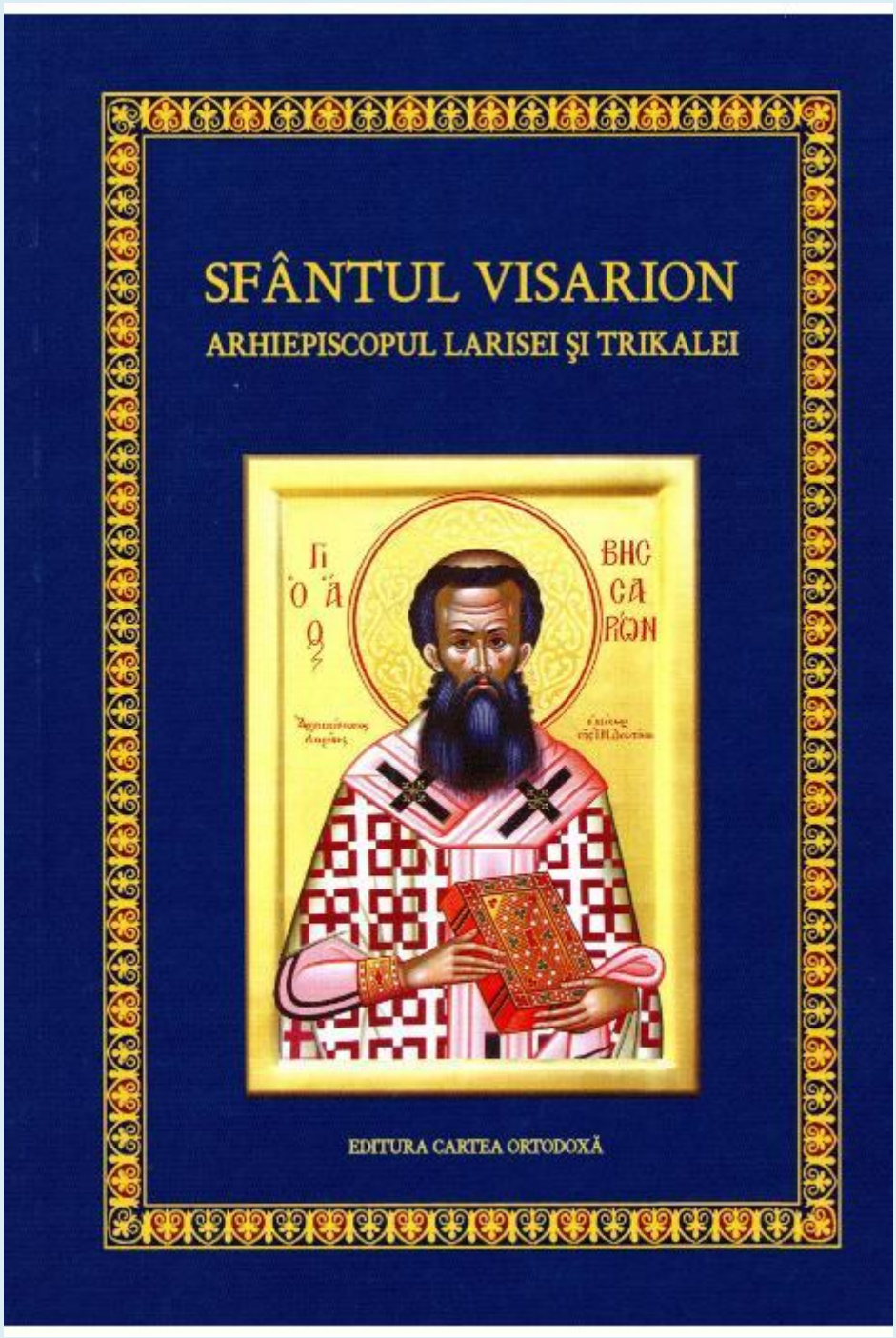

Între Sfinţii lui Dumnezeu ce strălucesc asemeni astrelor luminoase şi sclipitoare pe pământul Sfintei Biserici Ortodoxe, cea care nu va înceta nici până la sfârşitul veacurilor să ne arate sfinţi, un loc deosebit şi însemnat îl păstrează Sfântul

Visarion al II-lea, mitropolitul Larisei şi al Trikalei, care datorită minunilor sale deosebite a primit numele de făcător de minuni şi vindecător.

Detalii despre produs:
An apariţie: 2018
Autori: ***
Editura: Cartea Ortodoxă
Format: 14X20
ISBN: 978-606-529-352-6
Pagini: 116
Traducere: Mușat, Nicolae

Sursa:
https://carteortodoxa.ro/sf-226-ntul-visarion-arhiepiscopul-larisei-9786065293526--p1280633.html

COLECȚIA ACATISTE ȘI VIEȚI DE SFINȚI

92

Viața și Acatistul Sfântului Ierarh VISARION Arhiepiscopul Larisei

Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă

„Întru răbdarea ta ți-ai agonisit plata ta, Părinte Ierarhe, întru rugăciuni neîncetat stăruind, pe săraci iubind și pe aceia îndestulându-i; deci, roagă-te lui Hristos-Dumnezeu, Visarioane milostive, fericite, să mântuiască sufletele noastre.”

Troparul Sfântului Ierarh Visarion,
Arhiepiscopul Larisei

www.editurapatriarhiei.ro
ISBN 978-973-616-318-0

Icoane

15 septembrie

15 septembrie

Ὁ Ἅγ. Μεγ. Νικήτας Ὁ Ἅγ. Βησσαρίων Ὁ Ἅγ. Φιλόθεος
Ἅγιον Ὄρος Ἄθως.

ΑΓΙΟΣ
ΒΗCΑΡΙΩΝ

SF. IER. VISARION

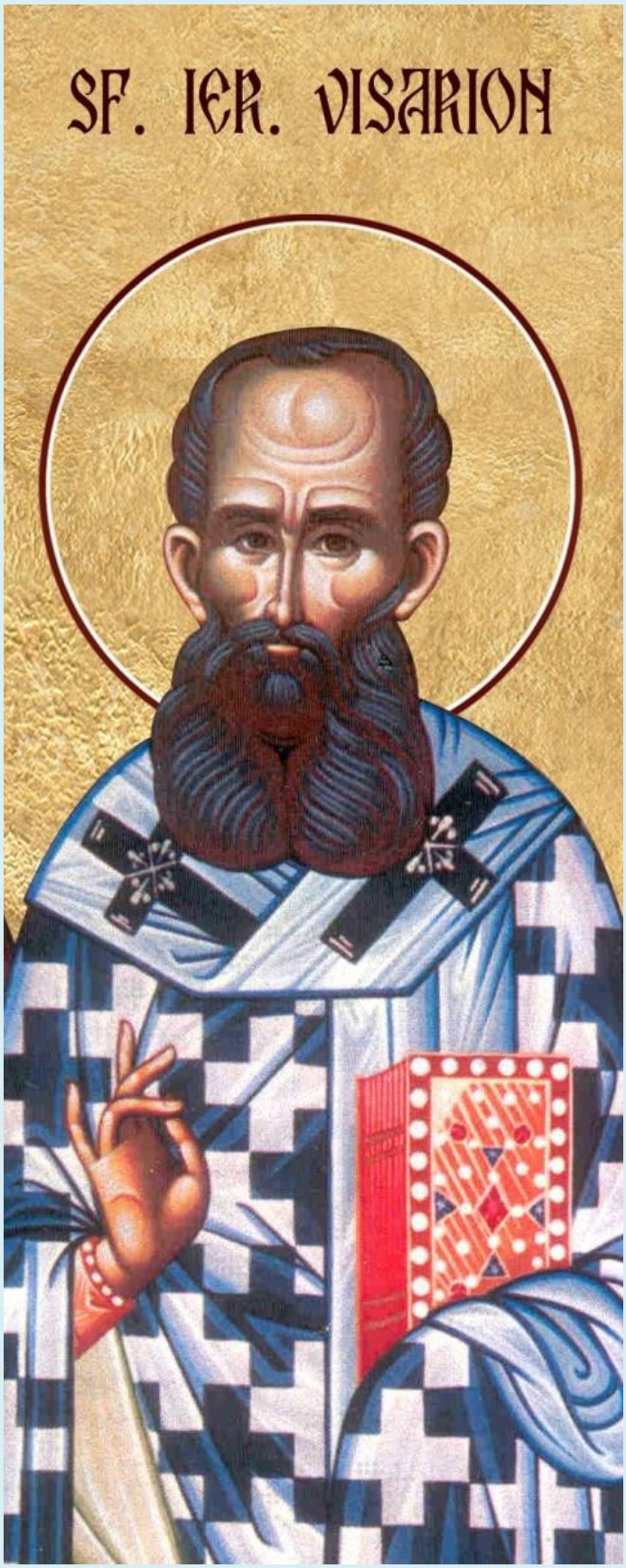
SF. IER. VISARION

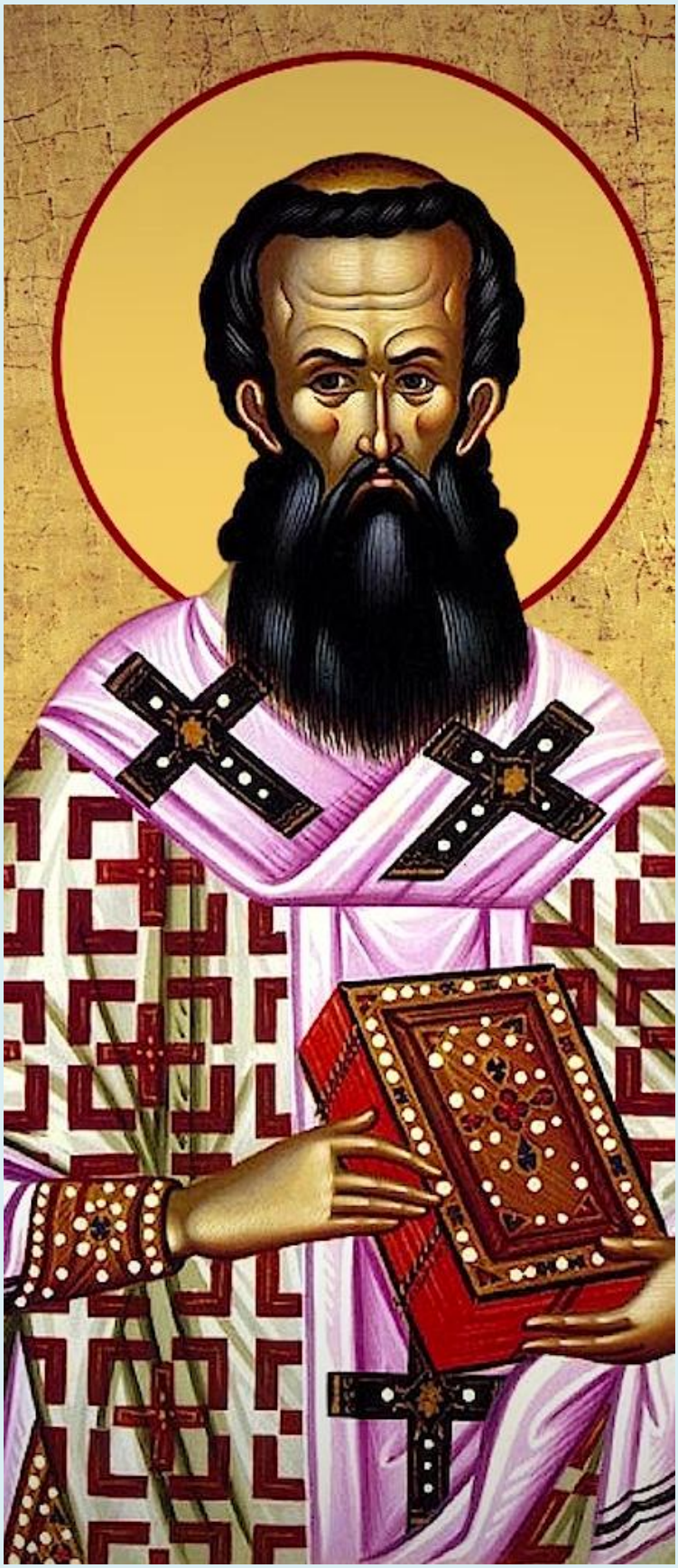

ΑΡΧΙΕΠΙ
ΣΚΟΠΟΣ
ΛΑΡΙΣΣΗΣ

ΒΗCCΑ
ΡΙΩΝ
ΑΡΧΙΕΠΙ
CΚΟΠΟC
ΛΑΡΙCCΗC

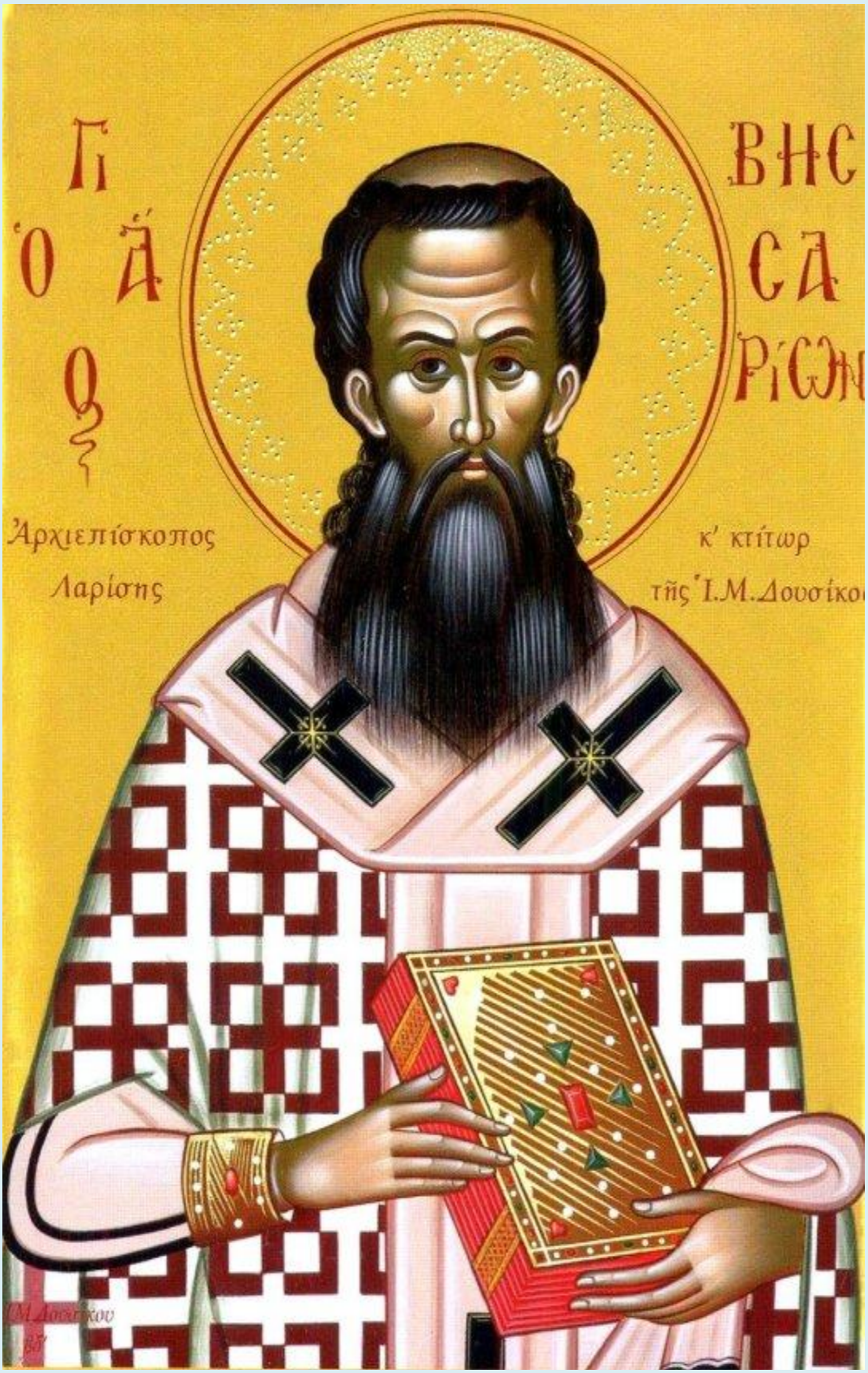
Ἀρχιεπίσκοπος
Λαρίσης
κ' κτίτωρ

ΒΗC
CAPI
ω
N
ΕΠΙCΚΟΠ
ΛΑΡΙCΗC

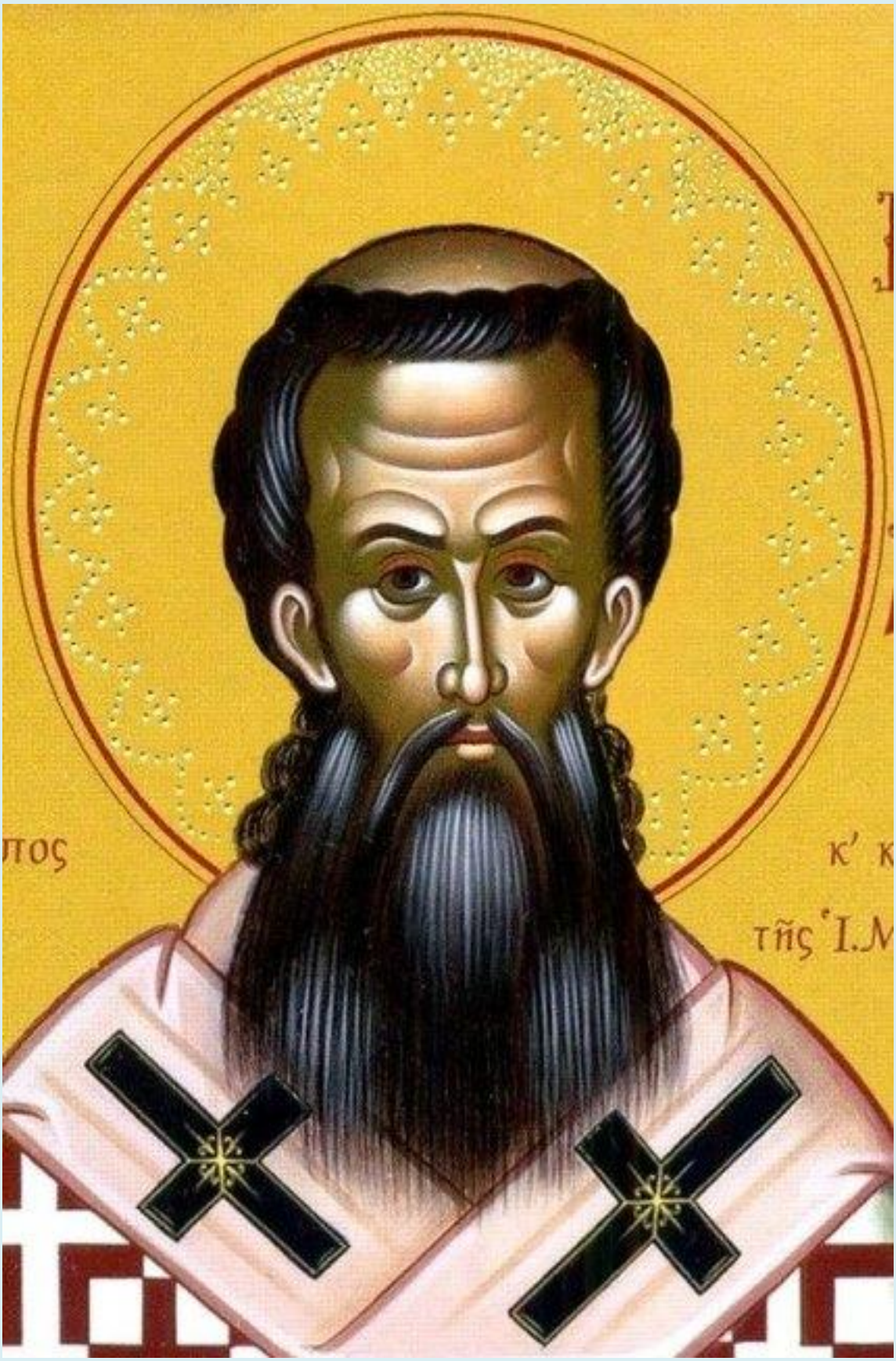
πος
κ' κ
τῆς Ἰ.Μ

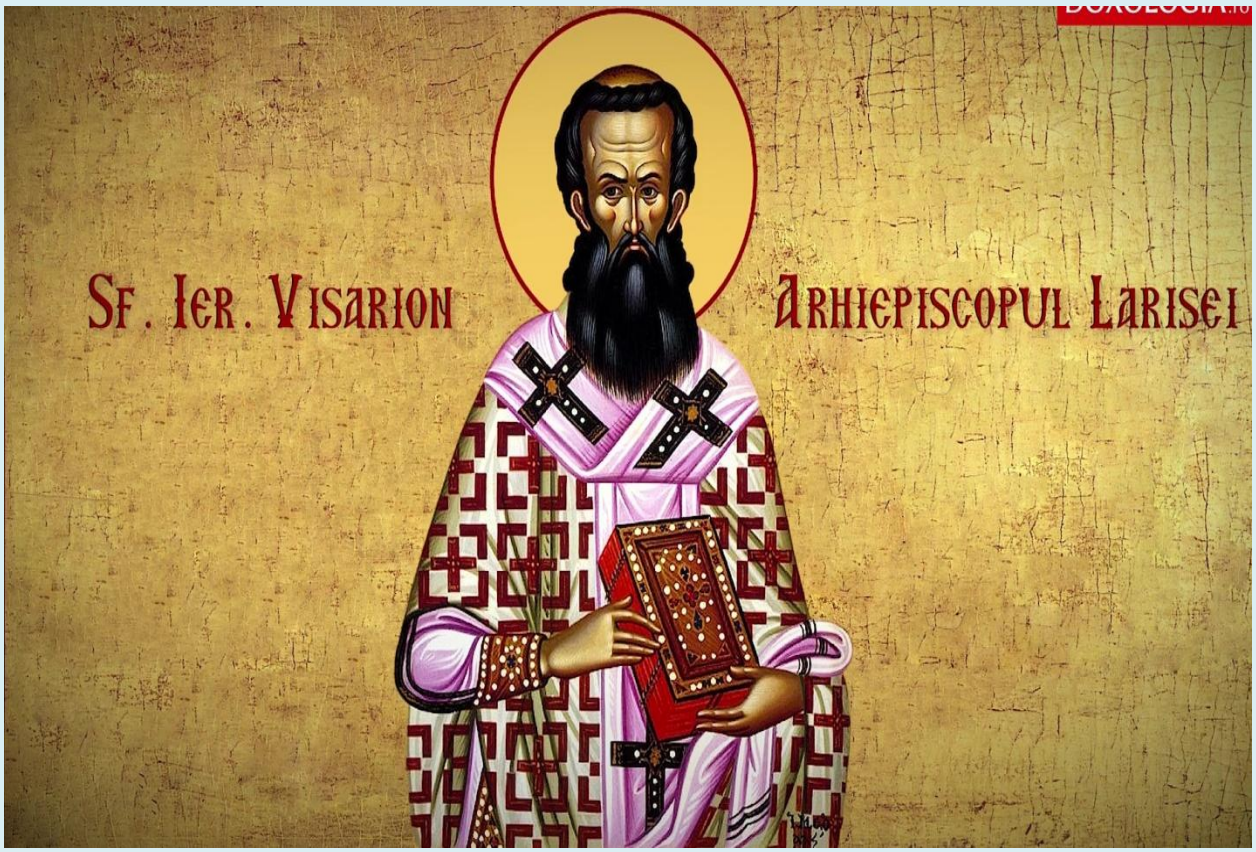
Sf. Ier. Visarion
Arhiepiscopul Larisei

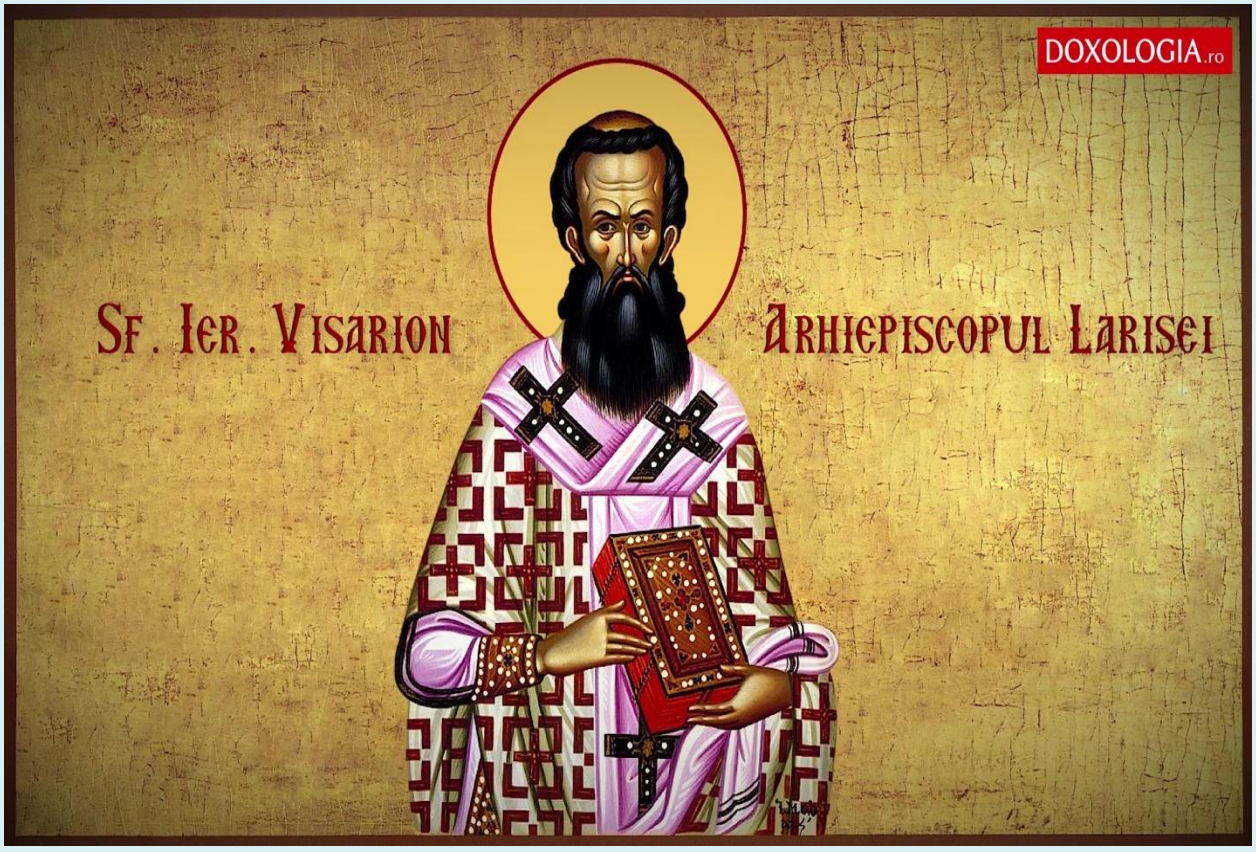
DOXOLOGIA.ro
Sf. Ier. Visarion
Arhiepiscopul Larisei

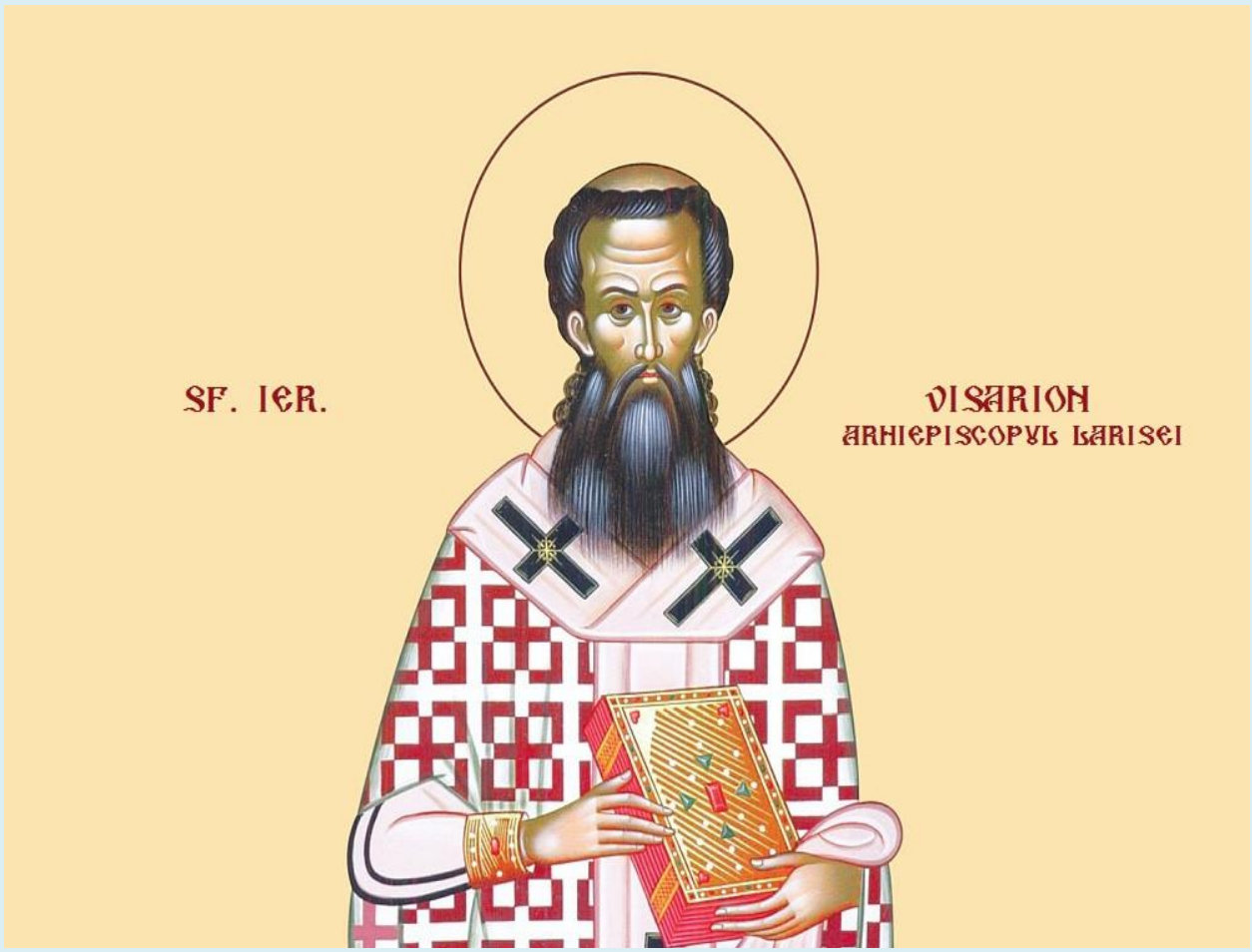
SF. IER.
VISARION
ARHIEPISCOPVL LARISEI

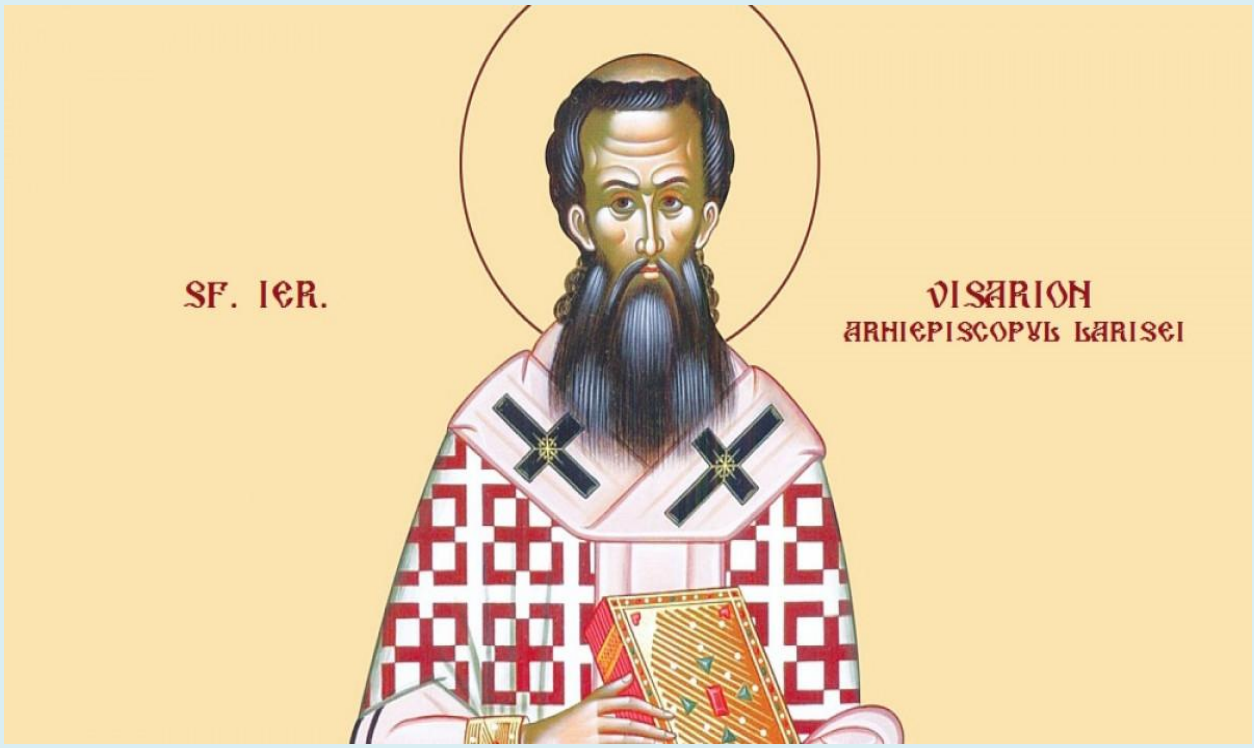
SF. IER.
VISARION
ARHIEPISCOPVL LARISEI

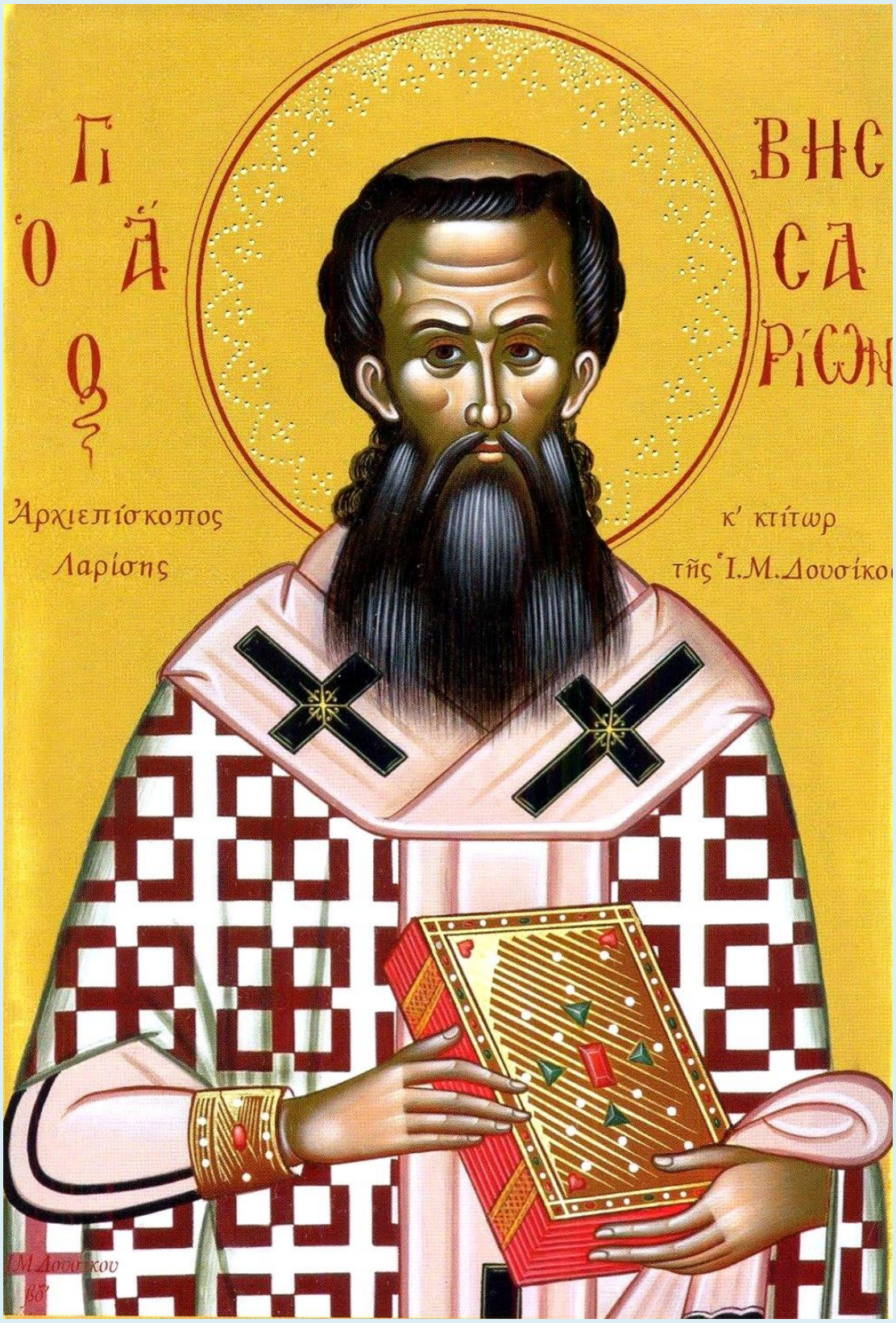

Bucură-te, Sfinte ierarhe Visarion!